

Tam Sahna

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi

● Aralık 2010

● Sayı: 74

Reformun ayak sesleri

Türkiye Futbol Federasyonu

Adına Sahibi:

Mahmut Özgener

Yayın Yönetmeni:

Zeki Çol

Sorumlu Yazışları Müdürü:

Mazlum Uluç

Yazışları:

Bağış Erten

İlker Uğur

Barış Tarık Mutlu

Nihat Özten

Türker Tozar

Gürsel Kuru

Aydın Güvenir

Görsel Tasarım:

Hasan Teoman

Fotoğraf Editörü:

Haydar Tanışan

Baskı:

Elma Basım

Halkalı Caddesi

No: 164 B-4 Blok

Sefaköy/İstanbul

Tel: (212) 697 30 30

Faks: (212) 697 70 70

Yazışma Adresi:

Türkiye Futbol

Federasyonu

Medya İletişim

Departmanı

İstinye Mahallesi

Darüşşafaka Caddesi

No: 45 Kat: 2

34460

Sarıyer/İstanbul

Telefon: (212) 362 22 22

Dahili: 22 70 / 22 71

e-mail: tamsaha@tff.org.tr

Web Sitesi:

<http://www.tff.org>

YEREL SÜRELİ YAYIN

Para ile satılmaz

Bu sayıya fotoğraf katkısı sağlayan

Türkiye

gazetesi ile foto muhabiri

dostlarımız **Halid Kayacan,**

Fehim Kayacan ve

Ali Yedek'e

teşekkür ederiz.

Baştan aşağı yenilene ay-yıldızlı takımımız, Dünya Kupası finalistli Hollanda karşısında başa baş futbol oynadı

Sadece golümüz yok

Hayatın hangi alanında olursa olsun güzel günler sonsuza dek sürmez. Elbette kötü günler için de aynı şey söz konusudur. “Her gecenin sabahı” ya da “Her yokuşun inişi” bu yüzden vardır zaten. Veya tersinden bakarsak “Her sabahın gecesi” ve “Her inişin yokuşu” da denilebilir. Hayata dair bu kural futbol için de geçerli elbette. Takımlar veya ülkeler öyle jenerasyonlar yakalar ki bazen... O jenerasyonun sahneye çıkıp veda ettiği tarihe kadar kasıp kavururlar ortalığı... Mesele bir jenerasyonun başlayıp sahnedan çekildiği ana kadar geçen süreçte bir yenisini hazırlayabilmekte düşümlenir. Bu hazırlığı yapabillerleri, “Sistemini oturtmuş kardeşim” diye değerlendiririz futbol

âleminde. Başaramayanlar ise dönemsel zaferlerle avunur, bir kere çıktıkları zirvelere bir daha ulaşamamanın sıkıntısıyla daha ağır sancılar yaşar. Almanya, Hollanda, İtalya, Fransa, İngiltere, İspanya sistem oturtanlar grubundandır mesela. Bu jenerasyon değişimlerinin sancılarını oldukça hafif atarlar. Sendelerler belki ancak pek yere düştükleri görülmez. Her büyük turnuvada isimlerine o yüzden rastlarız zaten. Bazıları ise tipik “tek jenerasyon” takımlarıdır. Mesela Olsen’li, Larsen’li, Laudrup’lu Danimarka veya Pfaff’lı, Scifo’lu, Gerets’li, Ceulemans’lı Belçika bu ikinci sınıfa girer. Türkiye’yi 1996 Avrupa Şampiyonası finallerine taşıyan, 2000 Avrupa Şampiyonası’nda çeyrek final

oynayan ve 2002 Dünya Kupası’nda üçüncülük zaferini elde eden kadronun hemen hemen aynı oyuncularından kurulu olması, bizim de “ikinci sınıf”ta yer aldığımızın göstergesi değil midir? İşte bu yüzdendir ki bir yandan sürekliliğin temellerini atacak yapısal değişiklikleri gerçekleştirmeye uğraşırken, bir yandan da jenerasyon değişikliğinin sancısını en ağır biçimde yaşarız. Ve şimdi o geçiş dönemlerinden birisiyle daha karşı karşıyayız. 2004 Avrupa Şampiyonası ile 2006 Dünya Kupası finallerini iskaladıktan sonra 2008 Avrupa Şampiyonası finallerinde boy gösterip yarı final oynayan kadronun iskeleti, futbollarının sonbaharını yaşayan oyuncularından oluşuyor. Elbette bu kadroya yeni giren isimler var ama genel anlamda bakıldığında ortaya çıkan manzara “bir dönemin sonu”nu işaret ediyor. Zaten o kadronun 2012 Avrupa Şampiyonası elemelerindeki performansı da çeşitli eleştirileri beraberinde getiriyor. Bu eleştirilerin en ciddiye alınması gerekeni de o kadrodaki oyuncuların birçoğunun kulüp takımlarında forma şansı bulamaması. “Onların hepsi uluslararası oyuncular” demek bir yere kadar anlam taşıyabiliyor. Mesela Euro 2012 elemelerine Kazakistan ve Belçika galibiyetleri ile başladığınızda bu sözlerinizin bir geçerliliği bulunuyor. Lâkin

Hollanda - Türkiye: 1-0

Amsterdam Arena - 17 Kasım 2010

Hakemler

Viktor Kassai, György Ring, Vencel Toth (Macaristan)

Hollanda

Stekelenburg-Van der Wiel, Heitinga, Mathijsen (Wisgerhorf dk. 46), Pieters-Lens (Van Persie dk. 46), Maduro (Schaars dk. 87), Van der Vaart (Drenthe dk. 80), Afellay-Sneijder (Janssen dk. 46), Huntelaar (Babel dk. 87)

Türkiye

Volkan Demirel-Gökhan Gönül, Serdar Kesimal, Servet Çetin, İsmail Köybaşı-Sabri Sarioğlu (Engin Baytar dk. 76), Selçuk İnan (Yiğit İncedemir dk. 89), Nuri Şahin-Hamit Altıntop (Yekta Kurtuluş dk. 83), Umut Bulut (Kazım Kazım dk. 62), Burak Yılmaz (Mehmet Ekici dk. 62)

Gol

Huntelaar (dk. 52)

Sarı Kart

Selçuk İnan

“normal” karşılanabilecek Almanya yenilgisinin arkasına bir Azerbaycan mağlubiyeti eklendiğinde hiç kimsede “onlar uluslararası oyuncu” mazeretini dinleyecek hâl kalmıyor. İşte bu noktada dayatıyor kendisini değişim. İşte o zaman “70 küsur milyonluk Türkiye’de başka oyuncu mu yok?” sorusu daha bir anlam kazanıyor. İşte o zaman Türk futbolunun yeni bir jenerasyonla yoluna devam etme zarureti çıkıyor ortaya. Kısacası en keskin dönemeçlerden birinde futbolumuz. Millî Takımımızı yönetenler de bu durumun farkında. Euro 2012 eleme grubunda 4 maç oynadık ve 12 puanlı lider Almanya’nın 6 puan arkasındayız. Hatta 1 maç eksikliği olmasına rağmen Avusturya’nın bile 1 puan gerisindeyiz. Önümüzde 29 Mart’taki Avusturya ve 3 Haziran’da deplasmandaki Belçika maçlarımız bulunuyor.

Yani bir an önce “bir şeyler yapmak” gereken bir zamandayız. Bir şeyler yapmanın birinci yolu da kadro için yeni oyuncular bulmaktan, rekabeti artırmaktan, başarıya daha aç bir takım oluşturmaktan geçiyor. İşte Hollanda ile 17 Kasım günü oynanan hazırlık maçı da böyle bir takımı oluşturmanın ilk adımı anlamına geliyor.

Büyük değişim

Kadroda bir değişim bekleniyordu ancak Teknik Direktör Guus Hiddink’in neredeyse “devrim” denilebilecek bu kadar geniş çaplı bir değişime gitmesi herkes için bir sürpriz oldu. Şimdi bu değişime biraz daha yakından bakalım. Değişimi anlamak için de Almanya ve Azerbaycan maçları için açıklanan son kadroyu baz alarak kıyaslamalarda bulunalım. Eski kadroya dört kaleci çağırılmıştı. Fenerbahçeli Volkan Demirel, Trabzonsporlu Onur Kıvrak, Beşiktaşlı Hakan Arıkan ve Cenk Gönen. Volkan ve Onur yerlerini korurken Hakan ve Cenk bu defa kadroda yoktu. Cenk Gönen yeni

oluşturulan A2 Millî Takımı kadrosuna kaydırılırken, yeni isim Galatasaray’dan Ufuk Ceylan’dı. Ufuk da aslında ay-yıldızlı formaya yabancı bir kaleci değil. Geçmişte birçok defa Ümit Millî Takımımızın kalesini korumuştur. Savunmaya gelince... Fenerbahçe’den Gökhan Gönül, Galatasaray’dan Sabri Sarioğlu ve Servet Çetin ile Beşiktaş’tan İsmail Köybaşı yerlerini korudu. Bursaspor’dan Ömer Erdoğan, Beşiktaş’tan İbrahim Toraman, Trabzonspor’dan Ceyhan Gülselam ve Galatasaray’dan Hakan Balta ise bu defa kadroda yoktu. Yeni isimler Kayserispor’dan Serdar Kesimal, Bursaspor’dan İbrahim Öztürk, Beşiktaş’tan Ersan Adem Gülüm ve Büyükşehir Belediyespor’dan Gökhan Süzen’di. Gökhan sakatlığı nedeniyle daha sonra kadrodan çıkartılırken, yerine Manisaspor’un sol beki Eren Aydın alındı. Bu oyuncularından Serdar Kesimal Ümit Millî Takım kökenli. İbrahim Öztürk, Gökhan Süzen ve Eren Aydın’ın ise geçmişte hiçbir kategoride ay-yıldızlı formayla tanışmışlığı bulunmuyor. Daha önce Avustralya Ümit Millî

Millî Takımımız, Hollanda maçının Kurban Bayramı'na denk gelmesi nedeniyle bayramlaşmasını Amsterdam'da yaptı. Takımın kamp yaptığı Wyndham Apollo Hotel'e gelen TFF Başkanı Mahmut Özgener, Başkanvekili Lutfi Arıboğan, TFF Yönetim Kurulu üyesi Turan Mecikoğlu, Tahkim Kurulu Başkanı Adnan Türkan ve MHK yöneticileri de bayramlaşma törenine katıldı. Bir süre Teknik Direktör Guus Hiddink ile sohbet eden Özgener ve Arıboğan tüm teknik ekip ve futbolculara Hollanda maçı için başarılar diledi.

Tarihi hatıralar

Millî Takımımızın Amsterdam'da yaptığı antrenmanda Hollandalılar kafilemize hoş bir sürpriz gerçekleştirdi. Antrenmanın sonunda Amsterdam Olimpiyat Stadı Genel Müdürü Carla de Groot, TFF Başkanı Mahmut Özgener, Başkanvekili Lutfi Arıboğan ve Teknik Direktör Guus Hiddink'e 1928 yılında Hollanda'da düzenlenen Olimpiyat Oyunlarında Mısır'la karşılaşan Türk Olimpik Millî Takım'ının fotoğrafı ile bir kitap hediye etti.

FIFA klasmanında yerimizi koruduk

FIFA, Kasım ayı dünya sıralamasını açıkladı. Türkiye'nin 29. sıradaki yerini koruduğu klasmanda, 2010 Dünya Kupası Şampiyonu İspanya, liderliğini sürdürdü. A Millî Takım'ın hazırlık maçında karşı karşıya geldiği Dünya Kupası finalisti Hollanda ikinci sıradaki yerini korurken, Brezilya üç, Millî Takımımızın 2012 Avrupa Şampiyonası eleme grubundaki en önemli rakibi Almanya da dördüncü sırada yer aldı. Gruptaki diğer rakiplerimizden Avusturya 49, Belçika da 62, Azerbaycan 90, Kazakistan da 137. sırada bulunuyor.

Top 20

1. İspanya
2. Hollanda
3. Brezilya
4. Almanya
5. Arjantin
6. İngiltere
7. Uruguay
8. Portekiz
9. Hırvatistan
10. Mısır
11. Yunanistan
12. Norveç
13. Rusya
14. İtalya
15. Slovenya
16. Şili
17. Gana
18. Slovakya
19. Fildişi Sahili
20. Avustralya

Hiddink, takımı tamamen yenilediklerini anlatarak, "12 oyuncu takıma yeni katıldı. 1-0 yenilmemize rağmen takımımı tebrik ediyorum, iyi mücadele ettik. İyi şeyler ortaya koyduğumuza inanıyorum. Sakat olan 2-3 oyuncunun gelecekte bize katılmasını umut ediyorum. Oldukça derin bir kadroya sahibiz, bu takımla iyi işler yapacağımızı düşünüyorum" diye konuştu. Takıma aldığı genç futbolculardan da övgüyle bahseden Hiddink, "Gençleştirmeye gideceğimizi söylemiştim. Bunu gerçekleştirmek için kısa bir zamanımız vardı. Böyle kısa bir zamanda takımları izleyip, oyuncularını gözlemlem gerekiyordu. Herkes Türkiye'de neden olmadığını soruyordu. Bir hafta geliyor, bir hafta gelmiyordum. Bunun tek nedeni, Türkiye dışındaki oyuncularını izlememdi. Bunları kazanmamış olsaydık, belki de bu oyuncular şimdi başka ülkelerde oynuyorlardı" dedi.

Hollandalı teknik adam, yardımcılarıyla birlikte takımı nasıl ayağa kaldıracakları yolunda toplantılar yaptıklarını da anlatarak, sözlerini şöyle sürdürdü: "Sadece Avrupa'da başarı gösteren büyük kulüplerde değil, küçük kulüplerde de gözlemciliklerimiz devam etti. Takıma dâhil ettiğimiz genç oyuncular çok iyi cevap verdiği için çok seviniyorum. Bu gençlerin bana güven ve umut vermesi sevindirici. Geleceğe bakarsak, uzun süre bu arkadaşlarla devam edeceğimiz görülüyor. Hollanda Millî Takımı defansta çok açık verdi. Rakip kaleci, Burak'ın vuruşunda çok iyi kurtarıcı yaptı. Maçın sonlarına doğru da inanılmaz 2-3 kurtarıcı gerçekleştirdi. Benim için önemli olan gözlemcilerimle yaptığımız işlerin sahaya yansması. Hollanda'da bisikletle de gezilebilir, herkes öyle sanıyordu. Ama biz gizli gizli çalışmalarımıza devam etmiştik." Takımın iyi gittiği dönemlerde, böyle üst düzey maçlarda hata yapmamları gerektiğini vurgulayan Hollandalı çalıştırıcı, "Takımın kendine güveni varken, böyle bir hata takımı zor duruma düşürüyor. Beni sevindiren,

takımın ileriye dönük güzel şeyler ortaya koyması. Özellikle ofansif işlerimiz güzeldi" dedi.

Hiddink, "Hollanda'ya, Türk Millî Takım'ının başında gelmek sizin için nasıldı?" sorusuna da "Mağlubiyet dışında her şey güzeldi. Benim için özel bir maçı. Her zaman favori olmayan takımları çalıştırdım, kuvvetli takımları da çalıştırdım, takım kurmayı da seviyorum" karşılığını verdi. "Bu takımla devam edecek misiniz?" sorusuna Hiddink'in cevabı, "Sakatlıklardan dolayı bir takım eksiklerimiz var. Kurularını yanı sıra yeni yılla birlikte Güney Kore'yle oynayacağız. Fazla deney yapmayı, bu temel yapının üstüne devam etmek istiyorum" oldu.

Millî havuz genişledi

Amillî takımlar ülke futbolunun en üst noktası sayılır. O en üst noktaya ulaşabilmenin yolu genellikle erken yaşlarda tespit edilip genç millî takımlar tezgâhına girmekten geçer. Oyuncuların işlendiği o tezgâhın son aşaması Ümit Millî Takım adı verilen 21 yaş altı takımlardır. Oyuncular 21 yaşlarını doldurduklarında önelerinde yükselebilecekleri tek hedef kalmıştır; A millî takım. Ancak o takımın kadro sınırlaması göz önüne alındığında pek çok oyuncunun dışında kalacağını hesap etmek de güç değildir. İşte bu nedenle genç millî takımların en alt basamağından itibaren defalarca ülkesini temsil etmeye başlayan pek çok oyuncu, yaşı 21'in üzerine çıktığında kendisini bir anda boşlukta bulur. Hele Türkiye gibi nüfusu 70 milyonu aşmış, genç nüfus oranı yüksek, dolayısıyla oyuncu potansiyeli de geniş ülkeler için önemli bir sorundur bu durum. Bir anda hedefsiz kalan, hayallerinin gerçekleşmemesinin verdiği kırıncılıkta morali bozulan ve giderek gerileyen oyunculara sıklıkla rastlanır ülkemizde. Oysa hem Ümit Millî Takım yaşını doldurmuş oyuncuları daha yakından izleyebilmenin hem de A Millî Takım'ın oyuncu havuzunu geliştirmenin pek de zor olmayan bir yolu var. Türkiye'nin geçmişte de uyguladığı A2 Millî Takım'ının kurulması. Şimdi biraz geçmişe gidelim ve A2 Takımımızın hayatta olduğu günleri

hatırlayalım. A2 Millî Takımımızın düzenli bir şekilde uygulamada olduğu dönemlerde Teknik Direktörü Ünal Karaman'dı. Karaman yönetimindeki A2 Millî Takımımız, son maçlarını 2006 yılının Mart ayında Çek Cumhuriyeti ve İskoçya'ya karşı oynadı. 1 Mart'ta İzmir Atatürk Stadı'nda Çekleri Ceyhan Eriş (2) ve Hasan Kabze'nin gollarıyla 3-1 yenen A2 Takımımız, 16 Mart'ta Tulloch Caledonion Stadı'nda da İskoçya'yı 3-2 mağlup etmeyi başardı. O maçı gollerimizin altında ise Hasan Kabze, Sinan Kaloğlu ve Fahri Tatan'ın imzaları vardı. Daha sonra tam 2 yıl buzdolabında kaldı A2 Takımı. Fiilen ortadan kaldırıldı. Son olarak, bir defalığına 25 Mart 2008 günü oynanan Romanya maçı için hatırlandı. O gün de maksat, A Millî Takım'da yer almayan ancak o potansiyele sahip olduğu düşünülen oyuncuları değerlendirmekti. Takımın başında, Millî Takımlar Teknik Direktörü Fatih Terim'in yardımcısı Müfit Erkasap vardı. 1-1 berabere biten maçı tek golümüzü, bugün A Millî Takım'ın yeni kadrosunda yer alan Burak Yılmaz kaydetmişti. Son A2 Millî Takımımızın kadrosunda Aykut Erçetin, Tolga Özgen, Fatih Serkan Kurtuluş, Murat Sözelmez, Çağlar Birinci, Ali Turan, Erhan Küçük, Mehmet Güven, Selçuk İnan, Ferhat Çökmez, Kazım Kazım, Burhan Eşer, Mehmet Eren Boyraz, Serkan Çalık, Hasan Kabze, Umut Bulut ve Burak Yılmaz yer almıştı.

Aradan 2.5 yılı aşan bir zaman geçti ve A2 Millî Takımı yeniden hayat buldu. Bu takımda ağırlıklı olarak 1987, 88 ve 89 doğumlu oyuncular yakından izlenecek ve A Millî Takım'a hazır hale getirilecek. A Millî Takım teknik kadrosu yönetiminde maç ve oyuncu izleme komitesi, Süper Lig'in yanı sıra özellikle Bank Asya 1. Lig, Spor Toto 2. Lig ve Spor Toto 3. Lig maçlarında da söz konusu yaş grubundaki oyuncuların performanslarını dikkatle takip edecek. Komite, bu liglerde görev yapan teknik sorumlularla yoğun temas kurarak, oyuncular hakkındaki diyalogu sürekli canlı tutacak. Ayrıca yaş grubunda olup, profesyonel futbol hayatlarını yurtdışında sürdüren oyuncular da aynı şekilde gözlem altına alınacak. A2 Millî Takımı, U21 Millî Takım'ından A Millî Takım'a geçişi kolaylaştırmayı, bu konuda zorlanan oyuncuların gelişimlerini yakından takip etmeyi ve uluslararası alanda oynanacak maç sayısını artırarak, onlara hedef göstermeyi amaçlıyor. Teknik Direktör Guus Hiddink ve ekibi, A Millî Takım'ın maç yaptığı dönemlerde A2 Millî Takım'ını da oluşturup, çalışmaların FIFA takvimine uygun yapılmasını sağlayarak, iki ekip arasında sağlam bir eşgüdüm kurmayı hedefliyor. İşte bu amaçla yeniden hayata geçirilen A2 Millî Takımı, 14-17 Kasım tarihlerinde İstanbul'da kampa girdi. 2011 yılının ilk yarısında 9 Şubat, 25-29 Mart ve 3-7 Haziran

tarihlerindeki kamplar ve oynanacak maçlarla A2 Takımımızın etkinlikleri devam edecek. Takımın başında Fuat Usta ve Erdal Keser bulunuyor. Bu ikili, görevlerini Guus Hiddink'e bağlı olarak yürütüyor. Uzun bir aradan sonra 14-17 Kasım tarihleri arasında WOW İstanbul Hotel'de kampa giren ve dört gün boyunca çalışmalarını sürdüren A2 Millî Takımımızda şu oyuncular yer aldı: **Kaleciler** Cenk Gönen (Beşiktaş), Mahmut Bezin (Gaziantepspor), Fehmi Mert Günok (Fenerbahçe) **Savunma** Uğur Uçar (Ankaragücü), Orhan Şam (Gençlerbirliği), Mustafa Yumlu (Trabzonspor), Saffet Gurur Yazar (Karşıyaka), Eren Güngör (Kayserispor), Mahmut Tekdemir (Büyükşehir Belediyespor), Ferhat Bıkmaz (Sivasspor), Ferhat Özturun (Trabzonspor) **Orta Saha** Aydın Yılmaz (Galatasaray), Yiğit İsmail Gökoğlan (Manisaspor), Zeki Korkmaz (Büyükşehir Belediyespor), Sercan Kaya (Bucaspor), Abdullah Durak (Kayserispor), Emin Yalın (Göztepe), Ferhat Kiraz (Bolu Spor), Turgut Doğan Şahin (Ankaragücü) **Forvet** Mehmet Batdal (Galatasaray), Serdar Deliktaş (Gaziantep BŞ Belediye Spor), Tevfik Köse (Büyükşehir Belediye Spor), Ömer Hasan Şişmanoğlu (Kayserispor).

Bundesliga'da yıldız

Mehmet Ekici

Genç ve ümit millî takımlar düzeyinde Almanya adına oynadıktan sonra Türkiye'yi seçmek hiç de kolay bir karar olmadı ama kalbimin sesini dinledim. Türk Millî Takımı için oynamayı tercih ettiğimden dolayı mutluyum, gururluyum.

Bayern Münih'in ikinci takımındaki teknik direktörüm Mehmet Scholl'den çok şey öğrendim. Birlikte özel çalışmalar yaptık. Frikik atışlarına çalıştık. Sahadaki duruşum ve nasıl koşular yapmam gerektiği konusunda bana tavsiyelerde bulundu.

Orta sahanın her tarafında oynayabilecek kabiliyete sahibim. 6 numara olarak oynadığımda top dağıtan bir kimliğe bürünüyorum, 10 numarada ise daha gole dönüştüğüm ve takım arkadaşlarımı daha çok gol pozisyonuna sokabiliyorum.

Türker **Tozar**

Bayern Münih'in oyuncusu olan ancak kiralık olarak Nürnberg'in formasını giyen 20 yaşındaki gurbetçi, yeniden yapılanan Millî Takımımızın önemli parçalarından biri olarak düşünülüyor. Almanya Genç ve Ümit Millî Takımlarında yer aldıktan sonra A Millî Takım tercihini Türkiye'den yana yaptı ve Hollanda'ya karşı ilk defa ay-yıldızlı formayı giydi. Orta sahanın her tarafında görev yapabiliyor. Kariyer planlamasını ise futbol hayatını Bundesliga'da sürdürüp Alman Ligi'nin yıldızlarından biri olmak üzerine kuruyor.

▼Futbola nasıl başladın, ailede sporla ilgilenen başka kimse var mıydı?

▲Futbola 5 yaşında Unterhaching'de başladım. Kısa bir süre sonra da Bayern Münih'e geçtim. Sene 1997'yi ve 6.5 yaşındaydım. Geçen sezona kadar hep Bayern'de oynadım. Bu sene deneyim kazanmam, kendimi geliştirmem ve Bundesliga'ya adapte olmam için beni Nürnberg'e kiraladılar. Her şey yolunda giderse sezon sonunda Bayern'e geri dönmek istiyorum. Ailemizde aslında herkes futbolla ilgileniyor. Babam zamanında amatör olarak futbol oynamış. Hâlâ da arkadaşlarıyla

olmak istiyorum

oynar. Bunun dışında, babamdan dedeme kadar tüm aile bireyleri futbola çok sıcak bakıyor. Benim her maçımı hiç kaçırmadan izlerler. Bana futbolda kendimi geliştirmem için destek veren aileme minnettarım. İyi ve kötü günlerimde hep yanımda oldular.

▼Almanya'daki birçok Türk ailesi çocuklarını mutlaka bir futbol takımının altyapısına yazdırıyor. Ancak gençlerin oynadıkları seviye yükseldikçe ayrımcılık nedeniyle bazı zorluklar yaşadıklarından bahsediliyor. Sen hiç bu tür zorluklar yaşadın mı?

▲En başta ailelerin çocuklarını futbola yazdırmalarının sebebi onları kötü alışkanlıklardan ve arkadaşlardan uzak tutmak istemeleri. Gençler de kendilerini futbola verince doğal olarak bu alanda yükselmek istiyorlar. Allah'a şükür ben bahsettiğiniz türde bir zorluk yaşamadım. Adım adım seviyemi yükselttim. Ayrımcılık konusuna gelirse, bence bu konuda genelleme yapmamak lâzım. Ayrımcılık Almanya'da da Türkiye'de de olabilir. Bence bundan kaçış yoktur. Bizim kendi işimize konsantre olmamız gerekir. Elimizden gelen en iyisini yapmaya çalışmalıyız.

Kalbimin sesini dinledim

▼Genç ve Ümit Millî Takım seviyelerinde Almanya formasını giymiş olmana rağmen, A Millîde Türkiye için oynamayı tercih ettin. Bu kararı almanda hangi faktörler etkili oldu?

▲Benim için hiç de kolay bir karar olmadı ama kalbimin sesini dinledim.

▼Türkiye'yi seçtiğin için hukuki anlamda Almanya'da herhangi bir kaybın oldu mu? Bu konu ülkemizde tam anlamıyla anlaşılabilir mi?

▲Hayır, hiçbir kayba uğramadım. Çok olumlu tepkiler aldım ve Türk Millî Takımı için oynamayı tercih ettiğim için çok mutluyum. Ülkemin formasını giydiğim için de gurur duyuyorum.

▼Teknik Direktör Hiddink'le bir görüşmen olduğunu biliyoruz. Bu görüşmede sana neler söyledi?

▲Millî Takım'la ilgili kararımı vermeden önce, sağ olsun bana telefon etti. Oğuz Çetin ve Erdal Keser de benimle görüşmeye geldi. Bu görüşme çok sıcak bir ortamda gelişti ve çok olumlu bir izlenim edindim. Bu görüşmelerden sonra da kararımı verdim zaten.

▼Hiddink'le çalışacak olmak seni heyecanlandırıyor mu? Sence nasıl hoca?

▲Kariyeri tartışılmaz ve çalıştırdığı takımları hep üst seviyelere ulaştırmış bir hocayla birlikteyiz. Oyuncularına sahada hep pozitif bir enerji gönderiyor. Bence

çok iyi bir teknik adam. Bu tür bir teknik direktörle birlikte çalışmak herkese nasip olmaz. Bu yüzden benim de içimde bir heyecan var. Ama aynı zamanda kadar mutluluk verici. Elimden geldiği kadar kendimi göstermeye çalışacağım.

▼"Bana en büyük desteği Mehmet Scholl verdi" şeklinde bir açıklamanı okuduk. Scholl'un sana ne tür bir yardımı olduğunu ve ne öğütler verdiğini merak ediyoruz.

▲Kendisi benim de formasını giydiğim Bayern Münih'in ikinci takımının teknik direktörüydü. Sağ olsun, hocamız geçen sene bana çok yardımcı oldu. Ondan çok şeyler öğrendim. Normal antrenmanlarımızın bitiminden sonra birlikte özel çalışmalar yaptık. Frikik atışları üzerine doğal olarak bu alanda yükselmek istiyordum. Sahadaki duruşum ve nasıl koşular yapmam gerektiği konusunda bana tavsiyelerde bulundu. Ona çok minnettarım.

▼Mehmet Scholl demişken, örnek aldığın, seni etkileyen bir futbolcu var mı?

▲Aslında çocukluğumdan beri Mehmet Scholl beni etkilemiştir. Öncelikle aynı ismi taşıdığımızdan, daha sonra da teknik bir futbolcu olduğu için. Onun dışında Zinedine Zidane var. Tekniği ve sahadaki duruşuyla bence dünyada 1 numaraydı. İsmi adeta bir marka gibi.

▼İsmin uzun süredir Millî Takım için anıldığından hangi mevkide oynadığını bilsek de oyun karakterin ve stilin hakkında çoğu kişi bilgi sahibi değil. Bu konuda bizlere neler söyleyebilirsin?

Almanya'da büyüdüğümüz için ne de olsa Alman kültürünün bazı yanlarını alıyoruz. Bu arada tabii ki kendi kültürümüzü de kaybetmiyoruz. İki kültürü birden birlikte yürütünce millî takım tercihi yapmak güçleşiyor.

Van Gaal, Bayern'de kalmam gerektiğini, bana forma şansı vermeyi düşündüğünü söyledi. Ancak 15-20 dakikadan daha fazla süre almak istiyordum ve bu nedenle kiralık olarak Nürnberg'e gittim. Ama sezon sonunda geri döneceğim.

Kiralık giderek aileden ayrılmak oyuncunun karakterinin gelişmesine çok büyük katkı yapıyor. Kendi ayaklarının üstünde durmayı öğreniyor insan. Ayrıca düzenli oynadıkça kendini geliştirebiliyorsun ve genç futbolcuların da en çok buna ihtiyacı var.

Türkiye'den teklifler daha önce de gelmişti. Ancak Türkiye'ye gelmek için henüz çok erken olduğunu düşünüyorum. Benim için öncelikli hedef Bundesliga'da kendimi ispat etmek, bu ligin önemli futbolcularından bir tanesi olmak.

Almanya-Türkiye maçı sırasında çok zor duygular yaşadım. O sırada Alman Ümit Millî Takımı ile kamptaydım ve maçı takım arkadaşlarımla izledim. 3-0 kaybettik ama ilerleyen maçlarda daha iyi skorlar elde edeceğimize inanıyorum.

Mehmet Ekici Kimdir?

1990 yılında Münih'te doğdu. Yozgatlı bir ailenin tek oğlu. Bir ablası, bir de kız kardeşi var. Babası posta idaresinde çalışıyor, annesi ev hanımı. Bayern Münih'in oyuncusu ancak Bundesliga takımlarından Nürnberg'de kiralık olarak forma giyiyor.

▲Aslında altyapıdan itibaren klasik bir 6 numara oyuncusu olarak yetiştim. Bayern Münih'in ikinci takımında ise 10 numara olarak oynadım. Şu an Nürnberg'de sağ açık olarak forma giyiyorum. Orta sahanın her tarafında oynayabilecek kabiliyete sahibim. 6 numara olarak oynadığımda top dağıtan bir kimliğe bürünüyorum, 10 numarada ise daha gole döndüğüm ve takım arkadaşlarımı daha çok gol pozisyonuna sokabiliyorum.

▼Kuvvetli olduğun ve geliştirmen gereken yönlerin neler?
▲Bir futbolcu ister 20, isterse 35 yaşında olsun, her zaman kendisini geliştirebilir. Futbolda hiçbir insan dört dörtlük değildir. Yeni şeyler öğrenmek her zaman için mümkündür. Kendimle ilgili ise konuşmak istemiyorum. Bu konuyu uzmanlara ve seyircilere bırakmak gerekir diye düşünüyorum. Onların benim hakkımda yorum yapmaları daha doğru olur.

▼Bayern Münih'te forma giyen Hamit Altıntop'la ilişkiniz nasıl?

Takım için ne ifade ediyor? Milli Takım'a gelişinde sana yol gösterici oldu mu?

▲Millî Takım'a gelmem konusunda kendisinin bir etkisi olmadı. Ancak Bayern'in ikinci takımından birinci takımına çıkarken, Hamit ağabeyin büyük yardımı oldu. Ona da teşekkür etmem gerekir. Hamit ağabey, Münih'te performansı ile kendisine saygın bir yer edindi. Üstelik karakter olarak da çok iyi bir insan.

▼Takım arkadaşın İlker Gündoğan'ın da Türk Milli Takımı için ismi geçiyor. Sen kararını Türkiye'den yana kullandıktan sonra onunla herhangi bir şekilde bu konuyu konuşun mu?
▲Benim bu konuda onun için yapabileceğim çok fazla bir şey yok. Çünkü bu onun kararıdır. İyice düşünüp kendisinin karar vermesi gerekiyor. Onun üstüne fazla gitmek istemiyorum.

▼Almanya doğumlu Türk asıllı yeni jenerasyon oyuncuların millî takım kariyerlerine yön verme konusunda aldıkları kararlar sıkça tartışılıyor. Sen de bunlardan biri olarak, mevcut durumda futbolcuların konuya yaklaşımını bizlere anlatır mısın?
▲Yeni jenerasyon Türk gençleri Almanya'da doğuyor ve orada okula gidiyor. Alman arkadaşlarının sayısı da yabana atılmayacak kadar fazla. Bu noktada "Türkiye mi yoksa Almanya mı?" diye seçim yapmak oldukça zor oluyor. Profesyonel faktörleri de hesaba katmak gerekir. Ancak burada yaşayanların sosyo-kültürel çevresi esas belirleyici faktör. Bizler, Almanya'da

büyüdüğümüz için ne de olsa Alman kültürünün bazı yanlarını alıyoruz. Bu arada tabii ki kendi kültürümüzü de kaybetmiyoruz. İki kültürü bir arada yürütünce seçim yapmak güçleşiyor.

▼Rezerv takımda oynadığın 2008-09 ve 2009-10 sezonlarında Bayern Münih'in Şampiyonlar Ligi kadrosunda yer almıştın. Hiç maç oynamadın sanırım. Peki, kadroya girebildin mi? Nasıl bir deneyimdi?
▲Evet. Listede ismim vardı. Kadroya da birkaç kez girdim ama hiç oynama fırsatı bulamadım. Ama hiç moralimi bozmuyorum, çünkü daha kariyerimin başındayım ve inşallah Şampiyonlar Ligi'nde forma giymek için daha çok şansım olacak.

▼Bayern Münih'in profesyonel takımının Asya'da yaptığı turların da kadrosunda yer almıştın. Bunlar sana ne kattı?
▲Öncelikle, profesyonel takımla idmana çıkmanın bile bana çok şey kattığını söylemeliyim. Bu sayede, karakter olarak ve sportif anlamda kendimi çok geliştirebildim. Louis Van Gaal'ın antrenman sisteminin de bunda etkisi oldu.

▼Geçtiğimiz Şubat ayında Bayern Münih'le profesyonel sözleşme imzalayıp A takıma çıkmıştın. Bu beklemediğin bir şey miydi, yoksa senin için sürpriz mi oldu?
▲Aslında bekliyordum. Bütün altyapı eğitimimi Bayern Münih'te aldım sayılır. Performansımı artırıp, kendimi geliştirmiştik. Ancak sezonun sonuna doğru bir kasık sakatlığı yaşadım. Sezon sonuna kadar oynamaya devam edebildim ama olay başka şekilde gelişti. Bayern'in rezerv takımı 3. Lig'de ilk başta küme düşmeme mücadelesi veriyordu. Sonra durumu toparladık. Takımın hali iyileşince hem rezerv

takımdan hocalarım hem de Van Gaal bana, "Şimdi ameliyat ol. Seni sezon başına kadar hazır görmek istiyoruz" dediler. Bu yüzden operasyonu erkene çektik.

Daha fazla oynamak için Nürnberg'e gittim

▼13 yıldır bir parçası olduğun Bayern'den ayrılıp neden Nürnberg'e kiralık gitmeye karar verdin?
▲Van Gaal'ın yanına gittim ve kendisiyle konuştum. İlk başta benim Bayern'de kalmam gerektiğini, bana forma şansı vermeyi düşündüğünü söyledi. Ancak ben 15-20 dakikadan daha fazla süre almak istediğimden, kiralık olarak başka takıma gitmek istediğimi söyledim. O da benim kararımı saygıyla karşıladı. Bunun üzerine Nürnberg'e gittim.

Sözleşmemde satın alma opsiyonu bulunmuyor. Bu yüzden her durumda sezon sonunda Bayern'e döneceğim. Bayern'e döndükten sonra yeni bir kontrat yapmayı düşünüyoruz. Tabii bu biraz da bana ve kendimi nasıl geliştirdiğime bağlı olacak. Bayern Münih dünyada bir marka. Orada her futbolcu oynamak ister. Ben de bana sunulan bu imkânı değerlendirmek istiyorum.

▼Senin durumunda olan, "Takımda mı kalsam yoksa kiralık mı gitsem?" tereddüdünü yaşayan birçok futbolcu var. Herhalde onlara önerin senin yaptığını yapmaları olacak, değil mi?
▲Bunun zor bir karar olduğunu kabul ediyorum. Gençler aileleriyle birlikte büyüyor. Hep onların yanında duruyorlar. Bir futbolcu eğer giderse yalnız olarak başının çaresine bakmak zorunda. Bence

böylesi daha iyi, çünkü bir gencin karakterinin gelişmesine çok büyük katkısı oluyor. Kendi ayaklarının üstünde durmayı öğreniyor insan. İşin bir yanı da sportif gelişim. Düzenli oynadıkça kendini geliştirebiliyorsun ve genç futbolcuların da en çok buna ihtiyacı var. Tüm gençlere "Eğer takımınızda yeterince forma şansı bulamıyorsanız, başka takıma kiralık gidin ve kendinizi geliştirin" diyorum.

▼3. Lig'den 1. Lig'e çıktığında oynanan futbol arasında ne gibi farklar gördün? Bir bocalama yaşadın mı?
▲İlk başlarda tempo yüksekliğinden dolayı zorluk çektim. Ayrıca, taktiksel yönden 1. Lig'de oyuncuların daha gelişmiş olduğunu söyleyebilirim. Yine de, 1. Lig'e kolay adapte olduğumu düşünüyorum. İnşallah bu şekilde devam ederim.

▼Geçtiğimiz ay Bayern'e 3-0 yenildiğiniz maçta 73 dakika forma giydin? Nasıl bir duyuydu kiralık geldiğin takıma karşı oynamak?
▲Bayern'e karşı oynamak güzel bir duyuydu. Maçtan önce arkadaşlarımı gördüm ve benim için çok anlamlı bir karşılaşma oldu. Müsabakadan önce biraz hasta olduğum için sadece iki gün antrenman yapabilmıştim.

Bu yüzden de maçta 90 dakika görev alamadım. O kadar gücüm yoktu. 73'üncü dakikada oyundan çıktım, zaten maçı da kaybettik. Gönül isterdi ki Bayern'i mağlup edelim, ama olmadı. Bayern gibi bir marka karşısında işimizin hiç de kolay olmayacağını daha en baştan biliyorduk.

▼Takım arkadaşın Per Nilsson senin için, "Tam bir puan oyuncusu"

değerlendirmesini yaptı. Bu yoruma ne dersin?
▲Nilsson'un benimle ilgili bu yorumundan gurur duydum. Benim ne kadar olumlu bir performans gösterdiğimin bir kanıtı diyebilirim.

▼Kendine bir kariyer planlaması yaptın mı? Bayern Münih'te kendini ispat ettikten sonra ne yapacağını?
▲Her futbolcu dünya çapında şöhrete kavuşmak ister. Bence daha çok genç olduğum için şimdiki zamana odaklanmak istiyorum. Şimdilik Nürnberg'de oynayıp kendimi geliştirmek, gerisini ilerleyen döneme bırakmak istiyorum. Uzak gelecekle ilgili plan yapmıyorum. Ne olacağını şimdiden söyleyemem. Yakın gelecekte ilgili planım, Bayern'e dönüp ilk on birin değişmez oyuncusu olmak.

▼Spor Toto Süper Lig'de oynanan maçları takip ediyor musun?
▲Tabii izliyorum. Son yıllarda Türkiye'de futbol açısından birçok olumlu değişim yaşandı. Gittikçe daha çok değişiklik oluyor. Bütçeleri büyük takımlara göre son derece az olan Anadolu takımlarının gerçekleştirildiği çıkış bunun bir göstergesi.

▼Spor Toto Süper Lig takımları Almanya'da forma giyen başarılı oyunculara ciddi teklifler yapıyor. Sana da böyle bir öneri gelmesi halinde Türkiye'de oynamayı düşünür müsün?
▲Türkiye'den teklifler daha önce de gelmişti. Ancak Türkiye'ye gelmek için henüz çok erken olduğunu düşünüyorum. Benim için öncelikli hedef Bundesliga'da kendimi ispat etmek, bu ligin önemli futbolcularından bir tanesi olmak.

▼A Milli Takım'ın

gençleştirme operasyonunun bir parçası olmaktan dolayı ne düşünüyorsun?
▲Yıllarca televizyonda izlediğim ve başarılarına alkış tuttuğum Millî Takım'ın bir parçası olmaktan gurur duyuyorum. Ülkem için elimden gelen her şeyi yapacağım.

▼Almanya-Türkiye maçı sırasında nasıl duygular hissettin?
▲Çok zor duygular yaşadım. O sırada Alman Ümit Millî Takımı ile kamptaydım ve maçı diğer takım arkadaşlarımla birlikte izledim. 3-0 kaybettik ama ilerleyen maçlarda daha iyi skorlar elde edeceğimize inanıyorum.

▼Euro 2012 finallerine gidebilmek için gruptaki şansımızı nasıl görüyorsunuz?
▲Grupta henüz hiçbir şey belli olmadı. Sonuçta ne olacağı bize bağlı. Amacımız kalan her maçı kazanmak olmalı. Tüm taraftarlara böyle bir borcumuz olduğunu düşünüyorum.

▼Hobilerin neler? Boş vakitlerini nasıl değerlendiriyorsun?
▲Antrenman olmadığı zamanlarda Münih'e gidip ailemi görüyorum. Kız arkadaşım ile zaman geçiriyorum. Bir de PlayStation oynamayı çok seviyorum.

Kupa dediğin böyle olur

Kupada grup mücadelesi, adına yakışır sürprizlerle başladı. Lig şampiyonu Bursaspor evinde 3. Lig takımı Kırıkhanspor'la berabere kalırken, Beşiktaş'ın Bank Asya 1. Lig takımı Gaziantep Büyükşehir Belediyespor'a, Manisaspor'un 2. Lig'den Konya Torku Şekerspor'a yenilmesi, Fenerbahçe'nin ise Ankaragücü'nden fark yemesi en çarpıcı sonuçlardı.

A Grubu

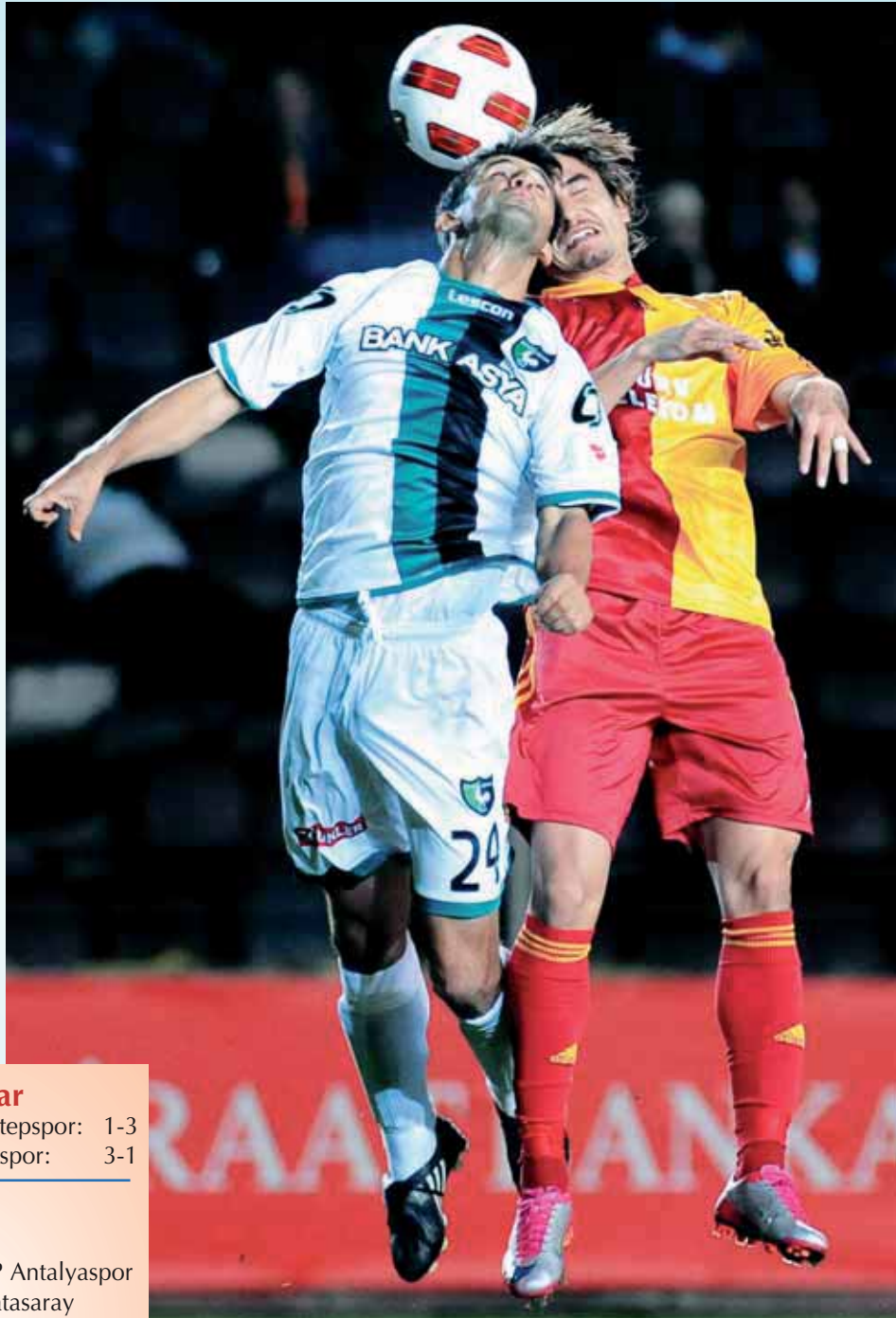
Galatasaray, Gaziantepspor, Medical Park Antalyaspor, Denizlispor ve Beypazarı Şekerspor'dan oluşan grupta 3 Süper Lig, 1 Bank Asya 1. Lig ve 1 de Spor Toto 2. Lig takımı bulunuyor. Grubun favorisi, kupayı daha önce 14 kez müzesine götürmüş ve bu konuda açık ara birinci olan Galatasaray. Gruptan çıkacak ikinci takım olabilmek için Medical Park Antalyaspor ile Gaziantepspor'un çekişmesi bekleniyor. Denizlispor ve Beypazarı Şekerspor ise sürpriz yapabilecek kapasitede görünüyor. İlk maçlar sonunda en az sürprizin yaşandığı grup da A Grubu oldu. Favori Galatasaray, ilk maçında Bank Asya 1. Lig'in güçlü temsilcisi Denizlispor'u Ali Sami Yen Stadı'nda ağırladı. Sarı-kırmızılı takım, Milan Baros ve Lucas Neill dışında ideal on biriyle sahadaydı. Denizlispor ise Bank Asya 1. Lig'deki şampiyonluk mücadelesini göz önünde tutarak Ahmet Çağırın, Yasin Çakmak, Emin Aladağ, Ahmet Cebe, Damien Koffi ve Süleyman Youla gibi ilk on bir oyuncularına bu karşılaşmada yer vermemişti. Ancak Galatasaray'ın kazanması kâğıt üzerinde görüldüğü kadar kolay gerçekleşmedi. Denizlispor beklenenin aksine kapanmak yerine topu ayağında tutup pas yaparak kontrollü bir oyunu tercih ederek Galatasaray'ı zorladı. 26. dakikada Elano'nun golüyle öne geçen rakibine 65. dakikada İsmail Konuk'la cevap vermeyi de başardı. Sıkıntıya giren Galatasaray'ın imdadına, Haği döneminin yeni santrforu Pablo Pino yetişti. Kolombiyalı oyuncu 75. dakikada attığı golle Galatasaray'a 2-1'lik üstünlüğü getirirken, 88'de Emre Çolak'ın gol pasına öyle müthiş bir vuruş yaptı ki, tabelayı 3-1 olarak belirleyen bu gol belki de kupanın en güzeli olarak hafızalara kazınacak. Eğer bu grupta ille de bir sürpriz aramak gerekirse, o sürprizi Gaziantepspor'un Medical Park Antalyaspor'u deplasmanda 3-1 yenmesinde bulabiliriz. Bu karşılaşma öncesinde Antalyaspor'un ligde 5 galibiyeti bulunduğunu, Gaziantepspor'un ise 3 galibiyette kaldığını hatırlatalım. Mardan Antalyaspor Stadı'ndaki maçta çıkan kadrolara göz

Oynanan Maçlar

Antalyaspor-Gaziantepspor: 1-3
Galatasaray-Denizlispor: 3-1

Kalan Maçlar

22.12.2010
Beypazarı Şeker-MP Antalyaspor
Gaziantepspor-Galatasaray
12.01.2011
Denizlispor-Gaziantepspor
Galatasaray-Beypazarı Şeker
16.01.2011
MP Antalyaspor-Galatasaray
Beypazarı Şeker-Denizlispor
26.01.2011
Gaziantepspor-Beypazarı Şeker
Denizlispor-MP Antalyaspor

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Galatasaray	1	1	0	0	3	1	3
Gaziantepspor	1	1	0	0	3	1	3
Beypazarı Şekerspor	0	0	0	0	0	0	0
Denizlispor	1	0	0	1	1	3	0
M. P. Antalyaspor	1	0	0	1	1	3	0

attığımızda iki takımın da kupaya ne kadar önem verdiğini görmek mümkündür. İki takım da sakatları dışında ideal kadrolarıyla sahadaydı. İlk yarıyı Djiehoua'nın 20. dakikadaki golüyle önde kapatan Medical Park Antalyaspor'a, Gaziantepspor 58. dakikada İsmail Sosa ile cevap verdi. Ortada giden maçın kırılma anı ise 75. dakikaydı. O dakikada Antalyaspor kalecisi Sammy Ndjock topu tuttuktan sonra kendisine faul yaptığını düşündüğü rakibine tekme atınca hem kırmızı kart gördü hem de bir penaltıya neden oldu. Popov'la penaltı atışını gole çeviren Gaziantepspor, 89'da Ahmet Arı ile bir gol daha bularak sahadan 3-1'lik üstünlük ayrıldı. Beypazarı Şekerspor'un bay geçtiği ilk hafta maçlarının ardından Galatasaray ile Gaziantepspor 3'er puan ve aynı averajla zirveyi paylaştı.

Ziraat Türkiye Kupası'nda 20 takımlı grup maçları Kasım ayında başladı. Hem de ne başlamak... Hep büyük balıkların küçük balıkları yuttuğu düzenin adeta çöktüğüne, gözlerimiz şaşkınlıkla açılarak tanıklık ettik. Geçmiş yıllarda İngiltere'de, Almanya'da, İspanya'da gördüğümüz büyük sürprizleri futbolun güzellikleri olarak ayakta alkışladık. Kimileri ortaya çıkan bu tabloyu "Büyük takımlar geriliyor" diye yorumlayacaktır elbette. Ama bu yorum madalyonun hangi tarafına baktığımızla ilgili biraz da. Mesela diğer yanına baktığımızda şöyle bir manzarayla karşılaşabilirsiniz. Kupanın yeni düzeninde tek maçlı eliminasyon düzeninin ortadan kaldırılması, her takıma sonuna kadar mücadele etme azmini aşıyor. Her geçen sezonda yükselen ve nihayet bu sezon 18 milyon 460 bin dolara ulaşan ödül miktarı tüm takımların iştahını kabartıyor. Giderek büyüyen futbol pastasından aldıkları paylar artan kulüpler, rekabete katılarak futbolun gelişimine katkı sağlıyor. Tüm bunların birleşmesi, geçmişte öykünerek baktığımız başka ülkelerdeki kupa sürprizlerini ülkemize de taşıyor. Futbolun sonuç anlamındaki bilinmeyenleri arttıkça heyecan dozu yükseliyor, seyir zevki fazlaşıyor.

Bu girizgâhtan sonra gelelim Ziraat Türkiye Kupası'nın Kasım ayında oynanan ilk grup maçlarına. Ama öncesinde biraz statüden söz edelim. Kupanın grup aşamasından önce üç eleme turu oynandı. Birinci kademeye 36 takım katıldı ve 18'i tur atladı. İkinci kademede tur atlayanlara eklenen 18 takımla birlikte takım sayısı yine 36'ydı. Bu kademede de tur atlayan 18 takıma, Spor Toto Süper Lig'den 14 takım daha eklendi ve 32 takımlı play-off maçları yine eliminasyon sistemiyle oynandı. Tur atlayan 16 takım gruplara kaldı. Geçtiğimiz sezon Spor Toto Süper Lig'i ilk üç sırada tamamlayan Bursaspor, Fenerbahçe ve Galatasaray'ın yanı sıra kupa şampiyonu Trabzonspor'un da eklenmesiyle gruplardaki takım sayısı 20 oldu. Bu dört takımın seri başı olarak girdiği kurda 5'er takımlı 4 grup oluşturuldu. Grup maçlarında her takım birbiriyle birer kez karşılaşacak ve her takım iki kez iç sahada, iki kez de deplasmanda maç yapıyor. Gruplarını ilk iki sırada bitiren 8 takım çeyrek finale çıkacak ve sonrasında kupa mücadelesi çift maçlı eleme usulüyle devam edecek. Biz şimdi yine gruplara dönecek ve ilk maçlarda ortaya çıkan sürprizlerle dolu manzaradan söz edelim.

B Grubu

İşte sürprizin daniskasının yaşandığı grup. Kuralar çekildiğinde grubun iki favorisi görünüyordu; geçtiğimiz sezonun kupa şampiyonu Trabzonspor ile kupayı bordo-mavililer gibi 8 kez müzesine taşıyan Beşiktaş. Grubun yabana atılmayacak diğer Süper Lig takımı da Manisaspor'du. Gaziantep Büyükşehir Belediyespor Bank Asya 1. Lig'in, Konya Torku Şekerspor da Spor Toto 2. Lig'in temsilcisi olarak grupta yer alıyordu. Grubun ilk maçı Konya'da, Torku Şekerspor ile Manisaspor arasında oynandı. Göztepe, Altay ve Kayseri Erciyesspor'u eleyerek çok uzun bir yoldan gruplara katılan Konya Torku Şekerspor, hiç de yabana atılacak bir takım olmadığını Manisaspor karşısında gösterdi. Teknik direktör değişikliğinin ardından Hikmet Karaman yönetiminde ciddi bir ivme yakalayan Manisaspor, deplasman maçına ilk on birinde Simpson ve Makukula'ya yer vermeden çıktı. Maçın ilk golü, Genç Millî Takımların başarılı oyuncusu Ömer Ali Şahiner'in ayağından 39. dakikada geldi ve Torku Şekerspor öne geçti. Manisaspor bu gole 55'te Kahe ile karşılık

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Konya Torku Şeker	1	1	0	0	2	1	3
Gaziantep B.B.	1	1	0	0	1	0	3
Trabzonspor	0	0	0	0	0	0	0
Manisaspor	1	0	0	1	1	2	0
Beşiktaş	1	0	0	1	0	1	0

verdi. 84. dakikada Cafercan Aksu'nun golü, Torku Şekerspor'un 2-1'lik galibiyetine işaret ederken, kupadaki önemli sürprizlerden biri anlamına da geliyordu. Ancak gruptaki şok bununla da kalmadı. Hem ligin hem de kupanın şampiyonluk adaylarından Beşiktaş, Gaziantep Büyükşehir Belediyespor deplasmanında hiç de ummadığı bir yenilgiyle karşılaştı. Takımda Guti ve Ernst yoktu ama Quaresma'sından Nihat'ına, Bobo'sundan Hilbert'ine siyah-beyazlı takım zorlu bir lig maçına çıkacak on birlerinden birisiyle sahadaydı. Lâkin oyun hiç de Beşiktaş'ın istediği gibi gitmedi. Son derece özgüvenli bir oyun sergileyen Gaziantep

Oynanan Maçlar

K. Torku Şeker-Manisaspor: 2-1
Gaziantep B.B.-Beşiktaş: 1-0

Kalan Maçlar

22.12.2010
Trabzonspor-Gaziantep B. B.
Beşiktaş-K. Torku Şeker
12.01.2011
Manisaspor-Beşiktaş
K. Torku Şeker-Trabzonspor
16.01.2011
Gaziantep B. B.-K. Torku Şeker
Trabzonspor-Manisaspor
26.01.2011
Beşiktaş-Trabzonspor
Manisaspor-Gaziantep B. B.

Büyükşehir Belediyesi, 26. dakikada Eren Özen'in ayağından bulduğu müthiş golün avantajını 90 dakikanın sonuna kadar koruyarak sahadan galibiyetle ayrıldı. Puan cetvelindeki tablo sanki ters çevrilmiş gibi. Trabzonspor'un bay geçtiği birinci haftanın bitiminde en üstte Konya Torku Şekerspor ve Gaziantep Büyükşehir Belediyespor, en altta ise Manisaspor ve Beşiktaş bulunuyor.

C Grubu

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Ankaragücü	1	1	0	0	4	2	3
Bucaspor	1	1	0	0	2	1	3
Gençlerbirliği	0	0	0	0	0	0	0
Yeni Malatyaspor	1	0	0	1	1	2	0
Fenerbahçe	1	0	0	1	2	4	0

kaybetmekten kurtulamadılar. 4. dakikada Atilla Özmen'in atılmasıyla 10 kişi

Dört Süper Lig takımının yer aldığı zorlu bir grup. Üstelik bu dört takımdan üçü daha önce kupanın sahibi olmayı başarmış. Daha önce dört kez müzesine taşıdığı kupaya 1983'ten beri hasret kalan Fenerbahçe olağan favori.

kalan Bucaspor, 12. dakikada Emre Bektaş ve 57. dakikada Zafer Çevik'in golleriyle maçı 2-1 kazanmasını bildi. Yeni Malatyaspor'un golünün altında ise Muzaffer Akdoğan'ın imzası vardı.

Puan Durumu

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Kasımpaşa	1	1	0	0	3	1	3
Kırıkhanşpor	1	0	1	0	1	1	1
Bursaspor	1	0	1	0	1	1	1
Karşıyaka	0	0	0	0	0	0	0
B. Belediyesper	1	0	0	1	1	3	0

Baştan da söylediğimiz gibi kupanın ilk maçlarında sürprizler bitmek bilmedi. Bu sürprizlerden D Grubu da nasibini aldı tabii. D Grubu aslında diğerlerinin yanında en yumuşak grup gibi görünüyor. Üç Süper Lig takımı Bursaspor, İstanbul Büyükşehir Belediyespor ve Kasımpaşa'nın yer aldığı grupta Bursaspor dışında kupa kazanmış bir ekip yok. Geçtiğimiz sezonun lig şampiyonu Bursaspor'un, kupayı da daha önce bir kez müzesine götürmüşlüğü bulunuyor.

Grubun diğer iki takımı ise Bank Asya 1. Lig'den Karşıyaka ile Spor Toto 3. Lig'den Kırıkhanşpor. İlk maç Bursaspor ile Kırıkhanşpor arasında oynandı. Yani Süper Lig'in şampiyonu ile bir 3. Lig takımı arasında ve üstelik de Bursa'da. Bursaspor'un ilk on birinde Ivankov, Ali Tandoğan, Sercan Yıldırım, Ivan Ergic, Hüseyin Çimşir ve Insua yoktu ama Ertuğrul Sağlam'ın rotasyona

Oynanan Maçlar

Bursaspor-Kırıkhanşpor: 1-1
B. Belediyesper-Kasımpaşa: 1-3

Kalan Maçlar

22.12.2010
Karşıyaka-Bursaspor
Kırıkhanşpor-B. Belediyesper
12.01.2011
Kasımpaşa-Kırıkhanşpor
B. Belediyesper-Karşıyaka
16.01.2011
Bursaspor-B. Belediyesper
Karşıyaka-Kasımpaşa
26.01.2011
Kırıkhanşpor-Karşıyaka
Kasımpaşa-Bursaspor

verdiği önem göz önüne alındığında sahadaki kadro da herhangi bir Süper Lig maçını bile kaldıracak düzeydeydi. Ancak o kadro Kırıkhanşpor karşısında 3 puanı alacak gücü gösteremedi. 24. dakikada Akan Karasu'nun attığı gole Timsahlar 27'de Nunez'le cevap verebildi ve bir deyişle beraberliği kurtarmış oldu! Grubun diğer maçında da favori kaybetti. Karşılaşmanın oynandığı gün itibarıyla İstanbul Büyükşehir Belediyespor ligde 19 puanla 5. sırada yer alırken, son sıradaki 3 puanlı Kasımpaşa'nın oynadığı 11 maçta henüz tek galibiyeti bile bulunmuyordu. Ama lig ligdir, kupa da kupa işte... "Acaba kadrolar nasıldı?" diye düşünenler için hemen söyleyelim, Büyükşehir Belediyespor

D Grubu

Ankaragücü ve Gençlerbirliği'nin yanı sıra Süper Lig'in yeni takımı Bucaspor da kendilerine kupada bir çıkış arıyor. Beşinci takım ise Spor Toto 2. Lig'den Yeni Malatyaspor. İlk kez gruplarda yer alan Doğu takımının iddialı olduğunu söylemek güç. Zaten neredeyse tamamını 11'e 10 oynadıkları ve Bucaspor'un yedekleriyle çıktığı maçı bile

Oynanan Maçlar

Buca-Yeni Malatya: 2-1
Ankaragücü-Fenerbahçe: 4-2

Kalan Maçlar

22.12.2010
Gençlerbirliği-Ankaragücü
Fenerbahçe-Bucaspor
12.01.2011
Yeni Malatyaspor-Fenerbahçe
Bucaspor-Gençlerbirliği
16.01.2011
Ankaragücü-Bucaspor
Gençlerbirliği-Yeni Malatyaspor
26.01.2011
Fenerbahçe-Gençlerbirliği
Yeni Malatyaspor-Ankaragücü

Grubun zorlu maçı ise Başkent'te Ankaragücü ile Fenerbahçe arasındaydı. Fenerbahçe'nin eski kaptanlarından Ümit Özat'ın yönetimindeki Ankaragücü, renktasını 4-2'lik bir galibiyetle İstanbul'a uğurladı. Ama açık söylemek gerekirse Fenerbahçe'nin kadrosunda eksikleri çok fazlaydı. İdeal on birinden Gökhan Gönül, Yobo, Caner ve Stoch dışında hiçbir oyuncusu sahada değildi Fenerbahçe'nin. Buna rağmen kötü mücadele etmediler. 12. dakikada Semih Şentürk'ün golüyle öne de geçtiler. Ancak Fenerbahçe'yi bir daha böyle yakalama şansı olmadığını bilen Ankaragücü'nün de maçı bırakmaya niyeti yoktu. Nitekim 48'de Rajnoch ve 76'da Sestak'la 2-1'lik üstünlüğü sağlayıp 85'te

Gökhan Gönül'ün kendi kalesine attığı golle skoru 3-1'e taşıdılar. 88. dakikada Dos Santos'un golüyle heveslenen Fenerbahçe'nin ümitlerini de 89'da Kağan Söylemezgiller'in verdiği karşılıkla söndürdüler. Gençlerbirliği'nin ilk haftasını bay geçtiği grupta Ankaragücü ve Bucaspor ilk iki sırayı paylaşıyor, Yeni Malatyaspor ve Fenerbahçe ise dipte duruyor.

ideal kadrosuyla Olimpiyat Stadı'ndaydı. Kasımpaşa'da ise forvetin banko isimleri Ersen Martin ve Şahin Aygüneş'in yanı sıra savunmanın bel kemiği Barış Başdaş da yoktu. Kaleyi ise üçüncü kaleci Sadrettin Fırat Kocaoğlu koruyordu. Henüz 2. dakikada Herve Tum'la gelen Büyükşehir Belediyespor golü de maç öncesi tahminleri destekler nitelikteydi. Ancak hiç de beklendiği gibi gelişmedi 90 dakika. Kasımpaşa ilk yarının sonlarında İspanyol oyuncusu Fernando Varela ile eşitliği sağladı. İkinci yarıda Rahim Sebah ve yine Varela ile iki gol daha bulan lacivert-beyazlılar sahadan 3-1'lik galibiyetle ayrıldı. Evet, işte kupada grupların ilk maçlarının hikâyesi böyle. Ancak önümüzde Ocak ayının sonuna kadar sürecek 4 maç haftası daha bulunuyor. Bakalım sürprizler devam edecek ve biz çeyrek finalde rengârenk bir tablo mu görecekiz, yoksa...

Tek seçeneğim

futboldu

Jaja

Henüz 24 yaşında ama hem takım hem de ülke bazında futbol deneyimi oldukça yüksek. Hayata tutunabilmek için futbola olan mecburiyeti nedeniyle 18 yaşında ülkesinden ayrılıp Hollanda, Belçika, İspanya arasında mekik dokuyan, Ukrayna'da rüştünü ispatlayan Brezilyalı, sezon başında geldiği Trabzonspor'da da raket gibi kullandığı sol ayağı ve kritik gollerle baş tacı oldu bile.

Nuri Bekar

▼Henüz 18 yaşında Feyenoord'a transfer edildiğini görüyoruz. Brezilyalı oyuncular için bu çok anormal bir durum olmasa da senin hikâyeni öğrenmek istiyoruz? Hollandalılar seni nasıl keşfetti?
▲Brezilya'da oynadığım takımın Avrupa'da bazı kulüplerle yakın irtibatları vardı ve her sezon bir oyuncuyu mutlaka alıyorlardı. Hatta Fred'in Lyon'a gitmesi de benzer bir şekilde gerçekleşmişti. Ben de yine öyle bir irtibat doğrultusunda kendimi Hollanda'da, Feyenoord takımında buldum.
▼18 yaşında aileden ayrılma kararı almak ve bambaşka bir dünyaya yelken açmak bir cesaret işi olsa gerek. Sana bu cesareti veren motivasyon neydi?
▲Ailemden ayrılıp Avrupa'ya gitmek benim için çok zor bir karar değildi. Çünkü zaten birkaç seneden beri sürekli kulüpte yatıp kalkıyordum. America Mineiro'nun altyapısında oynadığım dönemde yalnız

yaşamaya ve kendi hayatımı çekip çevirmeye alışmıştım. Dolayısıyla bu cesaret ve motivasyonla ülkemden ayrıldım.
▼Ailen ülkenden ayrılmanı nasıl karşıladı?
▲Gayet olumlu karşıladılar. Bunun benim için çok büyük bir adım olduğunu ve geleceğim için çok doğru bir hamle yaptığımı söylediler. Bundan gerçekten mutlu ve memnun oldular. Dolayısıyla ülkemden ayrıldığım için onlarla herhangi bir sorun yaşamadım

İşsiz, güçsüz dolaşırdım...

▼Birçok Brezilyalı genç için futbolcu olmak hayata tutunmanın bir yolu gibi görünüyor. Senin için de futbol bu anlama mı geliyordu?
Futbolcu olmasaydın ne olmak isterdin ya da hayat sana hangi seçenekleri sunuyordu?
▲Ben de aslında diğer Brezilyalı oyuncularla aynı durumdaydım. Benim de futbol haricinde herhangi bir seçeneğim yoktu. Eğer futbolcu

Ailemden ayrılıp Avrupa'ya gitmek benim için çok zor bir karar değildi. Çünkü zaten birkaç seneden beri sürekli kulüpte yatıp kalkıyordum. America Mineiro'nun altyapısında oynadığım dönemde yalnız yaşamaya ve kendi hayatımı çekip çevirmeye alışmıştım.

Futbol haricinde herhangi bir seçeneğim yoktu. Eğer futbolcu olmasaydım, muhtemelen işsiz güçsüz bir hayat sürüyor olurdum. Aileme yeni bir gelecek açabilmek, onlara yeni umutlar vaat edebilmek için önüme sunulan tek seçenek futboldu.

Sürekli kendi gelişimim için daha iyi yerleri ve daha iyi imkânları aradım. Dolayısıyla kulüp değiştirmeyi, bir ülkeden bir ülkeye geçmeyi sorun etmedim. Trabzonspor'daki amacım da ileriye doğru yeni adımlar atmak. Burada bu imkânların var olduğunu düşünüyorum.

Ukrayna'da iki defa yılın en iyi oyuncusu seçildim, son sezonumda en çok gol atan ikinci oyuncu oldum. Bu da gerçekten bir patlama haline dönüştü. Orada bana telkin edilen güven, insanların sağladığı rahatlık bunun en büyük sebebiydi.

Ukrayna futbolu kendi ülkesi dışında çok fazla takip edilen ve çok fazla bilinen bir futbol değil. Bu, ayrılmamın başlıca sebeplerinden birisi oldu. Türk futbolu, Ukrayna futboluna kıyasla uluslararası düzeyde çok daha fazla tanınıyor ve takip ediliyor.

Yedek kalmamı sorun haline getirmedi. Nihayetinde Ukrayna'dan ayrılmış ve yeni bir futbol ortamına, yeni bir futbol geleneğine gelmişim. Daha fazla çalışarak etrafımdaki insanları ikna etmek için çabaladım ve yavaş yavaş tempomu bulmaya da başladım.

Bazen sağ açığa, bazen sol açığa yakın, bazen santriför, bazen de forvet arkasında forma giyiyorum. Ama en büyük verimi gösterdiğim ve en çok gol atmamı sağlayan bölge forvet arkası. Bunu da zaten istatistiklere yansıyan rakamlarda görebiliyoruz.

olmasaydım, muhtemelen işsiz güçsüz bir hayat sürüyor olurdum şu anda. Aileme yeni bir gelecek açabilmek, onlara yeni umutlar vaat edebilmek için önüme sunulan tek seçenek futboldu ve ben de bunu değerlendirmeye karar verdim.

▼Futbola başladığında bir idolün var mıydı?

▲Benim için idol olan kişi Ronaldinho'ydu ve gençliğimden beri onun futbol tarzını, yaşam biçimini örnek aldım.

▼Hollanda'ya gittiğinde neyle karşılaştın? Feyenoord'dan hiç oynamadan ayrıldığını görüyoruz.

▲Çok şaşırtıcı şeylerle karşılaşmadım. Aşağı yukarı beklediğim ve tahmin ettiğim durumlarla karşı karşıya geldim. Feyenoord'da oynama imkânı bulamadığım doğru ama bunu da kendime çok büyük bir dert etmedim.

▼24 yaşında olmana rağmen Hollanda'nın ardından Belçika, İspanya, Brezilya ve Ukrayna kulüplerini dolaşmışsın. Şimdi de Türkiye'desin. Bu kadar çok kulüp değiştirmeni nasıl açıklıyorsun?

▲Sürekli kendi gelişimim için daha iyi yerleri ve daha iyi imkânları aradım, bunların peşinden koştum. Dolayısıyla kulüp değiştirmeyi, bir ülkeden bir ülkeye geçmeyi kendime çok da büyük bir sorun etmedim. Amacım her zaman bir adım öteye gidebilmektir. Ukrayna'da da çok iyi üç sezon geçirdim ve ardından Türkiye'ye geldim. Trabzonspor'daki amacım da elimden gelenin en iyisini yapıp ileriye doğru yeni adımlar atmaktır. Burada bu amacımı gerçekleştirebilecek imkânlarla sahip olduğumu düşünüyorum.

▼Dolaştığın ülkeler ve takımlar arasında en fazla mutlu olduğun, senin kariyer gelişimine en fazla katkı yapan hangisiydi?

▲Gittiğim her yerde etrafımdakiler, benimle birlikte çalışanlar bana çok iyi davrandı. Her yerde kariyerime belirli katkılar yapabildim. Ama sanırım genel bir değerlendirme yaptığımda Getafe'yi farklı bir yere koymam

lâzım. Çünkü orada kariyerim için dönüm noktalarından biri olan anları yaşadım. Orada kendimi daha fazla ön plana çıkarma imkânı buldum. Bugüne kadarki en yüksek gelişimimi orada kaydettim.

Güven varsa performans da var

▼En verimli olduğun takımın Metalist Kharkiv olduğunu görüyoruz. 61 maçta 30 gol gibi oldukça yüksek bir rakama ulaşmışsın. Orada nasıl bir ortam buldun da böyle bir patlama yaptın?

▲Ukrayna'daki ortam gelişim sağlamam için uygun bir ortamdı. Çünkü orada çevremdekiler bana çok büyük bir özgüven aşıladı. Bunun neticesinde iki defa yılın en iyi oyuncusu seçildim, son sezonumda en çok gol atan ikinci oyuncu oldum. Bu da gerçekten bir patlama haline dönüştü. Dediğim gibi, orada bana telkin edilen güven, insanların verdiği rahatlık bunun en büyük sebebiydi.

▼Trabzonspor'dan ilk teklifi ne zaman ve nasıl aldın? Karar verme sürecinde neler düşündün, neler yaptın?

▲İlk teklifi aldığımda transfer döneminin sonlarıydı. Ancak sanırım beni daha önceden de takip etmişler. Teklifin ardından menajerimle konuştum, gerek Türkiye futbolu, gerekse kulüp hakkında bilgiler aldım. Açıkçası karar vermek için çok da uzun düşünmedim. Çünkü aldığım referansların hepsi olumluydu ve bunlar doğrultusunda tercihim yaptım.

▼Metalist gibi kendini kabul ettirdiğin bir kulüpten ayrılıp Trabzonspor'a gelme kararı vermek senin için olmadı mı? Bu kararı vermenin arkasındaki etkenler nelerdi?

▲Açıkçası Ukrayna'da çok iyi üç sezon geçirdikten sonra artık yeni bir takım maceralara girmem, yeni tecrübeler elde etmem gerektiğini düşünüyordum. Fikirlerine güvendiğim insanlar da bana benzer şeyleri söylüyordu. Çünkü şöyle bir gerçeklik var ki,

Ukrayna futbolu kendi ülkesi dışında çok fazla takip edilen ve çok fazla bilinen bir futbol değil. Bu, ayrılmamın başlıca sebeplerinden birisi oldu. Türk futbolu, Ukrayna futboluna kıyasla uluslararası düzeyde çok daha fazla tanınıyor ve takip ediliyor.

▼**Türkiye ve Türk futbolu hakkında bilgisine başvurduğunuz birileri var mıydı?**

▲Hem menajerimle konuştum hem de daha önce burada futbol oynamış Roberto Carlos, Lincoln gibi oyuncuların Brezilya basınında yer alan Türkiye'yle ilgili söyleşilerini okudum. Bunların hepsi gerek Türk insanı gerekse Türk futbolu hakkında olumlu bilgileri içeriyordu.

▼**Türkiye'ye gelmeden önce bu ülke hakkındaki düşüncelerin ve bilgilerin nelerdi? Geldikten sonra düşüncelerinde değişen bir şeyler oldu mu?**

▲Buraya gelmeden önce Türkiye'nin sıcak bir ülke olduğunu, Türk futbolunun da zor ve sıkı olduğunu biliyordum. Geldikten sonra da bu düşüncelerim teyit edildi. Türk insanın son

▼**Uyum sürecinde takım arkadaşlarının davranışları çok önemli. Trabzon'a geldiğinde takım içinde nasıl bir ortam buldunuz?**

▲Geldiğimde kendimi kesinlikle bir yabancı gibi hissetmedim. Çünkü gerek Türk gerekse yabancı oyuncular bana gerçekten çok yakın

Nihayetinde Ukrayna'dan ayrılmış ve yeni bir futbol ortamına, yeni bir futbol geleneğine gelmiştim. Dediğim gibi bunu bir sorun haline getirmedim, daha fazla çalışarak etrafımdaki insanları ikna etmek için çabaladım. Şu anda da yavaş yavaş tempomu bulmaya başladım.

▼**Trabzonspor, 1984'ten bu yana şampiyon olamayan bir takım. Ancak bu sezon oldukça iddialı görünüyor. Hedefe koşarken, takımın uzun süredir şampiyonluk yaşamamış olmasının baskısını üzerinde hissediyor musunuz?**

▲Böyle bir baskının oluşmasını engellemesi gerekenler bizleriz, yani oyuncu grubu. Çünkü nasıl bir kapasiteye sahip olduğumuzu ve neleri başarabileceğimizi çok iyi biliyoruz. Herkesi yenebileceğimizin de bilincindeyiz. Ama çok sıkı bir şekilde çalışmaya devam etmemiz gerekiyor. Oynamamız gereken çok uzun bir maç maratonu var. Bu maraton boyunca yaşayacağımız zorlukların üstesinden gelebilmek için bir standardı tutturmamız ve devamlı bu çizginin üzerinde oynamamız

derece candan ve yakın insanlar olduğunu, hiçbir maçın da sonuna kadar asılmadan kazanılamayacağını gördüm.

▼**Trabzon, futbol için yaşayan bir kent. Daha önce yaşadığınız şehirlerin futbol kültürüyle kıyasladığınızda Trabzon'da bir farklılık görüyor musunuz?**

▲Şehir bence gayet güzel. Tam bir deniz kenti. Deniz ve güneşle yaşıyor. Bu da benim için yeterli. İnsanların futbolla yaşaması da çok güzel. Çünkü kendimizi ifade edebilmemiz ve insanlarla iletişim kurabilmemiz çok daha kolay.

ilgi gösterdi. Burada oldukça uyumlu ve arkadaş canlısı bir takım ortamı buldum. Bu da benim uyum sürecimi çok kolaylaştırdı.

Tempomu bulmaya başlıyorum

▼**Başlangıçta oynamadığınız, yedek kaldığınız maçlar oldu. Bu süreçte neler hissettin?**

▲Uyum dönemimde zaman zaman oynamamak gibi bir zorlukla karşılaşacağımı biliyordum. Bu nedenle yedek kalmamı bir sorun haline getirmedim. Çünkü burada birlikte çalıştığım insanları ikna etmem gerekiyordu.

gerekiyor. Türkiye'de gayet iyi bir futbol kalitesi var. Bunu şuna dayanarak söylüyorum; her maçı yüzde 100 kapasiteyle oynamanız gerekiyor, aksi takdirde hiçbir karşılaşmayı kazanamıyorsunuz.

▼**Ligimizde en beğendiğiniz oyuncular kimler?**

▲Bana kalırsa ligin en iyi oyuncuları Fenerbahçeli Alex, takım arkadaşım Selçuk İnan ve artık burada olmasa da daha önce Trabzonspor'da forma giymiş olan Rigobert Song.

▼**Farklı ülkelerin futbol ekollerini gördünüz. Hollanda, Belçika, İspanya, Brezilya ve**

Ukrayna'da oynadın. Türk futbolunu diğerlerinden ayıran en önemli farklar ne sence?

▲Çok farklı futbol ekollerinde oynadım ve her ülkenin kendisine özgü bir takım özellikleri olduğunu gördüm. Türk futbolu diğerlerine kıyasla şu yönüyle ön plana çıkıyor; takımlar arasındaki fark çok belirgin değil. Takımların kaliteleri arasında çok büyük uçurumlar yok ve bu da ligi diğerlerine kıyasla bir adım daha öne çıkarıyor. Oyun anlamında ise Türk futbolunun en büyük özelliği yüksek tempo ve kolay kolay düşmeyen oyun ritmi.

▼**Ülkemize gelen yabancı oyuncuların, özellikle de forvetlerin en büyük şikâyeti sertlik oluyor. Bu eleştiriye katılıyor musunuz? Türk futbolunun sertlik dozajını nasıl buluyorsunuz?**

▲Türkiye'de sert bir futbol oynanıyor olabilir ama ben daha önce oynadığım ülkelerde daha sert oyunlar da gördüm. Bana kalırsa bu sertlik herhangi bir yabancı futbolcunun uyumunu zorlaştırmamalı.

En verimli olduğum yer forvet arkası

▼**Seni sahanın farklı bölgelerinde izliyoruz. Gerçek mevkiiine bir açıklık getirmek gerekirse, tam olarak hangi bölgenin oyuncusunuz?**

▲Dediğiniz gibi bazen sağ açığa, bazen sol açığa yakın, bazen santrfor, bazen de forvet arkasında forma giyiyorum. Ama şimdiye kadar en büyük verimi gösterdiğim ve en çok gol atmamı sağlayan bölge forvet arkası. Bunu da zaten istatistiklere yansıyan rakamlarda görebiliyoruz.

▼**Metalist'te 50 numaralı formayı giyiyordunuz, Trabzonspor'da da tercihin yine 50 numara.**

Bunun bir anlamı var mı?

▲Aslında 10 numarayı giymek isterdim. Daha önce kendi ülkemdeyken de 10 numarayı giymek istemişim ama o formanın bir sahibi vardı. Bunun üzerine 50 numaralı formayı giydim ve bu durum Ukrayna'da da Türkiye'de devam etti. Ancak bu numaranın özel bir anlamı yok.

▼**Çalım atarken ya da topu kontrol ederken ayağınızı altını kullanıyorsunuz. Bu, futsalda kullanılan bir teknik. Senin geçmişinde futsal oyunculuğu var mı?**

▲Futsal oynadım. Özellikle 10-11 yaşındayken mahalle arkadaşlarımla sık sık futsal oynardım ve bunun bugünkü futboluma ciddi bir etkisi var.

▼**Mesafe tanımaksızın şut atan oyuncular golü bulduklarında ayakta alkışlanır, ama bu şutlar isabetsiz olunca takımın da oyun düzenini bozabilir. Sen de isabet kaydedemediğinde kendini takım oyuncusu olmaktan uzaklaşmış gibi hissediyor musunuz?**

▲Takım oyuncusu olmak ve kendinizi öyle hissedebilmek tamamen sizin elinizde olan bir şey. Doğru hareketleri doğru zamanlarda yapma kararını verebilirseniz bu tür eleştirilere maruz kalmazsınız. Tabii ki işin gösteri tarafı için de bir takım

ekstra işler yapmanız gerekir. Bunları doğru zamanda yapar ve arkadaşlarınızı

rahatsız edici bir hale getirmezseniz, takım oyuncusu olmaktan uzaklaşmazsınız.

▼**Başlangıçta gol atamamanın huzursuzluğu, yüzünden okunuyordunuz. Türkiye'deki ilk golünü attığında neler hissettin, neler düşündünüz?**

▲Bu benim için çok büyük bir mutluluktu. Çok büyük bir tatmin yaşadım. Çünkü ilk golle birlikte yeni bir aşamaya geçtiğinizi düşünüyorsunuz. Ben de yeni bir aşamaya geçtiğimi hissettim ve mutluluğumu takım arkadaşlarımla paylaştım.

▼**Millî Takım Teknik Direktörü Hiddink'in seni izledikten sonra Türk vatandaşlığı yapmayı istediği söylendi. Sen bu konuya nasıl bakıyorsunuz? Türk vatandaşlığı olup Türk Millî Takımı'nda oynamak ister misin?**

▲Bunlar ancak karşılıklı oturup konuşularak halledilecek meseleler. Ama ben kişisel olarak buna olumsuz yaklaşmıyorum. Herhangi bir önyargım da yok. Ancak şimdiden olur ya da olmaz da diyemiyorum. Söylediğim gibi, bunları masa başında oturup sakın kafayla konuşmamız ve herkesin kendi sebeplerini ortaya koyması gerekiyor.

▼**Yaşın henüz çok genç ve kariyerin için önünde uzun yıllar var. Gelecekte kendini nerelerde görüyorsunuz? Kariyer planlamanda neler var?**

▲Ben gelecekle ilgili planlar yapmak yerine bugününü iyi geçirmeye çalışan birisiyim. Çünkü bugününü iyi geçirirseniz geleceğinizi de iyi biçimde inşa etmiş oluyorsunuz. Bugünü mutlulukla doldurursanız gelecek de size mutluluk ve umutlar getiriyor.

▼**Şehirde insanların arasına karıştığında neler yaşıyorsunuz? Başından geçen ilginç bir olay var mı?**

▲Şimdiye kadar başıma çok ilginç veya olağanüstü bir olay gelmedi. Çünkü antrenman sahasıyla ev arasında geçen bir hayatım var. Ama şunu söyleyebilirim, karşılaştığım insanların bana karşı davranışları çok iyi.

bir bütün olarak her yönden gelişimleri sağlanıyor. Bu durumu sürekli olarak takip etmek amacıyla her hafta genç takımlardan sorumlu direktör ile kulübün bünyesinde tam zamanlı çalışan tüm profesyonel antrenörlerin katılımıyla gerçekleşen değerlendirme toplantıları yapılıyor. Bu toplantılarda antrenörlerin her hafta için ayrı ayrı hazırlanmış olduğu oyuncu ve takım durumları inceleniyor. Altyapıda bulunan tüm bu oyuncuların gelişimleri de genç takımlardan sorumlu direktör tarafından yönetim katına raporlanarak ulaştırılıyor. Bayern Münih'in genç takımlardan sorumlu sportif direktörlük görevini de 1998'den beri Werner Kern yapıyor. Bu noktada kulübün felsefesi olan devamlılık ve istikrarın teknik ekipte de sağlandığını, altyapı antrenörlerinin Wern gibi uzun yıllardır Bavjera ekibi için çalışmasını örnek göstererek söylemek mümkün. Kern'e bağlı olarak tam zamanlı 10, yarı zamanlı 11 antrenör, 8-15 yaş grupları için bir koordinatör görev yapıyor. Diğer kulüplerde de olduğu gibi bu isimler genç yaştaki teknik adamlar arasından seçiliyor ve kendilerinden gençlerle daha yakın bir iletişim kurmaları bekleniyor. Her antrenör Milan'daki değişim usulünden farklı olarak belirli bir yaş grubuyla çalışarak o alanda uzmanlaşırken, bu eğitimlerini çalıştırdıkları oyuncuları ne hata yaparlarsa yapsınlar cesaretlendirerek yürütüyor. Senede 2 defa her oyuncuyla ayrı ayrı bir araya gelip kendi gelişimi hakkında görüşme yapıyor ve oynanan her maçın ardından oyuncu raporları hazırlıyor. Teknik adamların uzmanlaşmış oldukları bir stratejiye göre ayrıntılı olarak hazırladıkları antrenman programlarında en çok dikkat edilen husus ise hız çalışmaları. Milan ve Ajax'ta olduğu gibi Bayern Münih'te de saha dışı etkinliklerle oyuncunun küçük yaştan kişisel gelişimi ve eğitiminin sağlıklı bir şekilde sağlanması amaçlanıyor. Oyuncuların günde bir öğün kendileri için yemek pişirmeleri ve bu yemeği yemeleri, 11 öğretmen idaresinde antrenman saatlerine göre

ayarlanmış bir eğitim programının verilmesi, Münih'teki okullarla ortaklık kurularak 10-16 yaşları arasındaki oyuncular için saha çalışmaları ve ufak kadrolu takımlar arası oyun seansları düzenlenmesi bu duruma örnek gösterilebilecek aktiviteler. Altyapıda bulunan yabancı oyuncular için ise kulüp tesisleri bünyesinde yer alan ve içinde bu oyuncularla ilgilenen birinin bulunduğu "Gençlik Evi" diye adlandırılan bir binanın da olduğunu söyleyelim. Ayrıca takımda kalmak isteyen oyuncuların bunu gerçekleştirebilmesi için kendilerinden eğitim alanında da başarı beklenmesi, A takımında daha bilgili ve kültürlü bir kadronun oluşturulmak istenmesini gösterir nitelikte.

Kapsamlı bir oyuncu izleme sistemi

Her büyük kulüpte olduğu gibi Bavjera ekibinin de oldukça geniş kapsamlı araştırmalar yapan bir oyuncu izleme komitesi var. Öncelikle Münih ve Bavjera bölgesindeki tüm yerel futbolcuları tarayan bu komite, 10 kulüple yapılan ortaklık anlaşmaları sonucunda yerel liglerde tespit ettiği oyuncuların 15-16 yaşlarına geldiklerinde "Gençlik Evi"ne davet edilmesini sağlıyor. Alman Futbol Federasyonu bünyesinde bulunan ve "Stützpunkte" adı verilen bölgesel oyuncu merkezlerinin sürekli takip edilmesi ve Ajax'ta olduğu gibi tüm oyunculara açık deneme günlerinin yapılması, oyuncu bulunmasıyla ilgili diğer çalışmalar. Kulübün özellikle son yıllarda Alman futbolunda sayısı oldukça azalan, kendi takımı topa sahipken yaratıcı çözümler

üretebilen oyuncuları aradığını da önemle belirtmek gerek. "Scouting" sistemiyle kulübün altyapısına kazandırılan oyuncuların saha içindeki gelişimleri de çeşitli metotlarla sağlanıyor. Her genç oyuncu haftada en az bir antrenman seansını topsuz genel koordinasyon çalışması yaparak geçirirken, her yaş grubundaki kadroda yıllık ortalama 3-4 oyuncunun mevkileri değiştiriliyor. Böylece özellikle Milan'dan farklı olarak oyuncular genç yaşta birçok görev bölgesinde oynayabilme

alışkanlığı kazanıyor. 8-11 yaş arasındaki oyuncular için "Öğretici Oyun" eğitimi hedef alınırken, bu futbolcular daha sonra keşfetme, yaratıcılık, cesaretlendirme ve düzeltme şeklinde tanımlanabilecek maç oynamaya dayalı bir yöntemle geliştiriliyor. Kulübün oyuncu gelişim politikasında izlediği bir diğer önemli yol ise, istisnalar dışında futbolcuların A takıma yükselmeden

önce başka takımlara kiralanmamaları. Bunun yerine oyuncuların kulübün Alman 3. Ligi'nde yer alan B takımında mücadele etmeleri sağlanıyor. İşte bu kapsamlı altyapı sistemiyle Bayern Münih uzun yıllardır Alman Millî Takımı'nın da iskeletini önemli ölçüde oluşturuyor. Tabii ki bunda en büyük payın şu anki başkan Uli Hoeness'in yanı sıra Franz Beckenbauer'de olduğunu söylemek zor olmaz. Bu üç kulübün de altyapı sistemlerine baktığımızda küçükken çeşitli yollarla keşfettikleri oyuncuları sadece futbolda değil her alanda eğiterek yeşil sahalara ve hayata hazırladıklarını görüyoruz. Oyuncuların sadece futbollarına değil hayatlarına da her açıdan şekil vermeye çalışan bu Avrupa devlerinin farklı tarzlara sahip olsa da benimsedikleri anlayış ve yetiştirdikleri oyuncularla bugüne kadar dünya futboluna önemli katkılar yaptıklarını ve de yapacaklarını kolay bir şekilde söyleyebiliriz. Bu arada Türkiye Futbol Federasyonu Genel Direktörlüğü'nün de bu çalışmaları yakından takip ettiğini ve ülkemizde de bu tarz bir altyapı sistemi kurulması için çalışmalar yaptığını sözlerimize ekleyelim.

Schweinsteiger

Hedef Dünya

Türk hakemliğinin son dönemdeki en büyük gururu o. Müthiş bir çıkışla UEFA'nın 1. kategori hakemleri arasına yükseldi ve uzun bir aradan sonra Şampiyonlar Ligi'nde düdük çalan ilk Türk hakemi oldu. Üstelik Barcelona ve Chelsea gibi marka takımların maçları için tercih edildi. Şimdi önünde elit kategori ve 2012 Avrupa Şampiyonası finalleri var. Bu performansı ile iki hedef de çok uzakta durmuyor, ama onun gözü daha yüksekte. Türkiye'nin 1 numaralı hakemiyle bu noktaya geliş sürecini ve hedeflerini konuştuk.

Bağış Erten

▼Öncelikle büyük başarımdan başlayalım. Nihayet uzun bir aradan sonra Avrupa futbolunun en büyük sahnesinde bir de Türk hakemi var. Şampiyonlar Ligi'nde düdük çalmaya giden süreci bize anlatır mısınız?

▲Kesinlikle çok uzun bir yoldan sonra ulaşılan bir süreçti bu. 2006 yılında FIFA hakemi olmamla başladı. Barcelona'da yaklaşık 1 hafta süren bir kurs vardı. Orada yaptığımız eğitimler, koşu testi, eğitimlerin sonuçlarıyla yola çıktım. Daha sonra genç takım turnuvalarında görev almaya başladım. Derken 2007 yılında mentör programına girdim. Yetenekli hakemler programının bir parçası olarak mentörümle birlikte iki yıllık bir çalışmamız oldu.

▼Bu mentör konusunu biraz açalım. Bir hakem mentörü kimdir, nedir, ne yapar? Maçlarınızı nasıl takip eder? ▲İsveçli Karl-Erik Nilsson'du mentörüm. Futbolseverler şuradan hatırlayabilirler, İstanbul'da oynanan ve 2-2 biten Galatasaray-Sturm Graz maçını yöneten hakemdi. Bu süreç başladığı zaman iki yılı sanki ailemden biriyle geçirmiş gibiydim. O kadar yakındık. Çünkü sizin sadece Avrupa'da yönettiğiniz maçlarla veya katıldığımız seminerlerle ilgilenmiyorlar. Yurtiçindeki performansınızı da değerlendiriyorlar. Sürekli bir iletişim halindedesiniz. Çünkü bir

mentörünüzün olması demek, sadece sizin maçlarınıza gelip size puan veren birinin olması demek değil. Sizin gelişiminize katkı sağlayacak birisinden bahsediyoruz. Biz bu programa başlarken, şu konuşmayı yapmıştık, hiç unutmuyorum, "Ben klasman yükseltemem veya klasman düşüremem. Bunu beklemeyin. Ama gelişmenize katkı veririm" demişti. O gün iki hakem ve bir mentör olarak başlamıştık. İkimiz de yükseldik ama en önemlisi kendimizi nasıl geliştirebileceğimizin planlarını yaptık.

▼Peki, mentörünüz sizin maçlarınızı izlemeye de geliyor muydu? ▲Canlı olarak beni izlediği maçlar da oldu, DVD'lerden takip ettiği de. Tabii ki yönettiğiniz yirmi maçın yirmisini de izlemiyordum ama çok önemli pozisyonları, 'buradan nasıl ders çıkarabilirim'i ben bir DVD'de toplayıp görüntülerini yolluyordum. Veya bir seminerde karşılaştığımız zaman bunları tartışma imkânı buluyorduk. Pek çok analiz yaptık.

Her alanda öğrenmeye açığım

▼Türkiye Ligi'nde parlamaya başladığımız aşamada pek çok hakem öne çıkmıştı. Yetenekli olduğuna inandığımız,

Kupası

İtirazdan dolayı kart gören oyunculara karşı yaptırım uygulayacak olan sadece bizler değiliz. Yönetimler de buna tepki göstermeli. Teknik adamlar futbolcularını bu konuda eğitebilir. Medya da aşırı itirazdan kart gören oyuncuları başka türlü değerlendirmeli.

Türkiye'de Avrupa'dakinden farklı bir baskı var. Ben maç sırasından bahsetmiyorum. Maç öncesi ve maç sonrasında bahsediyorum. Maalesef bizim ülkemizde hakemin işini zorlaştırabilecek şey maç öncesi ve sonrasındır. Maç sırasında biz zaten o baskıya hazırız.

Hakemlik upuzun bir süre. Çok övüldüğünüz ya da çok eleştirildiğiniz maçlar olacaktır. Bunlar uzun yolda virajlardır. O virajlardan geçeceksiniz. Zaman zaman yaralanacaksınız. Ama önemli olan sağ kalmaktır sonuna kadar. Ve deneyim kazanmaktır.

Avrupa'da bir maça çıktığınız zaman oyuncuların yüzleri size yabancı gelebilir. Onun için bir ön çalışma yapmanız yarar sağlar. Oyle evden çantanızı alıp çıkıp maça gitmekle olmaz. Ama önyargılar da çok tehlikelidir.

Türkiye'de bir noktaya geleceğine inandığımız pek çok isim vardı. Hâlâ da varlar. Fakat

sonraki adıma taşır. Futbolda öğrenmenin sınırı yoktur. Kaldı ki bu, yöneticiliğinizde de faydalanacağınız bir şeydir. ▼Neleri öğrendiniz? Neler değişti bu süreçte? ▲Spesifik olarak "Şu değişti" demem zor. Ama misal, ben sahada şu yerde duruyordum, bunun doğru olduğuna inanırdım. Fakat bir gün gelip bana, "Orada durma, şurada dur" dediler. Şaşırıdım ama yaptım. Ve yararını da her zaman gördüm. Sonuçta denemeden bilemeyeceğiniz pek çok şey var. Sirtınızı dönemezsiniz. Bunu sadece yabancı eğitimcilere bağlamak da doğru değil. Ülkemizde de çok iyi eğitimciler var. Dışarıdan birisi farklı bir bakış açısı getirebiliyor. Ufkunuzu genişletebiliyor. Bu çok önemli bir şey bence. ▼Bir maçta tartışmalı pozisyonlardan biriyle ilgili bu öğrenme meselesini çok

seminerlerde, bazen fikir alışverişlerinde, daha fazla bir arada bulunacağımız ortamlarla aşabiliriz. Özellikle bizim seminerlerimiz bunun için çok uygun bir mecra. Buralarda karşılıklı tartışırız, bilgi eksikliklerimizi gideririz. Çünkü futbol sadece oyun kurallarından ibaret değil. Dünyadaki herkes oyun kurallarını çok kolay öğrenebilir. Ama bir de ara seminerlerde, UEFA'nın, MHK'nın seminerlerinde verilen talimatlar vardır. Aslında bunları paylaşmak lâzım. Bu bilgi alışverişini sağlamak lâzım. Pratiği onlar yönlendirir. Buna şu örneği verebilirim. Mesela bizim ülkemizde umut vaat eden bir atığı önleyene sarı kart uygulaması yeni başladı. Ama bu 4-5 yıldır UEFA tarafından uygulanan bir şey. Böyle bir yorum getirdiler. Dedğim gibi, sadece karşı taraftan beklemeyip kendimiz de bir adım atarak bilgi alışverişi eksikliğini giderebiliriz. Son zamanlarda bu

Şampiyonlar Ligi çok büyük bir organizasyon ve bu organizasyonun bir parçası olmak gerçekten gurur verici. Ama bu takımlardan bağımsız, o organizasyonun ihtisamından kaynaklanıyor. Maç öncesi, maç sırası, maç sonrası, her şeyi çok farklı.

iyi göstermişsiniz aslında. Bir pozisyonda penaltı itirazı vardı. Bir oyuncu topa önce kafasıyla oynamış, sonra top ele gitmişti. İtirazlar üzerine siz sadece, "Öyle gördüm" demek yerine, "Kafadan ele giden topu gol olarak değerlendirmek doğru değil, mentörümüzle böyle konuştuk" dediniz. Bu çok hoş bir açıklamaydı değil mi? ▲Gerçekten de o pozisyon olmadan bir hafta önce yaptığımız bir eğitimde bu konu gündeme gelmişti. Tesadüfen çok yakın bir zamanda da pratiğini gördük. Sıcığı sıcakına ben de onu söyledim.

Bilgi alışverişini sağlamak lâzım

▼Siz o açıklamayı yaptığınız anda tartışma da bitti. Çünkü bu bilgiye dayalı, hakikaten belli ki çalışmış birinin yaptığı bir açıklamaydı. Tecrübe bu tip şeylerin birikmesiyle oluşuyor değil mi? ▲Medya ile aramızda bir bilgi eksikliği yaşanıyor zaman zaman. Bu iki taraftan da kaynaklanabiliyor. Bence bunu yaptığımız

konuda çok yol kat ettik bence. ▼Size gelen en önemli eleştiri "yurt dışında ayrı maç yönetiyor, yurt içinde ayrı maç yönetiyor"dur. Neden böyle bir iddia var. Orada yönetmek daha mı rahat? Maçlar mı daha iyi, siz mi daha iyi hazırlanıyorsunuz? Yoksa aynı maçları yönetiyorsunuz da orada başka, burada başka mı bakıyorlar? ▲Tabii ki Avrupa'da maç yönetmek çok daha rahat. Çünkü maç öncesinde, maç sonrasında, maç sırasında ciddi bir saygı ortamı var.

Türkiye'de saygı eksikliği var

▼Araya girip sorayım, hakemlerin isimleri okunurken ısıklanan başka bir ülke gördünüz mü? ▲Ben görmedim, rastlamadım. Ama biz Türkiye'de sadece hakemleri değil, kendi oyuncularını, kendi yönetimlerini, kendi teknik adamlarını ısıklayan bir futbol kültürüne sahibiz. Bunlar hep o saygı eksikliğinden kaynaklanıyor. Biz milyonlarca para harcıyıp bir takım kuran yöneticiye de saygı göstermiyoruz.

Cüneyt Çakır

Hayatın her alanında öğrenmeye açık bir insanım. Hele de söz konusu olan hakemlikse. Çünkü bir hakemin öğrenecek her zaman bir şeyi vardır. İnsanın kendini geliştirmesi süreci hiç bitmez. Öğrendikleriniz sizi bir sonraki adıma taşır ve futbolda öğrenmenin sınırı yoktur.

Herkes oyun kurallarını çok kolay öğrenebilir. Ama bir de ara seminerlerde, UEFA'nın, MHK'nın seminerlerinde verilen talimatlar var. Aslında bunları paylaşmak lâzım. Bu bilgi alışverişini sağlamak lâzım. Pratiği onlar yönlendirir.

Türkiye'de sadece hakemleri değil, kendi oyuncularını, kendi yönetimlerini, kendi teknik adamlarını ısıklayan bir futbol kültürüne sahibiz. Bunlar hep saygı eksikliğinden kaynaklanıyor. Hâl böyle olunca da her şey zorlaşıyor.

Vestel Manisaspor

Manisa'nın sancakbeyliğini yapan II. Mehmet, İstanbul'u alınca Fatih olmuştu. 2006-2007 sezonuna Ersun Yanal yönetiminde giren Vestel Manisaspor'un da Süper Lig'deki ikinci sezonunda hedefi aynıydı; İstanbul'u fethetmek. Filip Holosko, Selçuk İnan, Lukas Zelenka, Hakan Balta, Ufuk Ceylan, Güven Varol, Nizamettin Çalışkan ve daha niceleri... İlk 10 maçta sadece 1 yenilgi ve 2 de beraberlik alan, bir ara zirvede puan farkını 6'ya çıkaran Tarzanların serisi, lige ısınmaya çalışan Sivasspor karşısında sonlanacaktı. Çok gol atan takımın, çok gol yeme zaafı, 6 hafta galibiyetsiz kalmasına sebep olacaktı. Ağır yenilgilere içerleyen başkan Haluk Çubukçu, takımdaki hırsın ve kazanma arzusunun azaldığından yakınıyordu. Bunlara bir de kaleci Bülent Ataman'ın Sakaryaspor maçında hakem Cüneyt Çakır'a takındığı tavır ve akabinde aldığı 20 maçlık ceza eklendi. Ardından bilindik senaryo gerçekleşti ve daha önce kulüple uzun vadeli planları olduğunu açıklayan Ersun Yanal'la yollar ayrıldı. Yerine gelen Giray Bulak takımı ligde tuttu, 1 seneliğine. Ne yazık ki Vestel sponsorluğuyla takımın yükselişini hazırlayan Zorlu Grubu, olaylı Trabzonspor-Sivasspor maçından sonra "Süper Lig'deki şiddet vakaları"nı gerekçe göstererek desteğini çekti.

Geriye, 1999-2000'den beri ismini taşıdığı sponsorundan kopmuş ve sezon sonunda küme düşecek bir Manisaspor kaldı.

Benzer başlangıç, farklı son

İspanya'daysa Galiçya rüzgârı esmekteydi. "El Turco" Superdepondan sonra, bu kez de ezeli rakipleri Celta, 2005'te La Liga'ya yeniden dönmüş ve harika başlamıştı. Fernando Vaszquez'in, o sezon parlayan öğrencilerinden Borja Oubina, 6'da 5 yapmaya gittikleri Cadiz deplasmanından önce "Ligde kalmak için almamız gereken 30 puan daha var" diyerek, şaka mı yapıyordu, yoksa ciddi miydi? Bunu bilmiyoruz ama o sezon, La Liga'daki ikinci sezonunu geçiren Getafe'nin aynı hafta, henüz yenilgi almayan bir takım olarak ligin zirvesine yaklaşması, Real Madridliler için tam bir şakaydı. Kasım ve Aralık'ta formdan düşen ikilinin pes ettiklerini düşünenler yanılıyordu. Celta'lı kaleci Jose Manuel Pinto ve Getafeli savunmacı Pernia'yla arkadaşları, "Sürpriz" filminin devamında oynadılar. İki alternatif senaryoya sahip filmde Celta'nın ulaşmayı başardığı UEFA Kupası, sonlarını hazırlayacaktı.

2006 Temmuz'unda Marca, Celta'nın 80 milyon euronun üzerinde borcu olduğunu ve iflâs tehlikesi bulunduğunu yazdı. Ertesi sezonsa düştüler. Baiano, Nene, Oubina gibi yıldızlarını kaybettiler. Tekrar La Liga'ya dönemediler. Getafe'nin yoluysa farklı yönlere gitti. Bernd Schuster, "Kesin düşecek" denilen Getafe'yi orta sıralarda tutmuştu. Sonraki iki sezonda Kral Kupası'nda final oynayan takım, daha sonra, Schuster'in Real Madrid'e geçmesiyle boşalan koltuğa Micheal Laudrup'u oturttu. Eski Danimarkalı efsane, takımı UEFA Kupası'nda yarı finale çok yaklaştırdı. Kim bilir, Luca Toni'nin golleri ve Roberto Abbondanzieri'nin ikramları olmasa, belki de Avrupa Şampiyonu bile olabilirdi. Sonrasında daha çok ligde kalmaya çalışan Madridliler, bir sezon önce, son bir maçla ligde kaldılar ama geçen sezon 6. gelerek, yeniden Avrupa defterini aralamayı başardılar. Bu özellikleri, onları türlerinin diğer örneklerinden ayırmaya yetti. Sonu ne olursa olsun, tüm bu sürprizleri izlemek güzeldi. Elbette, başlarda belirtilen normlar kaldırılrsa, bitmek tükenmek bilmeyen bir liste çıkardı karşımıza. Alaves'ler, Deportivo'lar,

Kaiserslautern'ler, Lille'ler, Sivas'lar, Bursa'lar. Millî Takımımızın eski hocası Ersun Yanal'ın Vestel Manisa günlerinde söylediği şu sözler çok şeyi özetleyebilir: "Şampiyonluk bir altyapı meselesidir. Eğer mevcut altyapınız, hazırlığınız yoksa sonuçları tehlikeli olabilir." Kimbilir, acaba tek bir sezon şampiyon olup küme düşmek, 5 defa ikinci olmaya yeğ midir? Tüm bunlardan bir sonuç çıkarmak gerekirse şunlar söylenebilir. Küçük bir takım olarak, lige hızlı giriş yapan takımlar, riske girmiş oldular ve çoğu zaman da işler istendiği gibi gitmedi. Bu gibi durumlarda, takımın ligdeki geleceği, maddi olanaklarıyla belirlendi. Sıfırı tüketmiş bir takımın, küme düşmemek adına başladığı ligde kendini Avrupa kupalarına katılma hevesinde bulur, ardından da yeterli kadro genişliğine sahip olmayışından ötürü karşılaşacağı zorluklarda panikleme ve panik içerisinde alınmış kararlarla daha da yanlış yollara gidebilir. Örneğin Hoffenheim, planlı bir projeydi ve mevzubahis sezonlarında yaşadıkları problemleri zor da olsa atlatmayı başardılar. Halen yeni yapılmış bir stadyumları ve iyi de bir takımları var. Fakat bir kaç sene sonra gündeme gelen borçlarına bakılacak

olursa, Hull City'nin durumunda, maddi zorluklar gün geçtikçe artmış ve bu, oyuncuların psikolojisine yansımış olabilir. İlginçtir, Türkiye'de Vestel Manisaspor için o dönem yapılan; "Büyük takımların formsuzluğu sayesinde bu kadar iyi başlayabildi" yorumu, şimdilerde Fransa'da, başka bir yönden tekrarlanmakta. Çeşitli varsayımlara göre konu küçük takımların başarısıyla değil, Ligue1'de oynanan futbol stiliyle ilgili. Fazla defansif oynayan takımlar arasında, daha düşük bütçelilerden başarılı olanlar, yedikleri az gol sayısı dikkatleri çekiyor. Geçmişte yaşanan örneklerden bazıları gösteriyor ki, zamana yayılan başarı daha kalıcı. Bunu kanıtlayan takımlarsa, Fransa Ligi'ne epeyce geç geri dönen ve daha sonra Şampiyonlar Ligi'nde Manchester United'la boy ölçüşecek kadar ilerleyen Lille ve yine nispeten bilinmeyen bir takımken, Devler Ligi'nde yarı finale giden Villarreal. "Tarih tekerrürden ibarettir" sözü sıkça kullanılır. Eğer gerçekten böyleyse, Brest ve Mainz'ın şu an ilerlediği yol, pek de iyiye doğru gitmiyor. Fakat oyunun geleceği için rekabetin gerekliliği şart ve bu tarz çıkışların liglerin seyir zevkini artırdığı da yadsınamaz bir gerçek.

Porto'ya gittiğimde başlangıçta oynuyordum. Ama sonra annemi kaybettim ve çok büyük bir trafik kazası geçirdim. Takımdan uzak kaldığınız sürece, hocanız da size karşı soğuk oluyor ve oynama şansı bulamıyorsunuz.

Porto'dan Malaga'ya giderken çok mutlu olmuştum. Ama orada da şanssız bir sakatlık yaşadım. Yine de dünyanın en iyi liglerinden bir tanesinde dev takımlara karşı oynamak çok farklı ve güzel bir tecrübeydi.

Türkiye Ligi, Avrupa'da çok takip edilen bir lig. Malaga'da oynarken de yakından izliyorduk. Bursaspor'un şampiyonluğu, herkes için çok büyük sürpriz oldu. Çok değişik bir olaydı bu.

Bursaspor'dan teklif geldiğinde çok heyecanlandım elbette. Türkiye'yi bilmemin yanı sıra Bursaspor'un Şampiyonlar Ligi'nde oynayacak olması, teklifi kabul etmemdeki en önemli etkenlerdendi.

Şampiyonlar Ligi'nde oynamam için Bursaspor bana ikinci bir şans verdi, kendimi kanıtlamam adına. Açıkçası, ben de bu şansı değerlendirmek istedim ve şimdi Bursa'da olmaktan da çok mutluyum.

Bana öğrettiklerinden dolayı Halilhodzic'e çok büyük sevgi ve saygım var. Ertuğrul Sağlam da müthiş bir şeyi başardı. Sadece Türkiye'de değil, Avrupa'da da başarılı olabilecek kapasiteye sahip.

Bursaspor'un şampiyon olması, ligin ne kadar değiştiğinin, ne kadar iyiyeye gittiğinin ana göstergesi. İnsanlar, Türk futboluyla Avrupa arasında çok büyük fark olduğunu düşünüyor. Ben arada böyle bir fark göremiyorum.

Bursaspor ikinci şansım

Türk futbolseverler onu Trabzonspor formasıyla tanıdı. Sırbistan Ümit Millî Takımı'ndaki performansı ile gelecek vaat eden stoperler arasında gösterildi ve Porto'ya transfer oldu. Ardından La Liga'da bir süre Malaga tecrübesi yaşadı. Ancak talihsiz sakatlıklar onu beklediği patlamayı yapmaktan alıyordu. Şampiyonlar Ligi aşkıyla geldiği Bursaspor'u ikinci şansı olarak değerlendiriyor, yeşil-beyazlı takımın şampiyonluğunu ise Türk futbolunun Avrupa'daki değerini göstermesi açısından oldukça çarpıcı buluyor.

Milan Stepanov

Koray Kundakçılar

▼Türkiye'ye ilk geldiğinde, yani Trabzonspor deneyiminde neler gözlemledin, şimdi neleri değişmiş gördün?

▲Trabzonspor'a geldiğimde yaşım çok gençti. Açıkçası, ilk geldiğimde şaşkındım. Çünkü Trabzonspor'un olanakları Sırbistan'a göre daha fazlaydı. İyi bir kulüptü. Sırbistan'da yaşadıklarımın sonra böyle bir kulübe gelmek, açıkçası beni

şaşırttı. Benim için değişik bir tecrübeydi. Bursaspor ise o dönemde 2. Lig'de oynuyordu. İkinci sezonunda Bursaspor'a karşı sadece bir maç oynadım. Deplasmandaki o maçı 2-1 kaybetmiştik. O günden bu güne geçen üç yılda Türkiye'de değildim. Döndüğümde Bursaspor'u çok değişmiş ve büyük takım olmuş buldum. Bu yolda ilerlemeye de devam

ediyor.

▼Trabzonspor'dan sonra Porto'ya gittin; ancak orada fazla forma şansı bulamadın. Bunun nedeni neydi?

▲Trabzonspor'a gelmeden önce, Sırbistan'ın 21 Yaş Altı Millî Takımı'nda oynadım. 2006 yılında Avrupa'nın gelecek vaat eden en iyi stoperleri arasında gösteriliyordum. Porto'ya transfer olduktan sonra ilk sezonumda

oynamaya başladım. Tam formumu yakalamışken, çok kötü olaylar yaşadım. Annemi kaybettim, çok büyük bir trafik kazası geçirdim. Tüm bunlar beni çok olumsuz etkiledi. Takımdan uzak kaldığınız sürece, hocanız da size karşı soğuk oluyor ve oynama şansı bulamıyorsunuz. Aslına bakarsanız, forma şansı bulamamamda yaşadığım bu kötü olayların etkisi büyüktür.

▼Kısa süreli bir İspanya

maceran var. Ondan da biraz bahsedermisin?

▲Malaga'ya giderken açıkçası çok mutlu olmuştum. Çünkü Porto'da oynayamıyordum. Bu sebeple, Malaga'ya gitmek beni heyecanlandırmıştı. Forma şansı bulabileceğim bir takımdı. İlk maçında Atletico Madrid'e karşı 3-0'lık bir galibiyet aldık, ama bu maceram da çok şanssız başladı. Bir sakatlık geçirdim. Daha sonra 1.5 ay sahalardan

uzak kaldım. Tekrar döndüğüm zaman, 4 maç ilk on birde oynadıktan sonra yeniden aynı yerden sakatlandım. Tabii bu durum beni çok olumsuz etkiledi. Malaga'da oynamak benim için çok değişik bir tecrübeydi. Çünkü İspanya Ligi dünyanın en iyi liglerinden bir tanesi ve dev takımlarla oynama şansı bulabiliyorsunuz. Ama orada da çok büyük şanssızlıklar yaşadım. Aynı yerden üçüncü

kez sakatlandım. Tüm bunlar futbol oynamamı etkiledi. Yine de her şeye rağmen benim için çok farklı, güzel ve değişik bir macera oldu diyebilirim.

▼Bursaspor, senin Türkiye'den giderken arkada bıraktığın Bursaspor değildi. Şampiyon takımdan ilk teklifi aldığında neler hissettin?

▲Türkiye Ligi, Avrupa'da çok

takep edilen bir lig.

Malaga'da oynarken de

yakından takip ediyorduk. Bursaspor'un şampiyonluğu, herkes için çok büyük sürpriz oldu. Son maçta Fenerbahçe'nin Trabzonspor'la berabere kalması ve Bursaspor'un şampiyon olması açıkçası hepimizi çok şaşırttı. Çünkü Bursaspor'un 2-2 berabere kaldığı, Fenerbahçe'nin şampiyon olduğu söyleniyordu. Herkes farklı bir yorum getiriyordu, ama Bursaspor'un son dakikada şampiyonluğu ele geçirmesi herkesi çok şaşırtmıştı. Çok değişik bir olaydı bu. Bursaspor'dan teklif geldiğinde çok heyecanlandım elbette. Çünkü Türkiye'yi daha önceden de bilen biriydim ne de olsa. Şampiyonlar Ligi'nde oynayacak olması da Bursaspor'u seçmemdeki en önemli etkenlerdendi. Porto'da oynarken 1.5 sene Şampiyonlar Ligi'nde mücadele ettim. Atmosferi biliyorum, tecrübeye sahibim. Trabzonspor'da oynadığım dönemden, Türkiye'deki takımları da biliyorum. Şampiyonlar Ligi'nde oynamam için Bursaspor bana ikinci bir şans verdi, kendimi kanıtlamam adına. Açıkçası, ben de bu şansı değerlendirmek istedim ve şimdi Bursa'da olmaktan çok mutluyum.

▼Takımdaki arkadaşlığı nasıl buldun?

▲Bursa'ya gelirken, bu şampiyon takımın çok iyi futbolculardan örülü bir kadroya sahip olduğunu biliyordum. Geldiğimden gördüğüm ilk şey, herkesin bir aile gibi tek vücut halinde oluşuydu. Gerçekten de herkes birbiriyle çok iyi ilişkiler içinde. Yeni gelen bir oyuncu olmama rağmen beni içlerine kabul ettiler. Bu birliktelik, bizim sezonun ilk 11 haftasında 7 galibiyet, 4 beraberlik elde ederek ligin üst sıralarında olmamızı sağladı. Bunun için çok mutluyum. Umarım böyle devam eder.

▼Stepanov'un gözüyle Ertuğrul Sağlam nasıl bir teknik direktör? Çalıştığın teknik adamlar arasında unutamadığın biri var mı?

▲Vahid Halihodzic, beni Trabzonspor'a getirdi. Onun yanında çok şey öğrendim. Ardından, kariyerime Avrupa'da devam ettim. Bana öğrettiklerinden dolayı Halilhodzic'e çok büyük sevgi ve saygım var. Vahid Hocamı hiç unutmuyacağım. Ertuğrul Sağlam, gördüğüm kadarıyla Türkiye'de çok değer kazanan ve saygı duyulan birisi. Başarılı bir futbol hayatından sonra, başarılı bir teknik direktör olarak kariyerine devam ediyor. Bu da kolay bir şey değil. Hocamız bu saygıyı müthiş bir şeyi başararak kazandı. Onun daha iyi yerlere gelebileceğini düşünüyorum. Sadece Türkiye'de değil, Avrupa'da da boy gösterecek ve başarılı olabilecek bir kapasiteye sahip.

▼Türkiye

Ligi'nde bazı şeyler değişti. Trabzonspor'da oynadığın dönemde İstanbul takımları favoriydi, ama artık Bursaspor şampiyon. Trabzonspor iyi gidiyor, Kayserispor ciddi bir çıkış yakaladı. Bu değişimi nasıl değerlendiriyorsun?

▲Bursaspor'un şampiyon olması, ligin ne kadar değiştiğinin, ne kadar iyiye gittiğinin ana göstergesi. Ben Trabzonspor'da oynarken, hep İstanbul takımları favori gösteriliyordu. Şampiyonluğu hep onlar alıyordu. Bursaspor'un inanılmaz bir iş başardığını düşünüyorum. Bu başarı salt Bursa için değil, diğer Anadolu takımları için de örnek teşkil edecektir. Türk futbolu büyük bir gelişim içinde. Bursaspor ve diğer Türk takımları, çok başarılı ve kariyerli yabancı futbolcular alıyor. Gördüğüm kadarıyla, Bursa'da altyapı imkânları da çok fazla. Tüm bunlar, Türk futbolunun ne kadar büyük bir aşama kaydettiğini gösteriyor. İnsanlar, Türk futboluyla Avrupa futbolu arasında çok büyük fark olduğunu düşünüyor. Ben arada çok büyük bir fark göremiyorum. Özetle, Bursaspor'un şampiyonluğu çok büyük bir sürpriz ama aynı

zamanda çok da büyük bir başarıdır.

▼Bursaspor'u camia olarak Beşiktaş, Galatasaray, Fenerbahçe gibi takımların arasında nerede görüyorsun?

▲Bursaspor, Ertuğrul Sağlam'la birlikte çıkış yakalayan bir takım. Geçmişte bu başarıyı yakalayamaması beni şaşırtıyor. İmkânlarıyla, şehir potansiyeliyle bunu çok önceden başarması gerekiyordu. Şampiyon olarak adını beş büyük takım arasına yazdırdı ve Şampiyonlar Ligi'nde boy göstererek

büyükliğini kanıtladı. Geç kalınmış bir başarıyı gerçekleştirerek

▼Bursa şehrini nasıl buldun, nerelere gidiyorsun, hangi yemekleri seviyorsun?

▲Bursa çok güzel bir şehir. Turgay, Ergic ve Nunez'le de komşuyuz. Evim Fatih Sultan Bulvarı'na çok yakın. Genelde oraya gidiyorum. İyi bir arkadaşlık var takımımızda. Çok kısa bir süredir burada olmama rağmen, sanki uzun yıllardır Bursa'da yaşıyormuş gibi hissediyorum.

▼İvan Ergic başlı başına çok özel birisi Bursaspor için. Onunla daha önce de birlikte oynamıştın. Nasıl buluyorsun Ergic'i?

▲İvan Ergic çok özel, çok iyi bir insan. Kendisiyle teknik direktör Clemente zamanında Sırbistan Millî Takımı'nda 1 yıl beraber oynama imkânı bulmuştum.

Onun nasıl bir futbolcu olduğunu zaten herkes biliyor. Aynı zamanda çok iyi bir insan. Bana çok yardımcı oldu. Tesislerde oda arkadaşım aynı zamanda. Birlikte çok iyi vakit geçiriyoruz. O buraya geldi ve şampiyonluk yaşadı. Umuyorum ki, burada hep birlikte bir şampiyonluk daha yaşarız.

▼Savunmada Ömer Erdoğan gibi tecrübeli bir isim var. Onunla yan yana oynamak nasıl bir deneyim?

▲Modern futbolda deneyimli oyuncuların bu özellikleri takıma katkıda bulunuyor. Ömer de bunlardan birisi.

Profesyonelliği ile genç bir futbolcunun kesinlikle örnek alabileceği bir oyuncu.

Futbolda partnerinizle iyi anlaşabilmek son derece önemli. Onunla oynadığım zaman kendimi rahat ve sakin hissediyorum. Onunla kısa süre oynamama rağmen, her ikimiz de deneyimli olduğumuzdan, sanki 10 yıldır beraber oynamış gibi hissediyorum kendimi. Bu his de takımımıza olumlu yansıyor.

▼Şampiyonlar Ligi'nde iyi sonuçlar alamadınız. Bunun nedeni tecrübesizlik mi?

▲Şampiyonlar Ligi büyük bir organizasyon ve zorlu bir lig. Aslında Bursa şehri ve Bursaspor takımı bu lige hazır. Ancak bu kupada deneyim çok önemli bir noktada. Bize karşı oynayan takımlar, bizden çok daha deneyimli ve bu tür turnuvalarda oynamaya alışkın. Şampiyonlar Ligi'nde alınacak galibiyetler kulübünüze önemli gelirler yaratmasının yanında, futbol arenasında prestij kazandırıyor. Ancak bu arenada takımlar iyi, maçlar zor.

Bosman’ı fiili olarak uygulamaya direnip, yokmuş gibi davranmaya çalışsa da Avrupa Parlamento’sunun gözü üzerindeydi. “Kota” ve “yabancı”, tabu kelimelerdi.

2000 önerileri

Mevcut duruma adaptasyon çalışmaları ilk olarak “2000 Önerileri” adı altında gündeme geldi. Buna göre kulüpler kadrolarında, buldukları ülkenin millî takımlarında yer alabilecek 6 oyuncuya yer vermek zorundaydı. Avrupa Birliği yetkilileri, elbette ki milliyetçiliği körükleyeceği gerekçesiyle öneriyi reddetti. UEFA’ysa başka türlü düşünmekteydi. Futbolun, Avrupa Birliği İş Yasası altında, özel bir yere sahip olması gerektiği yönündeki argümanı sunduysa da kabul ettiremedi. Fakat işin garibi, öneriler kabul edilmiş olsa bile, sorunun çözümü için çok fazla bir şey ifade etmeyeceği gerçeğinin anlaşılmasıydı. Sebepiyse basitti. Kulüpler bir yolunu buluyordu. İtalya ve Fransa’da patlak veren sahte pasaport skandalları, pek çok takımın ve oyuncunun canını yakmıştı. Uruguaylı Alvaro Recoba, ceza alıp bir seneyi İtalya dışında geçirmek zorunda kalırken, Juan Veron’un İtalyan pasaportu incelenmiş, Arsenal’e geçen Edu’sundan, Metz’li Faryd Mondragon’una, Udinese’nin Brezilyalıları Alberto ve Warley’ine, hatta Milan’lı Dida’sına kadar bir çok oyuncuda hile yapıldığı anlaşılmıştı. Fakat en büyük zararı, tam 5 oyuncusunu sahte pasaportla oynatan St. Etienne görmüştü. Fransa’da en fazla 3 yabancıyla sahaya çıkılabildiği o yıllarda, Yeşillerin 6 puanı silinmişti.

Oyuncu yetiştirmek lâzım!

UEFA, 2004’te herkesi mutlu etmeye namzet bir çözüm önerisiyle geldi. Nyon’daki konferansta üye ülkelere paylaşılan plan, takımların yeniden genç oyuncular yetiştirmesine yönelikti. Her takımın, UEFA’nın organize ettiği mücadelelerde yer almak üzere 25 oyunculuk bir A listesi bulunacaktı. 2006-2007 sezonundan itibaren bu listede yer alan en az iki oyuncu, kulübün kendi altyapısında yetişmiş, diğer iki oyuncuysa söz konusu takımla aynı ülkeden bir takımın akademisinde eğitim görmüş olmalıydı. Varlığı devam eden B listelerindeyse 21 yaşaltında ve en az iki sene kulüpte kalmış oyuncular için ayrılan yer sınırsızdı. Dahası da vardı;

2008-2009’dan itibaren A listesinde 2+2 olan zorunlu formül, 4+4’e çıkarılacaktı. Kulüp tarafından yetiştirilen bir oyuncu, UEFA’nın tanımına göre, 15’le 21 yaşları arasında, en az üç yıl kulübün lisanslı futbolcusu olmak durumundaydı. Ülke federasyonunca yetiştirilen oyuncu diye tanımlanan diğer grup oyuncularsa, yine aynı yaş ve zaman aralığında kulübün ya da ülke federasyonuna mensup başka bir kulübün lisanslı oyuncusu olmak durumundaydı. Titiz bir çalışmaya dayanılarak hazırlanan plan, UEFA’nın, Estonya’nın başkenti Talinn’de düzenlenen 29. olağan kongresinde kabul gördü. UEFA bu

şemayı üye ülkelere de aynen tavsiye etti. Yeni kurala hazırlık için en kârlı yolu seçen Premier Lig ekiplerinden Chelsea, daha önce Arsenal’in yaptığı gibi genç Fransız oyuncuların peşine düştü. Fakat Lens’ten Gael Kakuta’yı 16 yaşına bastıktan sonra Londra’nın mavilerine getiriseler de Fransız kulübü, oyuncuyla bir ön anlaşma yaptığını ve Chelsea’nin aileye para ödeyip, Kakuta’nın aklını çeldiğini iddia etmişti. Ayrıca Chelsea’ye daha sonradan ödenecek yüklü tazminatla ortadan kalkacak bir transfer yasağı koyulmasını sağlamayı başarmışlardı. Aynı şekilde Manchester United’ın Paul Pogba’yı, City’nin Jeremy Helan’ı İngiltere’ye getirmesi, Fransızları kızdırmıştı.

6+5 hayali suya düştü

FIFA’ysa Dünya Kupaları’nda ortaya konan maçlardan tatmin olmuyordu. Başkan Sepp Blatter, Bosman davasından sonra oluşan serbestlik ortamının, özellikle millî takımlara

zarar verdiği görüşündeydi. Bunun çaresi de 2008’deki öneride sunuldu. Bu plana göre her ülke, 2012’den itibaren sahaya, ülke millî takımlarında oynayabilecek en az 6 oyuncu çıkarmak durumundaydı. 6+5 kuralı olarak da bilinen plan içerisinde, takımın bünyesinde bulundurabileceği yabancı oyuncu sayısında kısıtlama yoktu. Örneğin maçın gidişatına göre durum 3+8’e de dönebilirdi. Tabii bu uygulamaya kademeli olarak geçilecek, 2010-2011 sezonunda 4+7, 2011-2012’de 5+6’dan sonra nihai şeklini alacaktı. FIFA, kuralı Avrupa’da uygulatabilmek için AB Yasaları çerçevesinde bir çözüm

53’e gerilemiş durumda. Aynı şekilde, İngiltere Premier Ligi’ndeki yabancı oyuncu oranı, 1995-1996’da yüzde 31’ken, 2002-2003’te yüzde 56’ya çıkmıştı. Son olarak da La Liga Başkanı Jose Luiz Astiazaran, İspanya’da millî takımda oynayabilecek oyuncu oranı yüzde 77’yken, İngiltere’de bu oranın yüzde 30’larda kaldığını, Dünya Kupası başarısızlığının da bundan kaynaklandığını ileri sürmüştü. Nihayet, Premier Lig de geçen senenin başında UEFA’nın planını aynen yürürlüğe koyacağını açıkladı. Gelen tepkiler karışıkı. Yabancı gençler konusunda, dillere destan olmuş

Arsenal’in hocası Arsene Wenger, yeni uygulamanın lig üzerinde “yapay bir sınır” getireceğine inandığını ve karşı olduğunu açıkladı. Everton Akademisi’nden mezun olan Wayne Rooney ise kuralın ligi daha da ilginç hale getireceğini, akademilerden yetişen oyuncuların kendi tarihlerini daha iyi bildiklerini söyledi. Yine Dünya Kupası performansından memnun olmayan İngiltere’nin, biraz da “millî takımı düzeltmek” adına aldığı bu kararın başka olası sonuçları da var. İngiltere’de ünlü 90 dakika kuralı gereğince kulüpler, kendi akademilerinde, evi kulübün şehrinde 90 dakika uzakta olan oyuncuları yetiştirebiliyor. United’ın hocası Alex Ferguson’ın açıkça “Saçma” dediği kural, küçük takımlara yarıyor. “Sonucunda da yetenekli oyuncuları yurtdışında

arayan büyüklerin yetiştirdikleri oyuncular, yine İngiltere Millî Takımı’nda oynamıyor olacak” düşüncesi de akla yatkın gibi gözüküyor. Her ne kadar Avrupa’nın batısında AB dışı kuralları oldukça genişse de artık özellikle Orta ve Doğu Avrupalı kulüplerde eğilimin, UEFA’nın benimsediği kurala doğru gittiğini görüyoruz. Bosman sonrası dönem, futbol dünyasından Ajax gibi bir efsaneyi alıp götürdü belki ama Zenit’leri, Cluj’ları, Bursaspor’ları da getirdi. Başlangıçtaki karşı çıkışlar, aslında sadece bir-iki kurala değil, küresel ekonominin kaidelerineydi. Sonuçta olan olmuştu ve karşı konulmaya çalışılan şey, bir sistemin durmaksızın büyük bir hızla dönen devasa çarklarıydı. Globalleşmeye direnilemedi. Yeni süreç içerisinde ortaya çıkan yeni koşullara uyan yaşadı, uyamayan, doğal seçim prensibinin doğal sonucu olarak yok oldu. Ancak davanın, yakın zamanda, ekonomide yaşanan gelişmelerle futbola ne getirdiğini görmek içinse, biraz daha beklemek zorundayız.

Orta sahanın yiğidi

İzmirspor'da başlayan kariyerine Manisaspor'da devam ediyor. Son 2.5 sezonda kırmızı-beyazlı takımda gösterdiği performansla 25 yaşında ilk kez ay-yıldızlı takımla tanıştı. Bu geç buluşmanın ardında neredeyse 4 sezona varan bir futboldan uzaklık yatıyor. Çok koşan, mücadele eden ve takımı için savaşan kişiliğiyle adeta kayıp yıllarının acısını çıkartıyor.

Türker Tozar

▼Süper Lig'de henüz ikinci sezonunu oynuyorsun ve Milli Takım'a seçildin. Futbola nasıl başladın?

▲Futbola babam sayesinde başladım. Kendisi de amatör kümelerde oynamış eski bir futbolcu olan babam, Güraltay Kulübü'nde idari menajerlik yapıyordu. Ben de o kulübe yazıldım. Ağabeyim Burçak İncedemir de futbolcuydu. Uzun süre 3. Lig'de Bergama Belediyespor'da oynadı. Sonra istediğini bulamayınca bıraktı. Babam, aslında onun futbolcu olmasını bekliyordu, çünkü benden daha yetenekliydi. Ama şimdi tabii ki hem babam hem de ağabeyim geldiğim noktadan dolayı benimle gurur duyuyor.

▼Neden profesyonel futbolcu olmaya karar verdin? Eğitimi de devam ettiriyor musun?

▲Futbol oynamayı çok seviyordum. Futbolun ekonomik yönünün de oldukça tatmin edici olduğunu düşünerek profesyonel futbolcu olmaya karar verdim. İnsanın sevdiği bir işi yapması gerçekten çok güzel bir şey. Şu anda Ege Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nun antrenörlük bölümündeyim. Üçüncü sınıfta okuyorum. Bu bölümde okumam sayesinde antrenörlerin psikolojisi ve oyuncuya yaklaşımları konusunda fikir sahibi oluyorum ve kendimi geliştiriyorum.

16 yaşında profesyonel oldum

▼Güraltay'dan İzmirspor'a ne zaman geçtin?

▲Orada bir sene oynadıktan sonra İzmirspor'un altyapısına geçtim. 16 yaşında profesyonel takıma yükseldim. O sene Lig A da yeni kurulmuştu ve profesyonel olarak ilk sezonumda 18 maça çıktım.

▼O sezonun ardından Karşıyaka'ya transfer

Yiğit İncedemir

oldun ve dört sezon geçirdin. Ancak bu süre zarfında maçlarda çok fazla dakika alamadığını görüyoruz. Bunu sebebi neydi?

▲İzmirspor'da oynarken Süper Lig takımlarından da teklifler geliyordu. Ancak bu teklifler oyuncu takası şeklindeydi. Başkanımız ise bonservis ücreti talep ediyordu. Bu talebi Karşıyaka karşılayabildiği için oraya transfer oldum. 2003 yazında Karşıyaka'ya geldiğimde takım da Lig B'den Lig A'ya yeni çıkmıştı. Şanssız bir sakatlık yaşadım, daha ilk sezonumda ayak tarak kemiğim kırıldı. Yaklaşık bir sene futbol oynayamadım. Toparlanma sürecim de biraz uzun sürdü. Bu süreç sonrasında hem kendimle ilgili hem de bazı dış faktörler nedeniyle ilk on bire girme konusunda sıkıntılar yaşadım. Sözleşmem dört senelik

olduğu için sonuna kadar devam etmek durumunda kaldım. Sıkıntılara rağmen sabırlı olmaya çalıştım. Sözleşmem sona erince bana "Kal" dediler ama Karşıyaka'ya tam olarak adapte olamadığım için ayrıldım. Fakat 2007 Ağustos'unun sonuna kadar takım bulamadım. Biliyorsunuz, yeterince maç oynamamış bir futbolcunun takım bulması oldukça zordur. Bu dönemde bir ara futbolu bırakmayı bile düşündüm.

▼Peki, Adana Demirspor'a transferin nasıl gerçekleşti?

▲Adana Demirspor'a gitmem, kariyerimdeki dönüm noktası olarak adlandırılabilir. O sezonun başında Levent Eriş, Karşıyaka ile anlaşmıştı. Ancak daha sonra anlaşmazlığa düşüp ayrıldı ve Adana Demirspor'un başına

geçti. Beni 10 yaşından beri tanıyordu. O İzmirspor'da profesyonel takımı çalıştırırken, ben altyapıdaydım. Beni Adana Demirspor'a aldırın da kendisidir. Bunun için Levent Hocaya bin kez minnettarım. Orada gerçekten çok iyi bir sezon geçirdim. Levent Hoca ise ligin bitmesine sekiz hafta kala Manisaspor'a gitti, ben de sezonu Adana'da tamamladım.

▼2007-08 sezonunda Lig B play-off'unda Güngören Belediye'ye kaybedip Lig A'ya çıkma şansını kaybettiniz. Böyle olmasaydı belki de senin için her şey farklı olacaktı.

▲Adana Demirspor'la başarılı bir sezon geçirmemize rağmen Lig A'ya çıkma şansını şanssız şekilde finalde kaybettik. Epeyce üzül müştüm ama futbolda her şeyin mümkün olabileceğini bu şekilde görmüş oldum.

▼Manisaspor'a gelişin nasıl oldu?

▲Levent Hoca, daha Adana'dan Manisa'ya gitmeden önce bana "Manisaspor'u Süper Lig'de tutsam da Lig A'ya düşsek de seni takımımıza alacağım" demişti. Dediğini de yaptı. Levent Hoca beni önce Adana Demirspor'a, sonra da Manisaspor'a çağırarak büyük bir babalık yaptı. Futbolu bırakmak üzereyken önce Süper Lig futbolcusu oldum daha sonra da A Millî Takım'a yükseldim. Manisaspor'da ilk sezonumda şampiyonluk sevinci yaşadım. Şimdi kulübümde çok mutluyum. Bana her bakımdan değer verildiğini hissediyorum.

Taraftar mücadele eden oyuncuyu seviyor

▼Adana Demirspor'da taraftarların senin ayrılmana çok kızdığını biliyoruz. Kulüpte sadece

bir sezon geçirmene rağmen onlar için çok şey ifade ettiğin belli.

▲Adana Demirspor'da yaş ortalaması yüksek bir oyuncu kadrosuna sahibtik. Bütçesi de Lig B'ye göre oldukça fazlaydı. Taraftarların takımın bir üst lige çıkması konusunda ciddi bir beklentisi vardı. İş bitirici oyuncu sayımız çoktu ama koşan, mücadele eden futbolcularımızın sayısı azdı. Ben de orta sahada savunmaya yönelik, mücadelecü bir karaktere sahip olduğum için taraftarlar beni gerçekten çok sevdi. Şimdi bile görüştüğüm taraftarlar var. Bu sayede Facebook'ta binlerce arkadaş edindim. Adana için ikinci memleketim

Ağabeyim Burçak İncedemir de futbolcuydu ve babam, aslında onun iyi bir oyuncu olmasını bekliyordu. Çünkü benden daha yetenekliydi. Ama şimdi tabii ki hem babam hem de ağabeyim geldiğim noktadan dolayı benimle gurur duyuyor.

Ege Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nun antrenörlük bölümündeyim. Üçüncü sınıfta okuyorum. Bu bölümde okumam sayesinde antrenörlerin psikolojisi ve oyuncuya yaklaşımları konusunda fikir sahibi oluyorum ve kendimi geliştiriyorum.

Güraltay'da bir sene oynadıktan sonra İzmirspor'un altyapısına geçtim. 16 yaşında profesyonel takıma yükseldim. O sene Lig A da yeni kurulmuştu ve profesyonel olarak ilk sezonumda 18 maça çıktım.

Karşıyaka'daki ilk sezonumda sakatlandım ve 1 sene oynayamadım. Sonraki 3 sezonumda da oynama fırsatı yakalayamadım. Ayrılınca da 2007 Ağustos'unun sonuna kadar takım bulamadım. Çünkü yeterince oynamamıştım. Bu dönemde futbolu bırakmayı bile düşündüm.

Futbola Levent Eriş sayesinde döndüm. Beni önce Adana Demirspor'a sonra da Manisaspor'a aldı. Futbolu bırakmak üzereyken önce Süper Lig futbolcusu oldum daha sonra da A Millî Takım'a yükseldim. Manisaspor'da ilk sezonumda şampiyonluk sevinci yaşadım.

Erdal Keser

Artık kimse gözden kaçamaz!

Türk futbolu için önemli altyapı kaynaklarından birisi de Avrupa ülkeleri. Türkiye'nin üç katı büyüklükteki bu coğrafyada 5 milyon Türk yaşıyor ve çok sayıda gurbetçi çocuğu topun peşinden koşuyor. Uzunca bir süredir Millî Takımlarımız için ikinci bir tarla olarak görülen bu bölgenin sorumlusu ise kendisi de aynı yoldan geçerek ay-yıldızlı formayı giyen eski bir yıldız oyuncu. TFF'nin Avrupa Teknik ve İdari İşler Direktörü'yle yaşlı kıtadaki oyuncu tarama çalışmalarını konuştuk.

▼Avrupa, Türk futbolu için önemli bir futbolcu kaynağı. Geçmişte Erhan Önal, İlyas Türfekçi, Erdal Keser, Uğur Tütüneker gibi oyuncularla başlayan akış, daha sonra Yıldırım Baştürk ve Altıntop kardeşlerle sürdü. Şimdi de Genç ve Ümit Millî Takımlarımızda çok sayıda gurbetçi oyuncu yer alıyor. Dolayısıyla bu alanın çok iyi taranması ve yıldız adaylarını tespit edilmesi gerekiyor. Siz de bu tarama organizasyonunun başında yer alıyorsunuz. Bize organizasyonla ilgili bilgi verir misiniz?

▲Bakın, Avrupa'dan bahsettiğimizde, Türkiye'nin üç katı bir büyüklükten söz ediyoruz. Bu büyüklükteki coğrafyanın her bölgesinde vatandaşlarımız var. Avrupa'da 5 milyon vatandaşımız yaşıyor ve bunun 2.5 milyonu Almanya'da. Böyle büyük bir yüzölçümünde her köşeye ulaşmak için geniş bir ağa sahip olmamız gerekiyordu ve biz bunu yaptık. Geçmişte de bir tarama ekibi mevcuttu. Onlara yaptıkları büyük hizmetlerden dolayı teşekkür etmemiz gerekiyor ancak sayı olarak her köşeye ulaşmaları çok zordu. Biz yeni yapılanmayı Fatih Terim Hocomızla başlattık ve "Her köşede sorumluluk almak zorundayız" dedik. Son 1 yıldır Avrupa'nın her köşesine ulaşacak bir ağa sahibiz. Avrupa'da gerçekten de çok büyük bir potansiyel var ancak bu işin bir de tehlikeli yanı söz konusu. Bu tehlike, Türk çocuklarının, "Bizimle kimse ilgilenmedi, bizim maçlarımızı izlemeye kimse gelmedi" diyerek başka millî takımları seçmeleri. Bu durum oldukça baş ağrıtmaya başlamıştı ve bu nedenle işi çok sıkı tuttuk. Avrupa'yı bölgelere ayırarak her bölge için scoutlar belirledik. Tüm Avrupa'da 25 tane resmi scoutumuz var. Hepsini antrenörlük lisansına sahip ve sorumlu oldukları bölgeleri çok yakından tanıyor. Hepsinin resmi kimlik kartları var. Stada bu kimlikleriyle giriyor ve izledikleri oyuncularla ya da anne babalarıyla görüştiklerinde yine bu resmi kimliklerini kullanıyorlar. Bu ekibi seçmek çok önemliydi. Bunu başardık. Aralarında bir bayan scoutumuz da var ve Avrupa'daki bayan futbolcularla da ilgileniyoruz. Her ay ortalama 100 maçı izliyoruz.

İzlediğimiz oyuncularla ilgili bütün bilgileri sisteme kaydediyoruz. Umut vaat eden oyuncuları farklı scoutlarımız ikinci ve üçüncü kez izliyor. Uygun bulunduğu takdirde ben de bir kez izliyorum. Filtreden geçen oyuncuların bir karma oluşturuyoruz. O karmaları Millî Takımlarımızın yaş grubundaki teknik direktörler izliyor ve beğendiklerini Millî Takımlar için seçiyor. Eğer Millî Takımlarımızın her yaş grubuna 4-5 oyuncu ilave edebiliyorsak bu çok büyük bir başarı sayılmalı.

1000'in üzerinde oyuncu sisteme kayıtlı

▼Kaç kişilik bir oyuncu potansiyeline sahipsiniz?

▲Yakın takibimizde 1000'in üzerinde oyuncu var ve bu sayı giderek artıyor. Bu sezon 1996-97 yaş grubunu takibe aldık. Artık Avrupa'nın her bölgesinde her futbolcuya ulaşabildiğimizi düşünüyoruz ve bunu da gururla söyleyebiliyoruz. Bundan sonra hiçbir oyuncu, "Beni kimse takip etmedi, bu nedenle başka bir millî takımda oynuyorum" mazeretinin arkasını sığnamayacak. Elbette aralarında, "Ben burada doğdum, büyüdüm ve kendimi buraya ait hissediyorum" diyenler de çıkacak. Ya da annesi veya babası Türk olmayanlar başka takımları tercih edebilecek. Ama sonuçta bugüne kadar yaşadığım olay şu ki, bu oyuncuların ve ebeveynlerinin yüzde 90'ı Türkiye'yi tercih eder durumda.

▼Yani siz ulaştığımız oyuncuları Türkiye'ye doğru itiyorsunuz...

▲Burada çocuğu Türkiye'ye itmeyiz diye bir şey söz konusu değil. Bu yanlış bir tanımlama olur. Onlara sadece "Biz seninle ilgileniyoruz, kaliteli futbolcu olduğuna biliyoruz ve vatanımız için kazanmayı amaçlıyoruz" duygusunu vermek istiyoruz. Kalbindeki vatan sevgisini alevlendirmek istiyoruz ama üzerlerinde bir baskı kurmamız söz konusu değil. Scoutlarımızı da bu yönde eğitiyoruz.

▼En büyük zorluğu Almanya'da mı yaşıyorsunuz? Çünkü Almanlar konuyu hükümet politikası haline getirmiş durumda. Genç Millî Takımlar

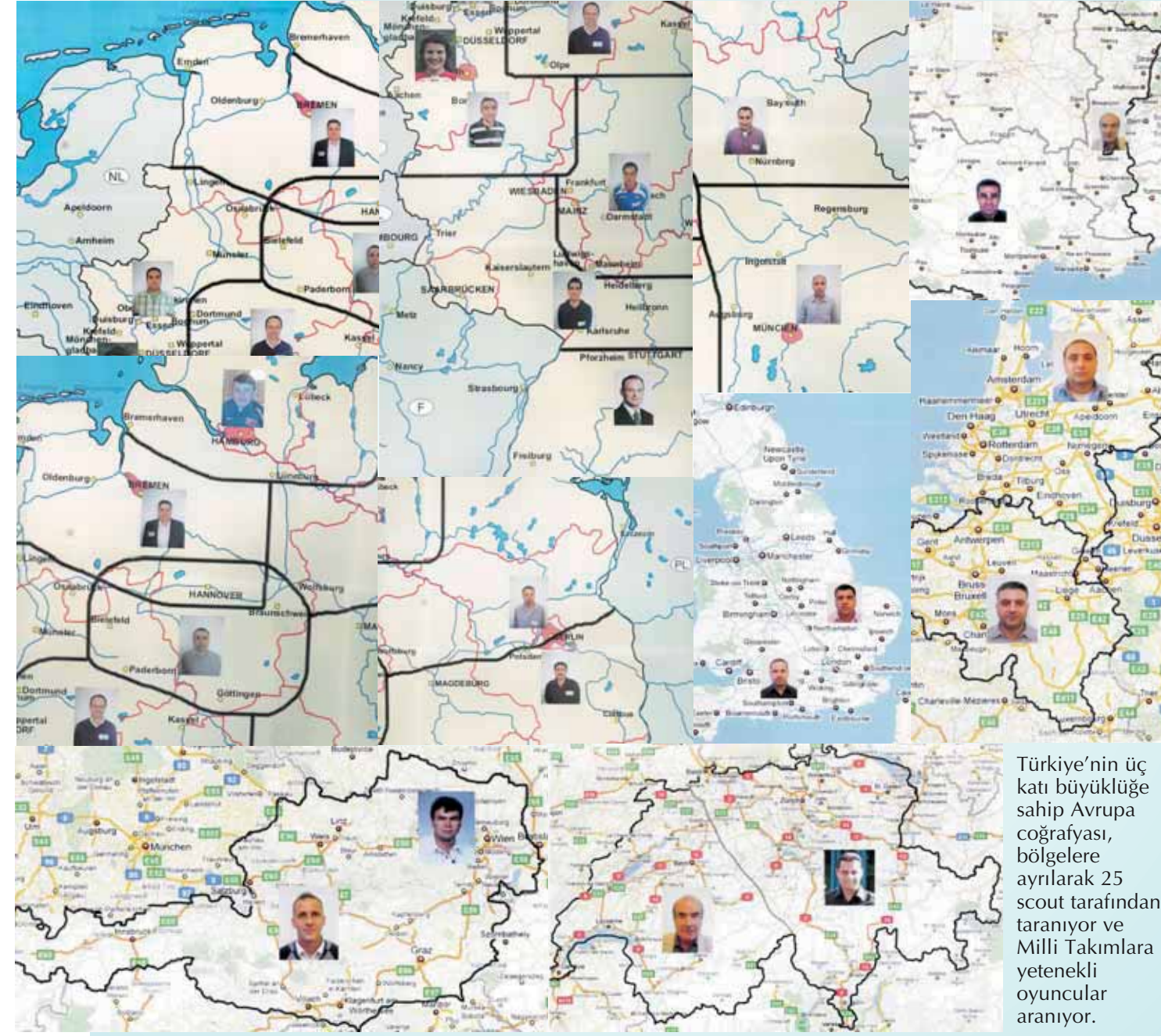
Koordinatörü Mattias Sammer'in de bu konuda bir şikâyeti var, "Bizde yetişen oyuncu bizde oynamalı" diyor.

▲Almanya'nın bu konudaki rahatsızlığı, bizim bu işi ne kadar ciddi ve iyi yaptığımızın ispatı sayılmalı. Ama biz bugüne kadar hiçbir futbolcuya baskı uygulamadık. Sadece yaklaşım tarzımızı değiştirdik ve onlara "Sizden haberimiz var, sizi takip ediyoruz, istiyoruz" duygusunu verdik. Almanlar da bu çalışmalar üzerine ellerindeki malzemeyi kaybetmekten korkuyor. Ama bu hiç kimsenin engelleyebileceği veya baskı konusu yapabileceği bir şey değil. Çünkü Millî Takımda oynamak bir gönül işi. Benim konuştuğum oyuncu Alman Millî Takımı'nda oynamak istediğini söylerse konu orada kapanır. Kendisine başarılar dileriz ve "İnşallah iyi futbolcu olursun" deriz. Ama biz böyle bir yaklaşımla çok az karşılaşırız. Genellikle oyuncular yaşadıkları ülkenin yaş grubu millî takımlarında oynadıkları için bizim teklifimizle karşılaştıklarında zaman tanımamızı istiyor. Biz de bu zamanı vermeye mecburuz. Çünkü 4-5 senedir o ülkenin millî takımlarında oynuyorlar. Şimdi birdenbire her şeyi bırakmaları kolay değil. Biz de kendilerine zaman tanıyoruz. Ve biliyoruz ki çoğu bizim millî takımlarımızı seçecek.

▼Avrupa'da futbol oynayıp Türk Millî Takımlarını seçen oyunculara kulüpleri zorluk çıkarmaya başlıyor mu? Oyuncuları kariyeri zora giriyor mu?

▲Bazı kulüplerde böyle politikaların uygulandığı dikkatimi çekmişti. Oyunculara, "Böyle bir muameleyle karşılaşırsanız sizin yanınızdayım" diyorum. Böyle bir örneği yaşadık ve o kulübün sportif direktörüyle görüşüp, "Elbette kulübünle ilgili tasarrufla bulunabilirsin ama oyuncunun hangi millî takımı seçeceği senin işin değil" dedim. Kulüp çalışanı bu konuda tarafsız olmak zorunda. Biz de futbolcumuzun sonuna kadar yanında yer alırsız.

▼Oyuncunun eğitimi 21 yaşına kadar devam ediyor. Ancak çok sayıda genç oyuncu Avrupa'daki kariyerlerini bırakıp Türkiye'ye

Türkiye'nin üç katı büyüklüğe sahip Avrupa coğrafyası, bölgelere ayrılarak 25 scout tarafından tanıyor ve Millî Takımlara yetenekli oyuncular aranıyor.

gelmeye başladı. Sizce bu doğru bir yöntem mi?

▲Türkiye'deki kulüpler yeterli altyapıya sahip olmadıklarından, Avrupa'daki gurbetçi oyuncuları profesyonel olmadan önce düşük maliyetlerle getirmeyi tercih ediyor. Ben bütün oyunculara "Bir ekolü sonuna kadar öğrenin. Eğitiminizi ve gelişiminizi yarıda bırakmayın" diyorum. Bu durumun oyuncunun gelimi açısından olumsuz olduğunu düşünüyorum. Oyuncu, eğitimi ve futbol kültürünü başladığı ekol içinde sonuna kadar almalı. Kulüp tercihlerini ondan sonra yapmaları daha doğru olur.

▼Son dönemde Hiddink'in bir Avrupa çıkarması oldu ve Avrupa'daki oyuncularla görüştü. Bu süreçte neler yaşadınız?

▲Hiddink ve Ersun Yanal, Avrupa'daki oyuncu izlemelerine çok değer veriyor. Onların işe bu derece sağlam bir şekilde sarılmaları bize de güç veriyor. Bu çaba oyuncular açısından da çok umut verici. Çünkü hepsi "Ben de bir gün A Millî Takım'da oynayabilirim" diye hissediyor.

▼Son olarak Mehmet Ekici tercihini Türkiye'den yana kullandı. İsim bazında başka kimler geliyor?

▲İsimleri kamuoyuna duyurmak çok doğru olmaz. En iyisi işi tamamen bitirdikten sonra oyuncuları deşifre etmek. Ama Mehmet Ekici niteliğinde, A Millî Takım için 4-5 isim daha mevcut. ▼Mehmet Ekici'yi Hollanda maçında kısa süre izleyebildik. Nasıl bir futbolcu olduğunu merak ediyoruz. Siz yakından tanıdığınız Mehmet'i nasıl bir oyuncu olarak tarif edersiniz? ▲Bayern Münih altyapısından gelen, forvet arkasında oynayan, çok disiplinli, top tekniği yüksek bir sistem oyuncusu Mehmet. Millî Takımlarımıza güç katacağından eminim. Kanatları da kullanabilen, gole yakın bir oyuncu. Hücumdaki görevi bittikten sonra savunma görevine katılabiliyor, uzaktan iyi şut atabiliyor. Sevindirici olan, Mehmet Ekici gibi A Millî Takım düzeyine gelmiş bir oyuncunun Türkiye'yi seçmesi. 14-15 yaşındaki oyuncuyu zaten yakalıyoruz. İşin en zor kısmı, başka bir ülkenin millî takımlarında 4-5 sene oynayan oyuncuların Türkiye'ye dönüşünü sağlayabilmek. Mehmet Ekici bu yolda çok önemli bir örnek. Bundan sonra Mehmet Ekici gibi oyuncuların

Avrupa'yı bölgelere ayırarak her bölge için scoutlar belirledik. Tüm Avrupa'da 25 resmi scoutumuz var. Hepsini antrenörlük lisansına sahip ve sorumlu oldukları bölgeleri çok yakından tanıyor. Her ay ortalama 100 maçı izliyoruz.

sayısı artacak. Basında ismi çok sık gündeme geldiği için Ömer Toprak'tan da söz edebilirim. U19'da Almanya ile Avrupa Şampiyonluğu yaşadı ama Millî Takımımızda oynamaktan gurur duyacak bir oyuncu. Tabii burada önemli bir nokta daha var. Oyuncuyu sadece bizim beğenmemiz yeterli değil. Çünkü bizim için çok iyi gördüğümüz bir oyuncunun mevkinde Türkiye'de daha iyi bir oyuncu da bulunabilir.

▼Mesut Özil konusu çok fazla konuşuldu. Bu konuda "Biz yüzde 100 her şeyi yaptık ama o Almanya'yı seçti" denilebilir mi?

▲Denilebilir, çünkü o olayın birebir şahidiyim. Fatih Hoca sonuna kadar mücadele etti. Mesut'la konuşuldu, kadro açıklanırken "Seni de kadroya alıyoruz, geliyor musun?" denildi. Ama Mesut ilk günden itibaren, "Ben Almanya'yı seçiyorum, beni rahatsız etmeyin" dedi. Bunun yazılı belgesi de var. Mesut için mücadele verilmedi demek ancak bir yıpratma çalışması olabilir. Bizim bazı oyuncuların başka millî takımları seçmesini de kabullenmemiz gerekir. Zaten oyuncu gönülden gelmezse verimli de olamaz. Ama biz nasıl oyuncuların başka ülkelerin millî takımlarını seçmelerine saygı duyuyorsak, o ülkelerin de bizi seçen oyunculara aynı saygıyı göstermesi gerekiyor.

Boynuz kulağı geçecek mi?

Sadece kendi liginin değil Avrupa futbolunun da önde gelen ekiplerinden birisi olan bir takımın başına henüz 33 yaşında, "ayağına top değmemiş" bir ismi geçirmek... Sezona başlarken böylesi cesur bir karara imza atan Porto yönetimi, Mourinho'dan sonra yeni bir futbol dehasını futbol âlemine kazandırmış durumda. Üstelik söz konusu genç adam, Mourinho'nun talebesi.

Kıvanç Koçak

Futbola ilgilenenlerin en büyük hayallerinden birisidir, ama zeminde ama kulübede yer alıp yeşil sahalara çıkmak. Beri yandan akıl sağlığı normal, kendini hezeyana kaptırmamış bir kişi, kendisinin futbolcu olup olamayacağına dair bir fikir sahibidir zaten. Her ne kadar yeri geldiğinde sövse saysa da 90 dakika boyunca sahada ter dökmenin, koşturup durmanın, harcanan fizik gücün zorluğuna, büyüklüğüne dair az çok bir fikri vardır. Ne var ki, aynı şey teknik adamlık için pek söz konusu değildir. Akıllı, fikri yerinde çoğu kişi için bile takımın başındaki teknik direktörü eleştirmek, onun yerine kendisini koymak, "ben olsaydım"la başlayıp "sahaya böyle takım mı çıkar" a uzanan bir yelpazede atıp tutmak normal gelir. Hâl böyleyken, sadece kendi liginin değil Avrupa futbolunun da önde gelen ekiplerinden birisi olan bir takımın başına henüz 33 yaşında, "ayağına top değmemiş" bir ismi geçirmek için ne demek gerekir? Sezona başlarken böylesi cesur bir karara imza atan Porto yönetimi, Mourinho'dan sonra -yine onun talebesi- yeni bir futbol dehasını futbol âlemine kazandırmış durumda.

Bir gün Robson'ın kapısı çalınır...

17 Ekim 1977'de Porto'da doğan Luís André Pina Cabral Villas Boas'ı futbol menajerlik oyunlarında değil gerçek hayatta, bu kadar genç yaşta sahneye

çıkaran gelişmelerin başlangıcındaki isim bir futbol efsanesi; Bobby Robson. 1992-93 sezonunda PSV'den Sporting Lizbon'un başına geçen Robson, Aralık 1993'te Sporting'le yollarını ayırdıktan sonra Porto'yu çalıştırmaya başladı. 1994'te bir gün evinin kapısı çaldı. Karşısında 17 yaşında, bir asilzade olan Vikont de Guilhomil soyundan gelen İngiliz babaannesinin sayesinde İngilizceyi gayet akıcı konuşan, Robson'la aynı apartmanda oturan bir delikanlı duruyordu. Robson'a dönemin Portolu oyuncusu Domingos Paciência'yı neden kenarda tuturup durduğunu soran genç adamın futbol bilgisi ve oyuna duyduğu müthiş tutku İngiliz teknik adamı adeta büyüledi. Villas Boas'la gittikçe derinleşen sohbetlerinde onun futbol dünyasında yer almak istediğini anlayan, kulübe gelip gitmesine önyak olan Robson, gencin futbolculuğa o kadar kabiliyetinin olmadığını, fakat oyunun taktik-teorik kısmına inanılmaz bir yatkınlığı bulunduğunu da gördü. Villas Boas, Porto'nun iki yerel takımı Ramaldense ve Marechal Gomes da Costa'da orta saha oyuncusu olarak oynamıştı. Ancak sadece "hobi" olarak! Robson, kişisel bağlantılarını kullanarak gencin İngiltere'de önce Lilleshall'da, sonra da George Burley idaresindeki Ipswich Town'da bir tür staj yapmasını sağladı. Iskoçya'da devam ettiği teknik adamlık kurslarında en yüksek notları aldıktan

sonra UEFA'nın teknik adamlık kurslarına katılan ve tüm sınavlarda başarılı olan Villas Boas, henüz 23 yaşındayken Birleşik Krallık Virgin Adaları Millî Takımı'nın başına geçti. Karayipler'de yer alan bu küçük ülkenin futbolda zaten hiçbir iddiası yoktu ama Villas Boas için tek adam

sorumluluğunu bu kadar genç yaşta almanın ne demek olduğuna dair ciddi bir deneyim sağladı.

Mourinho'nun "gözü kulağı"

Bir sene sonra Porto'ya geri dönen ve 19 yaş altı takımını çalıştırmaya başlayan Villas Boas, Robson'dan ayrı düşmüştü belki ama yolu bu kez kariyerinin bir başka mihenk taşıyla keşfiyordu. Robson'ın Portekiz'de önce tercümanlığını, daha sonra asistanlığını yapan "kavruk" adam Jose Mourinho, artık Porto'nun teknik direktörüydü. Boas'ı, Robson döneminden zaten bilen Mourinho, gençteki yeteneği daha yakından görme fırsatı bulunca kendi teknik ekibine katmakta tereddüt etmedi. Boas artık onun "gözü kulağı" olacaktı! Boas'ı "Rakip İzleme Bölümü" şefi yapan Mourinho, genç adamın hazırladığı kapsamlı raporlardan çok memnundu. Karşılaşacakları rakiplerin antrenmanlarını dahi izleyerek sayfalar dolusu not alan Boas, her maçtan önce Mourinho'nun tekrar biçimlendirdiği taktik hamlelerinin arkasındaki isimdi. Mourinho'nun Chelsea'ye geçerken yanında götürdüğü Boas, 50 yıl aradan sonra gelen şampiyonlukta da görünmez kahramandı. Öyle ki, Manchester United'ın turnesini izlemek için Amerika'ya dahi uçmuş, sezon öncesi en ciddi rakiplerinin kapsamlı bir

analizini patronuna sunmuştu. Rakip takımlar ve oyuncular hakkında hazırladığı gerek yazılı gerek görüntülü dosyalar bir

mit haline gelen Boas, bunlar için geceli gündüzlü çalışıyordu. Takımın genel yapısı, taktik anlayışı, oyun içinde değiştirdiği formasyonlar, öne çıkan isimleri hakkında hazırladığı, zaman zaman 10 sayfaya ulaşan raporlar kilitli

dolapta biriktikçe Mourinho'nun ve ekibinin ulaştığı başarılar da büyüdü. Mourinho'nun Inter'e giderken de yanından ayırmadığı isimlerin başında Boas geliyordu. Ne var ki, bir zamanlar Birleşik Krallık Virgin Adaları'nda bir tür laboratuvar ortamında yaptığı söylenebilecek teknik direktörlük hevesi genç adamın içinde gittikçe büyüyordu. Futbola coşkuyla bağlı Villas Boas için artık sadece rakip izlemek yetmiyor, kendi takımını, taktiklerini yaratmak, kendi oyun anlayışını ortaya koymak istiyordu. Beklediği fırsat Ekim 2009'da karşısına çıktı. 1876'da kurulmuş olmasına rağmen hiçbir zaman büyük bir başarıya imza atamamış Academica takımı 2009-2010 sezonundaki ikinci hocasına da yol vermiş, yeni teknik adam arayışları sırasında Villas Boas'a kadar uzanmıştı. Böylece Mourinho'yla dostça ayrılan Boas için yepyeni bir macera başlamış oldu.

Academica'dan Porto'ya uzanan yol

Boas göreve geldiği sırada ligde tek bir galibiyet yüzü görmemiş Academica puan cetvelinde son sırada yer alıyordu. Yıllardır makine düzeniyle işleyen sistemlerin içinde bulunmuş Boas göreve başlar başlamaz benzer bir sistemi yaratma gayreti içine girdi. Bunda başarılı da oldu. Boas'la beraber toparlanan Academica, ligi düşme hattının 10 puan üstünde 11. sırada bitirmeyi başardı. Kupada ise yarı finale kadar yükselen takım, Porto'yla başa baş mücadele ederek taraflı tarafsız herkesin beğenisini kazandı. Academica'ya oynattığı güzel futbolla dikkatleri üzerine çeken Boas'ın ismi sezon sonunda Sporting Lizbon gibi ülkenin büyük takımlarıyla anılmaya

başlamışken önceki sezonu 3. sırada bitiren Jesualdo Ferreira ile yollarını ayıran Porto Başkanı Jorge Pinto da Costa devreye girdi. Tıpkı daha önce kendisini göstermeye başlayan ama tanınmamış bir isimken Mourinho'ya güvendiği gibi bu sefer de Villas Boas'a yatırım yapmaya karar verdi. Böylece Haziran 2010'da çocukluğundan beri taraftarı olduğu Porto'nun başına geçen Villas Boas'ın bir büyük hayali daha gerçek oluyordu. Göreve gelir gelmez Portekiz Süper Kupası'nda Benfica'yı 2-0 yenerek takımını başarıya ulaştıran Villas Boas, kariyerindeki ilk kupayı da kaldırmış oldu. Porto, bu yazı yazıldığı sırada 11 haftası geride kalan Portekiz Ligi'nde henüz yenilgi yüzü görmemiş durumda (10 galibiyet, 1 beraberlik. Attıkları 27 gole karşılık

yedikleri gol sayısı sadece 4. Üstelik ezeli rakip Benfica'yla yaptıkları maçı da 5-0 gibi tarihi bir skorla kazandılar). Avrupa'da da yoluna devam eden ve UEFA Avrupa Ligi'nde Beşiktaş'la aynı grupta yer alan Porto, yine bu yazı yazıldığı sırada oynadığı toplam 6 maçın sadece birinde berabere kalıp (o da Beşiktaş'la), diğerlerinde sahadan galip ayrılan takım oldu. Sözün özü, Villas Boas'a dair bütün işaretler yeni bir Mourinho'nun yolda olduğunu gösterir gibi. Beri yandan Boas, belki biraz da yaşının küçük olmasının etkisiyle, tavri ve tarzıyla ondan çok daha sempatik birisi olarak görülüyor. "Mini Mourinho" henüz yolun çok başında. Gençliği de düşünülürse daha çok uzun yıllar futbol âleminde adını duyacağımız kesin. Üstelik her ne kadar futbol öngöründe bulunmanın zor olduğu bir spor olsa da başarı hanesinin yıllar içinde genişleyeceğini söylemek de büyük bir kehanet olmayacak gibi duruyor...

2 yaşından beri Portolu!

Porto doğumlu Villas Boas'ın çocukluğundan beri tuttuğu takım Porto. Üstelik her transfer olduğu takımın bayrağını öpen futbolcudan farklı olarak belgesi de var! Ailesi tarafından resmî üye olarak kulübe kaydedildiğinde sadece 2 yaşında olan Villas Boas, Porto'nun 11.428 numaralı üyesi. Mavi-beyazlılarla yaptığı iki yıllık sözleşmenin ardından duyduğu mutluluğu gizlemeyen genç teknik adam, "Kulüpte iz bırakan isimlerden olmak istiyorum" diyor. Öte yandan günün birinde bir Arjantin ya da Şili takımını çalıştırmak istediğini de söylüyor: "Bu iki ülke futbol tutkusunu en iyi şekilde hissedebileceğiniz yerler."

Gözüne uyku girmeyen bir CM'ci

Portekizce dışında İngilizce, İtalyanca, İspanyolca ve Fransızca bilen Villas Boas, aynı zamanda sıkı bir Championship Manager oyuncusu. Futbol ve bilgisayar oyunu tutkunları arasında bir fenomen olan oyunun başından saatlerce kalkmayan teknik adam evli ve iki kız çocuk babası. Takımı maçı kazansa da istediği gibi oynayamazsa gece bir türlü uyuyamaması ise bir başka takıntısı.

"Kimsenin klonu değilim!"

Villas Boas, adeta Mourinho'yla birlikte büyüdüğü için onunla kıyaslanması da elbette normal. "Ben kimsenin klonu değilim, kendi yolumda gidiyorum" diyen genç teknik adamla Mourinho arasındaki benzerlikler yine de dikkat çekici. İkisinin de futbolculuk kariyeri yok, ikisi de büyük takımların kapısından içeriye öncelikle geri plandaki adam olarak girdi, ikisi de ilk tek adamlık deneyimlerine pek dikkate alınmayan takımlarda başladı, ikisi de "oyunu okumak"taki ustalıkları ve detaylara düşkünlükleriyle fark yaratıyor.

Savaş ve gurur

Bir kulübün armasına baktığımız zaman bazen hiçbir şey anlamayabiliriz. O arma bazen çok basit, bazen de çok karışık görülebilir. Ancak bu armalar çoğu kez büyük anlamlar taşıyabilir. Kimisinde bir mesaj, kimisinde bir tanıtım, kimisinde ise bir tarih vardır. Bu yazı dizimizde, son dönemlerde marka değerini arttırmak amacı altında orijinali bozulmadan yeniden düzenlenen kulüp armalarını tanıtmak istedik. Başlangıcı da İngiltere Premier Lig’le yapıyoruz.

Aydın **Güvenir**

Chelsea

Cesaret ve yiğitliğin simgesi aslan

Tarihinde 5 kez armasını değiştirmiş olan Londra ekibi, 2005-2006 sezonundan itibaren gerek kulübün 100. yılına ulaşması, gerekse de taraftarının talebi doğrultusunda şu an resmi olarak kullandığı logoyu formasında taşımaya başlamış. Aslında 2004 yılında tasarlanan logoda elinde asa şeklinde bir sopa tutarken arkasına bakar şekilde ayakta duran mavi bir aslan yer alıyor. Logoda aslanın olmasının en büyük nedeni ise İngiltere Millî Takımı formasında da olduğu gibi İngiliz geleneklerine göre hayvanların kralı olarak görülen aslanın cesareti,

yiğitliği, gücü simgelemesi ve bir anlamda kutsal sayılması. 2004 yılında yapılan yeni logonun lansman toplantısında ise Chelsea’nin CEO’su Peter Kenyon, yeni amblemin tasarımının eski logolardan örnek alınarak yapıldığını ve bu amblemin 100. yılıyla yeni bir döneme giren mavi-beyazlıların sonraki 100 yıl boyunca da kendilerini temsil edebilecek yeni bir kimlik oluşturma politikasına uygun olduğunu belirtmişti. Mavi renkli hanedan aslanının dışında logoda beyaz ve altın renklerinin ağırlıklı olduğu görülüyor.

Londra’daki cephanelik

Adı kendi dilinde “cephanelik” anlamına gelen ve 1886’da İngiliz silahlı kuvvetleri için silah imalatı, mühimmat ve patlayıcı araştırması yapan “Royal Arsenal” adlı şirkette çalışan işçiler tarafından kurulan Londra ekibinin, bundan dolayı logusunda askeri bir top göze çarpıyor. Bu topun yüzü doğuya doğru çevrilmiş olarak durmakta. Kulübün ismi de “Sans serif” yazı karakteriyle yazılmış. Arka fon kırmızı renkte olup logonun kenarlarında bu renk koyu mavi olarak değişiyor. Logonun tasarımının oluşturulma hikâyesi ise hayli ilginç. 2002 yılına kadar kulübün logosunun oldukça fazla değiştirilmesinden dolayı telif hakkı olmayan kırmızı-beyazlılar, buna rağmen logoyu tescilli marka olarak kaydettirmiş. Arsenal’in

resmi olmayan ürünlerini satan yerel bir tüccarla uzun süren bir hukuki mücadeleye girişildikten sonra bu yasal sürecin, Arsenal lehine sonuçlanmasıyla daha geniş kapsamlı yasal tedbirlere başvurulmuş. Bundan dolayı, 2002 yılında daha modern eğilimli çizgilere sahip, basitleştirilmiş bir logo oluşturulmuş ve telif hakkı saklı tutulmuş. Ancak Arsenal’in bu yeni logosu, kamuoyuna ilk kez açıklandığı zaman bazı taraftarlarca tepkiyle karşılanmış. Arsenal Independent Supporters Association (Bağımsız Arsenal Taraftarlar Birliği) tarafından yapılan açıklamaya göre, bu radikal değişiklik sonucu Arsenal tarihinin ve geleneklerinin hiçe sayıldığı ve bu değişikliğin taraftara danışılmadan yapıldığı belirtilmiş.

Tottenham Hotspur

Bir asi ve mahmuzlu horoz

Kuzey Londra ekibinin logosunun oluşumu, adıyla da oldukça bağlantılı. 1400’lü yılların başında İngiltere’de Kral IV. Henry’ye karşı yapılan ayaklanmayı başlatmış ancak bu ayaklanma sırasında öldürülmüş olan ve William Shakespeare’in IV. Henry isimli oyununun 1. bölümünde kendisini “Harry Hotspur” olarak tanımladığı Henry Percy’nin isminden ilham alınarak verilen kulübün ilk adı “Hotspur Football Club” olmuş. Nam-ı diğer Harry Hotspur’un zamanında Avrupa’da çok meşhur olan horoz dövüşlerinde dövüştürdüğü horozlardan esinlenerek, 1901 yılında kulübün logosuna İngilizcede “cockerel” adı verilen bu dövüş horozunun resmi konulmuş. Tottenham’ın logosunda yer alan horozun bacaklarına dikkatlice bakıldığında ise arkaya doğru bıçak şeklinde bir çıkıntı olduğunu görüyoruz.

İngilizcede “spur” anlamına gelen ve adı mahmuz olarak geçen bu bıçak şeklindeki çıkıntı, Ortaçağ’daki horoz dövüşlerinde horozların ayaklarına takılarak bir saldırı aracı olarak kullanılmış. Kulübe adını veren Harry Hotspur, dövüş horozlarıyla olduğu kadar bu mahmuzları horozlarında kullanmasıyla da bilinir. İşte bu mahmuz bir kulübe hem adı hem de logosu için ilham kaynağı olmayı başarmış. 1909’da da ek bir tasarımla bu dövüş horozunun altına bir futbol topu konmuş.

2006 yılında ise markalaşmak ve kulübün imajını modernize etmek amacıyla bu logo günümüzün grafiklerine uygun olarak tekrardan düzenlenmiş ancak ambleme de görüldüğü gibi orijinalliğinin bozulmaması için topun desenleri günümüzde kullanılan futbol toplarının desenlerine benzetilmeyerek eski şekilde bırakılmış.

Manchester United

Gemi ve şeytan

Manchester United’in günümüzde kullandığı resmi logosunun tasarım fikri 1960’lı yıllarda Manchester Şehir Konseyi’nden çıkmış. Manchester City’nin logosuna benzer bir şekilde armanın tepesinde su üstünde sola doğru seyir halinde olan bir gemi bulunuyor. Buradan deniz ticareti ile ünlü bir şehir olan Manchester’in bu özelliğinin kulüplerinin amblemlerine de birebir yansıtıldığını görüyoruz. Alta ise takıma “Kırmızı Şeytanlar” adının da verilmesine vesile olan bir “şeytan” figürü bulunmakta. Armadaki renkleri tamamen sarı-kırmızı olup, kulübün ismi de armayı çevreleyecek şekilde alta ve üste yazılmış.

Newcastle United

Kale ve denizatları

İngiltere’nin köklü kulüplerinden olan Newcastle United’ın logosunda, kulübün renkleri olan siyah-beyaz kalkanı iki yandan korur gibi tutan iki denizati var. Bu iki denizati, Newcastle’nın da içinde olduğu “Tyneside” bölgesinin denizle olan güçlü bağlantısını temsil ediyor. Ülkenin kuzeyinde yer alan bu bölgenin, okyanusun kıyısında yer aldığını gördüğümüzde denizatlarının logoda niye bulunduğu ve neyi temsil ettiği daha iyi anlaşılıyor. Logodaki kalkanın üzerinde bulunan kale ise tamamen tarihsel bir içerik taşıyor. Kavimler Göçü’nden sonra İngiltere’de bir dönem egemenlik sürmüş olan Normanlar, yaptıkları kalelerin tepesine düşmanı gözetlemek için koydukları gözcü kuleleriyle tarihte bir ilke imza atmışlardı. Bu ana kulenin ise dört bir yanında başka kuleler yer almakta. İşte Norman tarzı inşa edilen bu kalelerin ve gözcü kulelerinin en önemli örneklerinden

biri de Newcastle şehrinde bulunmakta. Dolayısıyla bu gözcü kulesi de şehri temsil etmek amacıyla siyah-beyazlı takımın logosunda kendine yer bulmuş. Gözcü kulesinin hemen yanında yükselen ve altın renkteki aslan tarafından tutulan bayrak ise İngiltere bayrağında da bulunan ve adı “St. George’s Cross” olarak geçen artı şeklinde simgeyle beraber Newcastle şehrinin amblemine benzer şekilde oluşturulmuş. Kulübün ilk kez 1988-1989 sezonunda kullanmaya başladığı logo, bu özelliklerine baktığımızda, iki tarafı da denizlerle çevrili bir kale görünümü veriyor. “Castle” kelimesinin de İngilizcede kale anlamına geldiğini ve Newcastle şehrinin İngiltere’nin kuzey ucunda Kuzey Denizi’ne ve Atlantik Okyanusu’na çok yakın olduğunu düşünürsek, kulübün ambleminde tarihsel süreçle beraber açıkça Newcastle kentinin küçük bir tasvirinin yapılmış olduğunu görüyoruz.

Aston Villa

Şaha kalkmış aslan

Birmingham ekibinin ambleminde de birçok İngiliz kulübünde olduğu gibi, İngilizler tarafından tüm hayvanların kralı olarak varsayılan bir aslan figürü var. Kulübün ilk arması şaha kalkmış kırmızı bir aslan olarak üretilmiş. Bu tarihten itibaren çeşitli armalar kullanılan kulüp 2 Mayıs 2007’de yeni bir arma tasarlandığını duyurdu. Yeni armada önceki versiyonda

bulunmayan ve 1982’deki Şampiyon Kulüpler Kupası şampiyonluğunu temsil eden beyaz bir yıldız ile açık mavi arka plan üzerinde kulübün ilk armasındaki benzer bir aslan figürü yer almakta. Fakat şaha kalkmış aslanın rengi bu kez kırmızı yerine sarı olarak değiştirildi. “Hazırlıklı” anlamına gelen ve kulüp sloganı olan “Prepared” kelimesi ve kulüp adının kısaltması olan AVFC de armada yer almakta.

Manchester City

Önceki logonun ticari bir marka olarak kabul edilmemesinden ötürü, son hali 1997’de oluşturulan Manchester ekibinin ambleminde, önünde kalkan bulunan altın renkli bir kartal bulunuyor. Logonun tasarımında Kuzey Kutbu’nun en tehlikeli ve avcı kuşu olarak bilinen kartal, kalkan koruması ile birlikte yer alıyor. Kalkanın üst kısmında yer alan gemi ise 1894 yılında inşa edilen ve gemilerin Manchester’den direkt okyanusa açılmalarını sağladığı ve böylece İngiltere’de Endüstri Devrimi’yle yaratılan makinelerin ve pamuğun ihraç

Altın renkli kartal

edilmesinde büyük rol oynadığı için çok önemli bir ticari görevi olan “Manchester Gemi Kanalı”nı temsil ediyor. Kalkanın alt kısmında diyagonal olarak yer alan üç beyaz çizgi ise bu kanalın oluşmasını sağlayan ve Manchester’in üç önemli nehri olan Irk, Medlock ve Irwell nehirlerini simgeliyor. Kalkanın altında bulunan ve Latince yazılmış olan “Superbia in Proelio” ise “Savaşta Gurur” anlamına geliyor. Böylece Manchester City’nin ambleminde şehirle ilgili ticari ve askeri içeriğin hayli üst seviyede olduğu anlaşılıyor. Logodaki kartalın üstünde de üç tane altın renkli yıldız bulunuyor.

Madencilere saygı

1997 yılında takımın yeni stadyumu olan "Stadium of Light"a geçmesiyle aynı zamana rastlayan Sunderland armasının son halinde, dörde bölünmüş bir kalkan yer alıyor. Dörde bölünen bu kalkanın iki yarısında kulübün renkleri olan kırmızı-beyaz şeklinde simetrik kalın çizgiler bulunuyor. Kalkanın sağ alt tarafında yer alan sembol ise Sunderland şehrinin doğusu ile batısını birbirine bağlayan Wearmouth Köprüsü'nü ifade ediyor. Kalkanın sol üstünde yer alan simge ise Sunderland'in önemli tarihi eserlerinden biri olan ve 136 metre yüksekliğindeki Penshaw Anıtı'nı temsil ediyor. Yani aynı Newcastle United'in ambleminde olduğu gibi Sunderland amblemine de bakarken ufak bir şehir turu yapmış oluyoruz. Kulübün armasının değişmesiyle, yeni stadyumuna geçmesinin aynı zamanda olmasının hikâyesi, armanın yukarısında yer alan siyah renkte ve tekerlek biçiminde olan nesneye bakıldığı zaman ortaya çıkıyor. "Colliery Wheel" diye adlandırılan, Türkçe karşılığı Kömür Madeni Tekerleği anlamına gelen bu nesne, armaya Monkwearmouth Kömür Madeni'nin anısına konmuş. Sunderland kentinde bulunan Monkwearmouth Kömür Madeni, 1835 yılında açılmış ve 1993 yılına

kadar İngiltere'nin en önemli kömür madenlerinden biri olarak işlevini sürdürmüş. Burası yüzlerce Sunderland taraftarının da yıllar boyunca çalıştığı, istihdam edildiği ve onlar için gelir kaynağı olan önemli bir madenmiş. Ancak maden 1993 yılında kapatılmış. Bu madeni simgeleyen bir sembolün armaya konmasının nedeni ise 1997 yılında açılan Stadium Of Light'ın bu maden ocağının üzerine inşa edilmesi. Dolayısıyla kulüp, taraftarına büyük bir vefa örneği göstererek logoya koyduğu bu sembolle onlara ne kadar değer verdiğini göstermiş. Yine armanın üst bölümünde yer alan "Consecratio Excellentiae" şeklindeki Lâtince kelimeler de "Mükemmeli Arayış" anlamına geliyor. Armanın sağ ve sol tarafında yer alan siyah aslanlar, Sunderland'in kent armasında da bulunan figürler. Her ne kadar aslan olarak görülsede bu figürler Sunderland halkı tarafından siyah kediler olarak tanınıyor. Logonun en alt kısmında ise kulübün ismi yazıyor.

Kraliçe Boleyn'in kalesi

Doğu Londra Dekibinin logosuna baktığımızda kale ve çapraz şekilde duran iki çekiç göze çarpıyor. Bu sembollerin hikâyesi ise şöyle; demir ve gemi inşa sanayinde kullanılan çivileri perçinlemeye yarayan iki adet çekiç çapraz şekilde kulübün ilk arması tasarlanırken logoya konmuş. Daha sonra da logoya 1533-1536 yılları arasında İngiltere Kraliçesi olan Anne Boleyn'in bir dönem yaşadığı yer olan ve "Boleyn Castle" (Boleyn Kalesi) eklenmiş. Bu kalenin logoya konmasının nedeni ise kulübün "Green Street House" (Yeşil Sokak Evi) adıyla geçen yapıyı da

içeren alanı kiralaması. Bahsettiğimiz alan ise West Ham'ın şu an maçlarını oynadığı Upton Park'tan başka bir yer değil. Kulüp burayı kiraladıktan sonra Upton Park'ı inşa etmeye başlayınca, Boleyn Kalesi'nin adı da "Boleyn Ground" olarak geçmeye başlıyor. Bu isim aynı zamanda şu an West Ham United'in maçlarını oynadığı Upton Park'ın bir diğer adı olarak geçiyor. Unutmadan, Boleyn Kalesi'nin bir zamanlar doğum sırasında ölen hizmetçilerden biri tarafından lanetlendiğini ve bu kalenin perili olduğuna inanmaların sayısının da bir hayli fazla olduğunu söyleyelim.

Ardıç kuşu

West Bromwich Albion'un ambleminde bulunan ötücü ardıç kuşunun armaya yerleşme hikâyesi çok eskiye dayanıyor. 1880'lerin sonunda kulübün sekreteri olan Tom Smith'in fikri üzerine ambleme konan bu kuş, o günden bu zamana kadar logoda yer almakla kalmamış, aynı zamanda kulübün hem lakabı hem de maskotu olmuş. 1970'li yılların sonlarında ise kulüp ilginç bir uygulama başlatmış ve kendi evlerindeki

her maç öncesi taç çizgisinin yanına kafes içerisinde bir ardıç kuşu koymuşlar. Eğer takım maçlarını kazanırsa, maçtan sonra bu kuş özgür bırakılıyormuş. Kazanamazsa ise bu kuş, takım kendi evinde kazanana kadar özgürlüğüne kavuşamıyormuş. İlk ambleminde dal bulunan logodaki ardıç kuşunun yeni armada altında üç adet kiraz tanesi ve yapraklar yer almakta. Markalaşma ve pazarlama politikalarından dolayı 2006'da bugünkü haline getirilen West Bromwich Albion'un armasındaki renkler ise takımın da renkleri olan mavi ve beyazdan oluşmakta.

Prens Rupert'in kulesi

Liverpool şehrinin takımı olan Everton'ın kulüp logosu oldukça ilginç. 1937-38 sezonu sonunda kulübün sekreterliğini üstlenen ve daha sonra takımın menajerliğini yapacak olan Theo Kelly, kulüp için bir logo yapmaya karar verir. Kelly'nin tasarladığı logoda, Everton bölgesinin simgesi olan ve ilk olarak tutukevi olarak kullanılan "Prince Rupert's Tower" (Prens Rupert Kulesi) yer alır. Bölgenin tam ortasında yer alan bu kule, adını çeşitli savaşlardan dolayı bölgeye gelmiş ve burada yaşamış Bavarya Dükü Prens Rupert'ten almaktadır. Kulenin iki yanında bulunan defne dalından yapılmış çelenk de Kelly tarafından galibiyeti simgelemesi için armaya ilâve edilmiştir. Logonun altında yer alan "Nil Satis Nisi Optimum" sözlerini içeren Lâtince yazı ise "Sadece en iyi olan yeterince iyidir" anlamına gelmektedir.

Millî başarı kulüplerde başlar

“Başarılı millî takımlar, bunu kulüplere borçlu. Del Bosquet, Barça'nın düzenini millî takıma taşıdı. Löw, Van Gaal'in Bayern'deki çalışmasından fazlasıyla faydalandı. Hollanda'da Ajax stili hissediliyordu. Fransa ve İtalya'nın yaşadıkları ise değişim sancıları.”

“Başarı, doğru bir oyun felsefesi ve istikrarlı bir kulüp yapısıyla geliyor. Bu konuda Barça çok güzel bir örnek oluşturuyor. Guardiola'nın başarısında, belirttiğim iki unsur büyük önem taşıyor. Real Madrid gibi bir kulübün bu konuda daha istikrarlı olması lâzım.”

“Barça'da antrenörken, Guardiola'nın büyük bir teknik direktör olacağını görmüştüm. Sahada teknik direktörün beyniydi ve bildiği en önemli şey, zamanı geldiğinde iyi bir teknik adam olacağıydı. Xabi Alonso da teknik direktörlüğe soyunduğunda çok başarılı olacak.”

“Akıllı bir teknik adam her şeyi değiştirmeye çalışmak yerine, kendisine bırakılan çalışmadan faydalanır ve onun üstüne bir şeyler koyar. Doğrusunu isterseniz, yeni bir kulübe gittiğimde ben hep böyle bir davranış modeli sergiledim.”

Dr. Cem Çetin

Hiç kuşku yok ki, içinde bulunduğumuz zaman diliminin en popüler teknik direktörü Jose Mourinho. 2003-04 sezonunda mütevazı Porto'yu Şampiyonlar Ligi'nde mutlu sona taşıdıktan sonra aynı başarıyı İtalya'nın Inter'iyle de yaşayan 47 yaşındaki Portekizli (*), şimdilerde Real Madrid'i Avrupa futbolunun 1 numaralı basamağına çıkartmak için uğraş veriyor. İşinin kolay olmadığını farkında olan bu çok özel insan, bu gerçeği de “Zoru başarmak benim hayatımda çok önemli bir hedef. Portekiz'de Porto'ya, İngiltere'de Chelsea'yle ve İtalya'da Inter'le ülke ve Şampiyonlar Ligi şampiyonluklarını kazandım. Şimdi sıra Real Madrid'de. Bu tür bir yaşam tarzı benim çok hoşuma gidiyor. Eğer tersi olsaydı, Inter'de kalır ve mutlu sonları rahat bir şekilde elde ederdim. Çünkü elimde hazır bir takım vardı” şeklinde dillendiriyor. Son Şampiyonlar Ligi zaferini 2002'de yaşayan Real Madrid, o tarihten bu yana Avrupa'nın en prestijli organizasyonunda çok büyük hayal kırıklıkları yaşıyor. Şimdilerde Mor Menekşelerin en büyük beklentisi, Mourinho ile bu olumsuz sürecin sona ermesi.

14 milyon euroluk adam

Real Madrid'in Mourinho için ödediği yıllık ücret 14 milyon euro. Bunun karşılığında Portekizliden tek istenen, Real Madrid'i sadece İspanya Ligi'nin değil aynı zamanda Şampiyonlar Ligi'nin zirvesine de çıkarması. İlk yılında Mourinho, Real Madridlilerin beklentilerine cevap verecek sonuçları takımına kazandırabilecek mi? “Buradakilerin benden ne istediklerinin

Porto, Chelsea ve Inter'de başarılarıyla dünyanın en iyi teknik direktörlerinden biri olduğunu kanıtlayan Portekizli, şimdi 14 milyon euroluk dudak uçuklatan yıllık ücretiyle Real Madrid'i başarıya taşımaya çalışıyor. Sadece yaptıklarıyla değil konuşmalarıyla da farklı bir kimlik ortaya koyan genç teknik adamın millî takımlar, kulüp yapıları ve oyuna bakışıyla ilgili de söyleyecek sözleri var.

farkındayım. Mümkün olan en kısa zaman diliminde mutlu son istiyorlar” diyen Mourinho, son derece cesur bir yaklaşım modeliyle, “Bu beni korkutmuyor. İtalya'dan İspanya'ya gelirken, beni nelerin beklediğini biliyordum. Real Madridlilerin de şunu bilmesi gerekiyor; başarı, doğru bir oyun felsefesi ve istikrarlı bir kulüp yapısıyla geliyor. Bu konuda Barça çok güzel bir örnek oluşturuyor. Guardiola'nın başarısında, belirttiğim iki unsur büyük önem taşıyor. Bu süreçte Real Madrid ise Cappello, Pellegrini, Schuster ve Ramos gibi farklı teknik adamlarla çalışmış. Böyle bir politikayla değer yaratmak mümkün değil. Real Madrid gibi bir kulübün bu konuda daha istikrarlı olması lâzım” açıklamasında bulunuyor. İspanya, Jose Mourinho'nun ilk kez çalıştığı bir ülke değil. Portekizli teknik adam 1996-2000 yılları arasında Barcelona'da yardımcı antrenör olarak görev almıştı. Dolayısıyla eski Chelsea'li, İspanya Ligi'nde Real Madrid'in 1 numaralı rakibini çok iyi tanıyor: “Ben Barça'da antrenör olarak çalışmaya başladığımda, Guardiola takımın futbolcusuydu. Daha o zaman onun büyük bir teknik direktör olacağını görmüştüm. Sahada teknik direktörün beyniydi. Liderlik görevini çok iyi yapıyordu ve diğerlerinin yerine de düşünüyordu. Onun bildiği en önemli şey, zamanı geldiğinde iyi bir teknik adam olacağıydı. Bu tabloyu gördüğüm için, onun başarısı beni şaşırtmıyor. Guardiola gibi Xabi Alonso örneğini de verebilirim. Şimdi Real Madrid'de forma giyen Xabi Alonso da futbol kariyerini bitirip, teknik direktörlüğe soyunduğunda Guardiola gibi çok başarılı olacak.”

Guardiola'yı ve onun Barça'sını çok iyi tanıyan Jose Mourinho, Real Madridli taraftarları mutlu edecek bir de ilginç istatistik veriyor:

“Chelsea'de ve Inter'de görev yaparken Barça'ya 3 defa mağlubiyet tattırdık. Ama onlara karşı kazanmak kolay değil. Rakip sahada baskıyı başlatıp, hataya sürüklemek gerekiyor.”

Altın Top favorisi Sneijder

Futbolu çok sevdiğini ve önemli organizasyonları izlediğini her defasında dillendiren Mourinho, 2010 Dünya Kupası ile ilgili son derece ilgi çekici ve yol gösterici tespitlerde bulunuyor:

“Güney Afrika'da başarılı olan millî takımlar, bunu kulüplere borçlu. İspanya'yı ele alırsak, onların oyun yapısını yüzde 75 Barcelona, yüzde 25 Real Madrid ve 2-3 kulüp takımı oluşturuyor.

Del Bosquet son derece akıllı bir iş yapıp, Barça'nın düzenini millî takıma taşıdı. Aynı şeyi Almanya için de söyleyebilirim. Barça'da asistanlığını yaptığım Louis van Gaal'ın Bayern Münih'te nasıl bir değer yarattığını biliyorum.

Şampiyonlar Ligi'nde final oynamaları sürpriz değil. Löw, Güney Afrika'da Van Gaal'ın Bayern Münih'teki çalışmasından fazlasıyla faydalandı. Hollanda'da ise her ne kadar savunmada bir takım farklılıklar göze çarpsa da Ajax stili hissediliyordu. Bu arada Fransa ve İtalya'nın yaşadığı hayal kırıklıkları da normal karşılanmalı.

Çünkü bu iki ülkede de değişim zamanı geldi ve bu da oldukça zor ve sıkıntılı bir süreç. Fransızların şimdiki antrenörü Laurent Blanc'ı zor günler bekliyor.”

Fransa'nın geleceğiyle ilgili ilginç bir tahminde bulunan Mourinho, FIFA'nın Altın Top ödülüyle ilgili olarak da, “Bu ödülü bir sezon boyunca en iyi performans gösteren futbolcu kazanmalı. Bana göre 2010'un en başarılısı Hollandalı Sneijder. Inter'de benimle birlikte üç kupa kazandı. Dünya Kupası'nda da millî takımıyla birlikte final oynadı” görüşünü ortaya atıyor.

Ben provokatör değilim

Mourinho denilince akıllara gelen birkaç kelimeden bir tanesi de provokasyon. Bu çok özel insan, çalıştığı İngiltere ve İtalya'da hem

meslektaşlarıyla hem de gazetecilerle dikkat çekici söz düellolarına girmekten kaçınmadı.

Bu davranış modelinden dolayı, bazı çevreler Mourinho'yu provokatör olarak gösteriyor. Ne var ki Real Madrid'in yeni teknik patronu bu benzetmeyi kabul etmiyor:

“İnsanların düşündüklerini söylemesi neden provokasyon olarak kabul ediliyor? Ben asla bir provokatör olmadım ve olmayacağım. Belki tek yanlışım, konuşmamam gereken durumlarda ağzımı kapatmasını bilmememdir.”

Portekizlinin bu yaklaşımını kabul edenler çıkabileceği gibi, “Hayır o bir provokatör” diyenler de olacaktır. Bu sürece verilecek en son örnek, Mourinho'nun Inter'in yeni teknik direktörü Benitez'e gönderdiği mesaj. Benitez, Milano'da çalışmaya başladıktan sonra, ilk yaptığı işlerden bir tanesi, antrenman tesislerindeki Mourinho'nun resmini indirmek olmuş. Bakın Mourinho bu konuda İspanyol meslektaşına nasıl bir mesaj gönderiyor:

“Elbette Benitez istediğini yapabilir. Bu onun en büyük hakkı. Ancak akıllı birisiyse, her şeyi değiştirmeye çalışmak yerine, kendisine bıraktığım çalışmadan faydalanır ve onun üstüne bir

Mourinho'dan başarı formülü

İnter dönemi bitti, şimdi yeni bir dönem başlıyor. Kitabın bir bölümü bittiğinde, yeni bölüme geçmeyi bileceksiniz. Hangi ülkede çalıştıysam, o ülkenin değerleri çerçevesinde ortaya bir ürün çıkarmaya çalıştım. Eğer siz kültürel farklılıkları dikkate almadan, “Benim sistemim ve oyun felsefem bu, ben bu sistemi ve felsefeyi burada uygulayacağım” dersiniz başarılı olamazsınız. Örnek vermem gerekirse,

İtalya'da teknik direktörlük yapıp, takımın Barça tarzı futbol oynatamazsınız. Çalıştığınız ülkenin değerlerine göre bir takım yapısı oluşturmanız gerekiyor. Chelsea Premier Lig'de şampiyon olabilir ama İspanya Ligi'nde aynı başarıyı yakalayamaz. Benzer örnek Barça için de geçerli. İspanya Ligi'nde mutlu sona ulaşabilirler ama İngiltere Ligi'nde aynı futbolla zirveye çıkmak mümkün olmayabilir.

şeyler koyar. Doğrusunu isterseniz, yeni bir kulübe gittiğimde ben hep böyle bir davranış modeli sergiledim. Benzer durum Barça'da da yaşandı; Rijkaard'dan görevi devralan Guardiola, onun bıraktığı yerden yoluna devam etti. Hiçbir şeyi sil baştan yapmadı, yapamazdı. Ancak bu şekilde davrananlar benim için akıllı teknik adamlardır.”

Ortaya çıkan bu tabloya bakıp, “Mourinho'yu konuşturmamak için

galiba eline koz vermemek gerekiyor” denilebilir, yoksa Portekizli kesinlikle affetmiyor!

(* Jose Mourinho, Avrupa'nın 1 numaralı kupasında mutlu sonu iki farklı takımla yaşayan üçüncü teknik direktör oldu. Daha önce aynı başarıyı Ernst Happel (Feyenoord 1970 ve Hamburg 1983) ile Ottmar Hitzfeld (Borussia Dortmund 1997 ve Bayern Münih 2001) elde etmişti.

Yeni moda, ilçe takımları

Bank Asya 1. Lig, takımların coğrafi dağılımı açısından Süper Lig'e oranla çok daha demokratik bir görüntü verir. Ligde ülkenin dört bir yanından güçlü şehir takımları mücadele eder. Ancak bu sezon bu tablo biraz farklılaştı. Coğrafyanın demokratikliği açısından değil, şehir takımlarının yerini ilçe takımlarının alması nedeniyle... Karşıyaka ve Kartal'a bu sezon lige katılan Tavşanlı, Güngören ve Akhisar temsilcilerinin eklenmesi, ligdeki ilçe takımlarının sayısını beşe yükseltti.

Remzi **Kılıç** / Kutay **Ersöz**

Bank Asya 1.Lig'in yıllardır oluşturduğu bir imaj vardır. Anadolu'nun güçlü şehir takımları bu ligde mücadele eder. 7 coğrafi bölge ise nerdeyse eşit dağılmış olarak bu lige en güçlü şehir takımlarını yollar. Şehir/bölge dağılımı Süper Lig'den daha demokratiktir. Mesela üç sezon önce Süper Lig'de 5 İstanbul, 3 Ankara takımı bulunuyor ve bu sayı neredeyse ligin yarısını oluşturuyordu. Aynı dönemde Bank Asya 1. Lig'de 16 farklı şehrin takımı mücadele ediyordu. Bu takımların büyük bir kısmı güçlü, köklü, geçmişli başarılarla dolu şehir takımlarıydı. Yeni sezonda bu profil biraz değişti. Alt taraftan lige "merhaba" diyen üç takım da ilçe takımı. Akhisar, Güngören ve Tavşanlı ilçeleri bu sezon Bank Asya 1. Lig'de temsil ediliyor. Bu takımlara ligin gedikli halini gelmiş Kartalspor ve Karşıyaka'yı da eklemek mümkün. Yani 17 takımlı ligin 5 temsilcisi, ilçe takımı olarak diğerlerinden ayrılıyor. Bucaspor ilk sezonunda Süper Lig'e yükselmeseydi, bu sayı 6 olacaktı. İlçe takımlarının göze çarpan yükselişinden yola çıkarak Bank Asya 1. Lig'deki 5 ilçe takımına göz atalım ve bu sayede ligin yeni takımlarını da tanıtmış olalım.

Karşıyaka

Türkiye'nin kendine has kulüplerinden biridir Karşıyaka. Köklü tarihi, ateşli taraftarı, yetiştirdiği futbolcuları ile her zaman konuşulan bir kulüp olmuştur. Kulübün popülerliği ve birçok branşta başarılı olması ilçenin adını da duyurmuştur. İzmir'in "diğer" tarafı olan Karşıyaka 19. yüzyılın sonlarında gelişimini hızlandırdı. İlçeye önce demiryolu yapıldı, daha sonra karşı tarafla ulaşımı sağlayacak vapur seferleri başlatıldı. Bu hamleler nüfusun hızla artmasına neden oldu. 20. yüzyılın başları ise Karşıyaka Spor

Kulübü'nün doğuşuna tanıklık eder. O yıllarda futbol İstanbul'da olduğu gibi İzmir'de de azınlıkların oynadığı bir oyundu. Bu farklı ve heyecanlı oyuna ilgi duyan İzmirli Türk gençleri, 1912 yılında aralarında bir

futbol topu alır, ardından da İngiliz ve Rum takımlarını yenme isteğiyle bir futbol takımı kurar. Karşıyaka'nın 100 yıla yaklaşan tarihi de bu hikâyle başlar.

Karşıyaka, İzmir'in ilk ve 1914'te Altay kurulana kadar tek Türk kulübü olur. Karşıyaka'nın halk sevgisini kazanması kolay olur ve kuruluş yıllarından itibaren sevilen bir takım kimliğiyle ulaşır. İşgal ve savaş yıllarında oynadığı maçlarda hiç yenilmemesi, kazandığı şampiyonluklarla birçok İtalyan ve Yunan takımının kapanmasına vesile olması, bu ilginin başlıca nedenlerindedir. Kurtuluş Savaşı'nın kilit merkezlerinden biri olan Karşıyaka'nın ilçe statüsünü kazanması Cumhuriyet'in ilânından çok sonraya rastlar. 1954 yılında ilçe olur Karşıyaka. Bundan 5 sene sonra ise Türkiye'de ilk defa profesyonel lig düzenlenir ve bu ligde yer alan 16 takımdan biri de "Kaf Sin Kaf"tır. İzmir Ligi'nde kazanılan şampiyonluklar ve alınan kupalar bu dönemde son bulur. Ülke futbolunun geniş bir alana yayılması nedeniyle birçok branşa başarıyla faaliyet gösteren Karşıyaka, futbolda istediği başarıları ulaşamaz. Şampiyon çıkarmakta zorlanan Anadolu'nun zafer sahası olan Türkiye Kupası'nda

bile başarı gelmez. Buna rağmen gerek ilçe içinde gerekse ilçe dışında popülerliği giderek artar. Futbolda 50 yıldır kupa kazanamamış olsa bile (2. Lig şampiyonlukları hariç) Türkiye'nin birçok kulübünden daha fazla taraftara sahiptir. Karşıyaka'nın son dönemleri de bundan farklı değil. 14 senedir Süper Lig'e hasretler. Bank Asya 1. Lig'de her zaman zirveye oynayan ama bir üst lige çıkamayan Karşıyaka, bu özelliğiyle "şanssız takım" kavramına çok fazla uyuyor. İki sezon önce play-off finalinde uzatmalarda Kasımpaşa'ya mağlup olan yeşil-kırmızılı takım, geçen sezon yine play-off'a kaldı. Bu sefer farklı bir statüde oynanan play-off'ta yine mutlu sona ulaşamadı. Bu sezon kadroyu baştan aşağı yenileyen İzmir ekibi, Barış Memiş, Bilal Kısa, Tolga Doğanterez, Tiago gibi önemli isimleri kadrosuna dâhil etti. Sezona Erdoğan Arıca ile başlamalarına rağmen yola Kemal Kılıç'la devam ediyorlar. Karşıyaka'nın alt liglerde kazandığı son şampiyonlukta takımın başında olan Kemal Kılıç, geçmiş dönemlerde takımın üzerinde olan o ruhu tekrar yansıtsa, Süper Lig'de bir ilçe takımı daha görmek mümkün olabilir.

Kartalspor

Kartalspor şehir takımlarıyla baş edemeyecek küçük bir semt takımı gibi gözükse de aslında köklü tarihiyle dikkat çekiyor. Bank Asya 1. Lig'in en yaşlı dördüncü kulübü. 61 yıldır Türk sporunun içinde olan bordo-beyazlı ekip, şampiyonluklara uzak kalsa da birçok futbolcuyu yetiştirdi ve Millî Takımlara kazandırdı. Kartal'ın gelişmeye başlaması ile kulübün

doğuşu hemen hemen aynı yıllara denk gelir. Yıllar boyunca Üsküdar'ın ilçesi olan Kartal, 1947 yılında alınan kararlar sanayi bölgesi olarak seçilir. Bundan iki sene sonra ise Kartalspor kurulur. Şu an İstanbul'un en işlek ulaşım hatlarından biri olan Haydarpaşa-Gebze demiryolu hattı 1973 yılında açılır. Bu sayede Kartal ilçesi şehir merkezine olan uzaklığını azaltır. Bu gelişmeden 10 sene sonra ise Kartalspor (o zamanki adıyla Kartal Gençlik) profesyonel liglere yükselir. Kartalspor adını da bu dönemde alır. Kartalspor 1988 yılında bir üst lige çıkar. Kartalspor'un Süper Lig'in kapısından döndüğü ve büyük bir dram yaşadığı maç ise 1997 yılında oynanır. 1. Lig'e yükselmek için oynanan play-off maçlarında Antalya'da Adanaspor ile karşılaşan Kartalspor, müthiş bir 75 dakika oynar. Maçın başında bulunduğu golle öne geçer, ikinci yarıda atılan gollerle fark üçe çıkar. Ne olursa 80. dakikadan sonra olur. Adanaspor Altan Aksoy, İsa Turan ve Hamdi Aslan ile 10 dakikaya 3 gol sığdırır ve maçı penaltılara taşır. 10 dakikada yenilen 3 golün moral bozukluğu Kartalspor'a kaçan penaltılarla yansır. Adanaspor, İstanbul temsilcisini 8-7 mağlup ederek yoluna devam eder. Kartalspor ise Süper Lig'e bir daha asla bu kadar yaklaşamaz. Kartalspor, hiçbir zaman Süper Lig'de oynamamış olmamasına rağmen Süper Lig'e ve Millî Takımlara birçok futbolcu göndermiştir. Fenerbahçeli Volkan Demirel, Galatasaraylı Servet Çetin ve Trabzonsporlu Egemen Korkmaz, Kartalspor'da başlayan kariyerlerine Süper Lig'de devam ederlerken, takımlarına zaman zaman da kaptanlık yapıyor.

Bugün gerek Süper Lig'de gerekse Bank Asya 1. Lig'de Kartalspor altyapısının ürünü birçok futbolcu top koşturuyor. Sınırları içinde 3 Anadolu Lisesi (Kartal Anadolu Lisesi, Kartal Köy Hizmetleri Anadolu Lisesi ile Burak Bora Anadolu Lisesi) ve birçok Meslek Lisesi bulunduran bir eğitim merkezi olan ilçenin futbol takımı da ilçe kimliğine uyarak ülke futboluna başarılı futbolcular yetiştiriyor ve dikkat çekmeye devam ediyor.

Güngören Belediyesi

İstanbul, Bank Asya 1. Lig'de iki ilçe takımıyla temsil ediliyor. Kartalspor Anadolu yakası sakinlerine Bank Asya 1. Lig maçları izlettirirken, Avrupa yakasının bu ihtiyacını Güngören Belediyesiyor karşılıyor. Güngören ilçesi, hızla büyüyen İstanbul'un bir aynası olarak görülebilir. Kartal kadar köklü bir ilçe geçmişi yok. Çok değil, yaklaşık 40 sene önce bir köyü. Önce bağımsız bir belediye oldu (1966), daha sonra Bakırköy'e bağlandı (1984). Kulübün kurulması da bu günlere rastlar. 1983 yılında Kapalıçarşı Spor Kulübü adıyla mücadelelesine başlayan kulüp, 1993 yılında Güngören Belediyesiyor ismini alır. Genç kulüp henüz 1990 yılında 3. Lig'e yükselerek profesyonel liglerde mücadele etmeye başlar. 2000-01 sezonunda ise 2. Lig kademe gruplarında yer alır. 2008'de ise tarihinin en önemli maçını oynar ve unutulmaz bir şampiyonluk yaşar. Sezon boyunca adım adım ilerleyen İstanbul ekibi, herkesi şaşırtarak Konya'da düzenlenen play-off'ta finale kadar yükselir. Finaldeki rakip,

hem maddi açıdan hem kulüp tarihi açısından hem de taraftar desteği açısından kendisine büyük üstünlük sağlayan Adana Demirspor olur. Fakat sahada üstünlüğü kuran İstanbul takımındır. Son dakikada Hakan Arslan'ın attığı golle 1-0 biten final maçından sonra takım tarihinde ilk kez Bank Asya 1. Lig'e yükselir. (Hakan Arslan hâlâ Güngören Belediyesiyor formasını giymeye devam ediyor.) Maddi yönden sıkıntı yaşayan kulüp, beklendiği gibi ilk sezonunda Bank Asya 1. Lig'de tutunamaz. Ama oynanan futbol ve zirve mücadelesi yapan takımlara karşı zaman zaman alınan puanlar futbolseverlerin takıma olan sempatisini arttırır. Geçen sezonu TFF 2. Lig'de geçiren kulüp, 1 sene aradan sonra tekrar Bank Asya 1.Lig'e döner. Cumhuriyet'in ilk yıllarında nüfusu 259 (sadece 259, toplam 45 hane) olan Güngören şimdi 350 bin insanın yaşadığı, birçok şehirden daha kalabalık bir ilçe haline geldi. Böyle hızlı gelişen bir ilçenin futbol takımının Bank Asya 1. Lig'de mücadele etmesi hiç şaşırtıcı değil.

Akhisar Belediyespor

Bu sezon ilk defa Bank Asya 1. Lig'de mücadele eden Akhisar Belediyespor, ülke futbolundaki mücadelesine 1970 yılında başladı. İlçenin üç kulübü Gençlikspor, Güneşspor ve Doğanspor birleşerek bu kulübü oluşturdu. Üç takımdan da birer renk seçildi ve takımın renkleri de belli oldu; yeşil-siyah-sarı. Akhisar, Ege Bölgesi'nin en büyük ilçelerinden biri olmasına rağmen gerek futbolda gerekse sosyal ve ekonomik yaşamda Manisa'nın ve Manisaspor'un gölgesinde kaldı. Buna rağmen halen daha ülkenin en büyük ilçelerinden biri olarak göze çarpar. Halkın büyük bir kısmı tarımla geçinir. Tütün ve zeytin ilçe ekonomisinde önemli bir yer tutar. 1970'te kurulan takımın profesyonel liglerde oynaması ise 1984 yılını bulur. Bu tarihten itibaren 10 sene boyunca 3. Lig'de oynar. 1994'te amatöre geri döner. Ayrılık kısa sürer ve 1 sezon sonra tekrar profesyonel olur. Uzun süre bu ligde mücadele eden takımın patlaması 2000'li yılların ikinci yarısını bulur. Konya Şekerspor, Göztepe, Denizli Belediyespor, Balıkesirspor, Tavşanlı Linyitspor, Altınordu gibi güçlü takımların bulunduğu grubu 61 puanla ikinci sırada bitirir ve bir sonraki sezon Spor Toto 2. Lig'de oynamaya hak kazanır.

2. Lig'deki ilk sezonunda aldığı beraberliklerle dikkat çeken Akhisar, sezonu 16 beraberlik ve 10 galibiyetle kapar. İlk sezon için hedef ligde kalmaktır ve bu gerçekleşir. İkinci sezonda hedef üst sıralara meydan okuyacak bir takım oluşturmaktır. Takımın 2. Lig'deki ikinci sezonundaki rakipleri Göztepe, Sarıyer ve İstanbulspor gibi Süper Lig görmüş takımlarla Eyüpspor, Turgutluspor, Alanyaspor gibi büyük hedefli takımlardır. Akhisar beklenmedik bir şekilde grubunu lider bitirir ve Yükselme Grubu'nda mücadele etmeye hak kazanır. 9 takımın kıyasıya bir mücadele sergilediği Yükselme Grubu'nda Akhisar Belediyespor 30 puan toplar ve grubu ikinci sırada bitirerek Bank Asya 1. Lig'e yükselme başarısını gösterir. Bu hızlı yükseliş ilçe halkının futbol ilgisini de arttırır. Manisaspor'dan sonra şehrin en başarılı takımına sahip olan Akhisarlılar, Bank Asya 1. Lig maçlarına büyük ilgi gösteriyor.

TKİ Tavşanlı Linyitspor

Geçen sezon Bank Asya 1. Lig'i şampiyon olarak bitiren takım Kardemir Karabükspor olmuştur. Karabük şehri, ismini ülkenin demir-çelik üretimine sağladığı katkıyla duyuruyordu, buna futbol takımının başarısı da eklenmişti.

Karabük'ün boşalttığı yeri bu sezon Bank Asya 1. Lig'de dolduracak ilçe ise Tavşanlı oldu. Kömür ve linyitle özdeşleşen Tavşanlı, bundan önce adını spordan çok sanatla duyurmuştu. Selamsız Badosu ve Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak gibi birçok başarılı sinema filmi bu ilçede çekilmişti. Fakat Tavşanlı 2010 senesinde adını futbol takımıyla duyurmaya başladı. İlçenin 100 bine yaklaşan nüfusunda kömür işçilerinin yeri çok fazla. Tavşanlı Linyitspor kulübü bu sınıfın ilçeye kattığı oluşumlardan birisi. Kulübün adının başında TKİ ibaresi bulunuyor. Bu, Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumu'nun kısaltması. Kulübün renkleri ise kanın kırmızısından ve kömürün siyahından alınma. Birçok defa isim değiştiren kulübün ilk adı G.L.İ Gençlik Kulübü'dür. Dönem dönem gençlik kulübü, dönem dönem müessese kulübü olarak faaliyet gösteren Tavşanlı ekibi, 1987 yılından beri kurum kulübü olarak mücadelesine devam ediyor. Kulüp bu tarihlerde 3. Lig'de mücadele ediyordu. Uzun süre 2. Lig'e çıkmak için uğraşmış ama bu sezonların son dönemlerinde yarıştan kopmuştu. Buna rağmen Türkiye Kupası'na katılma hakkı kazanarak ilçenin adını defalarca duyurmuştur. 1996 yılında beklenmeyen bir şey olmuş ve takım Amatör Lig'e düşmüştür. 2006 yılında ise kırmızı-siyahlı takımın çıkış dönemi

başlar. Önce 2008-2009 sezonunda TFF 2. Lig'e yükselmeyi başarır. Grubunu lider bitirip Yükselme Grubu'nda mücadele etmeye hak kazanan Tavşanlı Linyit, burada da oynadığı başarılı maçlarla dikkat çeker. Grubun son maçında Hatayspor'u deplasmanda 2-0 yener ve 2. Lig'e yükselir. 2. Lig'de fazla durmaz. Klasman Grubu'nu en üst sırada bitirir ve Antalya'da düzenlenen play-off'a katılır. Henüz ilk turda büyük bir sürpriz yaparak favori Adana Demirspor'u dize getirir. Normal süresi berabere sona eren maçı penaltılarda kazanırlar. Yarı finalde ise Trabzon Karadenizspor'u 1-0 yenerek finale çıkarlar. Finalde rakip İstanbul temsilcisi Eyüpspor'dur. 75. dakikada Zafer'in attığı golle Bank Asya 1. Lig'e merhaba derler. Bu sayede ilçe halkının yüzünü güldürürler. Tavşanlı Linyitspor'un Bank Asya 1. Lig'de yer alan diğer ilçe takımlarından farkı, bağlı olduğu kentin Süper Lig'de takımının bulunmamasıdır. İzmir'in, İstanbul'un ve Manisa'nın Süper Lig'de takımı bulunurken, Kütahya şehri profesyonel liglerdeki en üst seviyesinde Tavşanlı Linyitspor ile ulaşmıştır. 67 yıllık tarihiyle birçok Bank Asya 1. Lig kulübünden daha köklü olan Kütahya temsilcisi, bu sezon alacağı skorlarla sadece Tavşanlı'ya değil tüm Kütahya'ya büyük katkıda bulunacaktır.

Ada'nın yeni prensi

Ryan Giggs, Manchester United formasıyla 90'lı yılların başında Avrupa futboluna damga vurmaya başladığında, onun bu performansı taraflı tarafsız tüm izleyiciler tarafından takdir ediliyor, hayranlıkla karşılanıyordu. İşte bu dönemlerde Galler'in Cardiff şehrinde 5-6 yaşlarında bir çocuk televizyondan Galli süper starın bu olağanüstü performansını herkes gibi takip ediyor, belki de futbola tutku duyan her çocuk gibi kafasında hayaller kuruyor, keşke ben de ileride onun gibi olabilsen diyordu. Ta ki 18 sene sonra onun veliahdı olarak gösterilinceye kadar...

Aydın Güvenir

2 Mart 1991'de Ryan Giggs, Kırmızı Şeytanlar adına Old Trafford'da ilk lig maçına çıktığında belki de kimse onun bu kadar başarılı ve Manchester United'a seneler boyu hizmet edecek bir futbolcu olacağını tahmin etmiyordu. Ancak Galli oyuncu 90'lı yılların başlarında hem Premier Lig'e hem de Avrupa futboluna damga vurmaya başladığında, onun bu performansı taraflı tarafsız tüm izleyiciler tarafından takdir ediliyor, hayranlıkla karşılanıyordu.

İşte bu dönemlerde Galler'in Cardiff şehrinde bir okul hizmetlisi baba ve annenin oğlu olarak dünyaya gelmiş bir çocuk, televizyondan Galli süper starın bu olağanüstü performansını herkes gibi takip ediyordu. Belki de futbola tutku duyan her çocuk gibi kafasında hayaller kuruyor, "Keşke ben de ileride onun gibi olabilsen" diyordu. Hayaller bazen gerçek olabilir. Gareth Bale, o dönemde ileriki yıllarda veliahdı olarak gösterileceği Giggs'i izlerken, 21 yaşına geldiğinde bunların olabileceğini gerçekten düşünüyor muydu acaba?

Komple bir sporcu

Bale'in futbola ilk tanışması 9 yaşındayken Galler'de bulunan Cardiff Civil Service adlı futbol takımıyla oldu. 5'er kişilik takımlardan oluşan

turnuvada boy gösterirken Southampton'un futbol avcılarının da hemen dikkatini çekmişti. Sonraki yıllarda Whitchurch Lisesi'nde yaptıkları, onun hayatı için bir çıkış noktası oldu. Okul takımında futbolun yanı sıra rugby, buz hokeyi ve atletizm dallarında da boy gösteriyordu. Özellikle atletizmde gösterdiği başarılar inanılmazdı. 1500 metrede liselerarası atletizm turnuvasında birincilik kazanması, bugünlerde maçın 90. dakikasında bile kendi sahasından son süratle yarı sahaya depar atabilen oyuncunun, bu başarısının nereden geldiğini bize gösteriyor. Onun bu yeteneklerinin ortaya çıkmasının ve hemen hemen her dalda başarılı olmasının arkasında

hiç kuşkusuz birisi vardı. Lise takımının antrenörü Gwen Morris, öncelikle Bale'in yeteneklerini çok iyi sezmiş ve onu bu doğrultuda yetiştirmişti. Lise yıllarında oldukça çelimsiz olan Galli oyuncu, Morris'in antrenman ve taktikleriyle oldukça başarılı bir koşucu olmuştu. Bunun yanı sıra hocası ona futbol oynarken mükemmel kullandığı sol ayağıyla topa vurma ya da pas atma izni vermiyor, bunun yerine zayıf olan sağ ayağını güçlendirecek çalışmalar yaptırıyor ve

topla ilk buluştuğunda her zaman sağ ayağını kullanmasını istiyordu. O dönem, genç oyuncu bu durumda oldukça rahatsızlık duyuyor ve antrenmanda topu sol ayağına her aldığı karşı takım lehine faul veren hocasına içten içe sitem ediyordu. Ama şu sıralar PlayStation oyunlarında bile Galli oyuncunun sağ ayağıyla attığı gollere tanık olunca, Morris'in bu tutumunda ne kadar haklı olduğunu anlıyoruz. Bale, 2005 yılında henüz 16 yaşındayken okulunun Cardiff&Vale Senior Cup adlı turnuvayı kazanmasında önemli pay sahibi oldu. Aynı yaz liseyi bitiren okulun beden eğitimi departmanı tarafından ödüllendiriliyor ve mezuniyet töreninde Morris onun için şu sözleri söylüyordu: "Gareth'te başarılı olmak için aşırı kararlılık var. Karakteri ve nitelikleri sayesinde kişisel hedeflerine çok rahat ulaşacağını düşünüyorum. O bugüne kadar eğitmekten büyük keyif aldığım ve en az bencil olan öğrencilerimin başında geliyor."

Southampton günleri

Hocasının bu güzel ve anlamlı sözlerinden sonra 9 yaşındayken kendisine göz koyan Southampton tarafından transfer edildi. Böylece spor hayatına futbola devam etme kararı almıştı. 17 Nisan 2006'da Milwall karşılaşmasında sahada yer aldığı henüz 16 yıl ve 275 günlüktü. Bale, o gün aynı zamanda Theo Walcott'tan sonra Southampton

in sahada ter döken "en genç ikinci futbolcu" unvanına da sahip oldu. Özellikle attığı frikik gollerıyla oldukça dikkat çeken Galli oyuncu, takımıyla sahaya çıktuktan henüz 7 ay sonra BBC Galler tarafından verilen "Carwyn James Yılın Genç Sporcusu

Ödülü"nü kazandı. 4 Mart 2007'de de kendi liginde yılın en iyi genç oyuncusu seçildi. Yani sahaya çıkmasının üzerinden henüz 11 ay bile geçmemişken, oynadığı ligin en umut vaat eden futbolcusu olma başarısını göstermiş oluyordu Galli yıldız. Bu sonuç, yerel basın tarafından "inanılmaz" olarak tanımlanıyor ve sol bek oynayan oyuncular içinde en yaratıcı isimlerden biri olarak gösteriliyordu. 2007-2008 sezonu öncesi Londra'nın Tottenham ekibi bu genç yeteneği 10 milyon pound karşılığında kadrosuna kattı. Spurs'deki kariyeri de mükemmel başlamıştı Bale'in. Takımının formasıyla sahaya çıktığı henüz ikinci Premier Lig maçında Fulham'a karşı ağları havalandırırken, bundan bir süre sonra Kuzey Londa derbisinde frikikten attığı golle Arsenal ağlarını da boş geçmiyordu. Ancak kısa bir süre sonra sağ bileğinden oldukça ciddi bir biçimde sakatlanması, sezonun geri kalanını tribünden takip etmesine neden oldu. Buna rağmen kulübü Ağustos 2008'de kendisiyle 4 senelik yeni bir sözleşme yenilemekten kaçınmadı.

Redknapp etkisi

2008-2009 sezonuna Tottenham oldukça kötü başladı. Büyük transferler ve umutlarla sezona

giren Kuzey Londra ekibi son sıralara demir atınca Sevilla'yı iki kez üst üste UEFA Kupası şampiyonu yapmış Juande Ramos'un görevine son verilirken, yerine Portsmouth'un kurt teknik direktörü Harry Redknapp getirildi. Bale'in 21 maçta forma giydiği bu sezonun ardından Spurs, Redknapp önderliğinde 2009-2010 sezonuna müthiş bir başlangıç yaptı. Ancak bu flaş çıkış sırasında Bale yine sakatlıkla boğuştuğundan Eylül sonuna kadar takımını yalnız bırakmak zorunda kaldı. Sakatlığı geçtikten sonra, takımda kendisi gibi sol bekte görev yapan Assou-Ekotto da sakatlanınca, Redknapp kendisine formayı verdi. Sezon boyunca istikrarlı bir performans gösterirken, Arsenal ve Chelsea'ye üst üste attığı kritik gollerle Premier Lig'de Nisan ayının en başarılı oyuncusu seçiliyordu. Onun bu performansı sonucunda Tottenham kendisiyle 4 yıllık yeni bir kontrat daha imzalamaktan hiç kaçınıyordu.

Sol bekten sol açığa

2009-2010 sezonunda Tottenham taraftarlarının kulübün en başarılı oyuncusu seçildikten sonra içinde bulunduğumuz sezonun başında Redknapp'ın yaptığı hamle, onun kariyeri için çok önemli

bir dönüm noktası oldu. Uzun süredir sakat olan Assou-Ekotto'nun iyileşmesi birlikte, İngiliz teknik adam Bale'a Kamerunlunun önünde sol açığa görev vermeye başladı. Sol bek oynadığı dönemde oldukça fazla gol atan Galli oyuncu, yeni yerinde adeta kendisini buldu. Özellikle Şampiyonlar Ligi'ndeki iki Inter maçında attığı 3 gol ve yaptığı 2 asistle herkese, "Dünyanın en iyi sol kanat oyuncusu benim" mesajını verdi. Londra'daki maçtan sonra hocası Redknapp'ın sarf ettiği sözler aslında her şeyi açıklıyordu:

"İçeride doping testi yapıyorlar ve umarım Bale'i de kontrol ederler. Bu çocuk inanılmaz! O, her şeye sahip. Muhteşem bir yetenek. Sadece hızdan bahsetmiyorum; bütün gün koşabilir ve ertesi gün de koşmaya devam edebilir. Orta yapabiliyor, driplingleri durdurulmuyor, şut çekebiliyor, kafa topuna çıkabiliyor. Kısacası, o her şeyi yapabiliyor." Hiç kuşku yok ki Bale'in bu başarısının ardında iyi huylu bir karakter yapısına sahip olması da yatıyor. Fakir bir aileden geldiği için mazbut bir çocukluk geçiren, buna rağmen şöhrete kavuştuğunda geçirdiği bu zor günleri unutmayan Galli yıldız, boş zamanlarında hemen Cardiff'teki ailesinin yanına koşuyor. Southampton'dan oda arkadaşları Walcott da onun PlayStation oynamak, ailesiyle yemeğe çıkmak gibi şeylerden mutlu olduğunu belirterek, düzenli bir yaşama sahip olduğunu belirtiyor. Bale da buna karşılık, "O benden hızlı. Size garanti verebilirim ki yarışsak beni geçer" sözleriyle kibirden uzak bir tavırla yakın arkadaşları Walcott'u övüyor. Bu sözleri söyleyen adamın 18 yaşındayken 100 metreyi 11 saniyenin biraz üstünde koşuyor olması, ne kadar alçakgönüllü olduğunu anlamaya yetiyor aslında. Bu özelliğine bir diğer örnek de hiçbir zaman dünyanın en iyi futbolcularından olma konusuyla ilgilenmemesi ve sadece futbol oynamak istemesi. Bu özelliğiyle de bir zamanlar Giggs'i onun gibi olabilmek için değil, sadece futbol oynayıp keyif almak için izlediği anlaşılıyor.

O ne kadar inkâr etse de dünyanın gelmiş en iyi sol kanatlarından biri olma yolunda emin adımlarla ilerleyen Bale, durdurulamaz hızdaki deparları ve müthiş kullandığı o sol ayağıyla karşısındaki tüm rakiplerin korkulu rüyası. Bu durumu Inter maçındaki performansının ardından takım arkadaşı Van Der Vaart, "Sahadaki herkes ondan çok korkuyordu" diyerek daha da pekiştiriyor. İngilizlerden zamanında herhangi bir teklif gelmediği için Galler Millî Takımı'nın formasını giyen Bale, ileriki yıllarda tıpkı Giggs'te olduğu gibi İngilizlerin başlarını duvarlara vurmasına neden olacak gibi görünüyor. Londra'da oynanan Inter maçında dünyanın en iyi sağ beki olarak gösterilen Maicon'u darmadağın etmesi ve ünlü Brezilyalı Lucio'nun solundan atıp sağından geçerek yaptığı depar sonucu takımına üçüncü golü attırması yıllar boyunca hafızalardan kolay kolay silinmeyecek. Veliahdı olarak gösterildiği Giggs'in gençlik yıllarında Arsenal'e attığı müthiş gol gibi hep hatırlanacak. İşte bu genç çocuğun deparlarını canlı izlemek için White Hart Lane'deki herhangi bir maç bileti alıp gitmeye değer...

Salondan gelen golcü

Henüz 15 yaşında olmasına rağmen Fenerbahçe A2 takımında forma giyiyor. Millî Takım'da da kulübünde de kendisinden büyüklerle oynamaya alışmış. Öz güveniyle öne çıkan, iyi bir santrfor olmanın yanı sıra orta sahada da görev alabilen genç oyuncu, saha dışında da çok yönlü bir insan olmaya çalışıyor. Futbolcu bir babanın ve basketbolcu bir annenin oğlu olarak iyi bir basketbolcu olma yolunda ilerlerken keskin bir virajla futbolu seçen genç bir yıldız adayının öyküsü bu.

Beykan Şimşek

Benimle olan ilişkileri, davranışları, konuşmaları kendime güvenimi sağlıyor. A2 Ligi'nde çok zorluk çekmiyorum. Bazen fiziksel açıdan problemler oluyor ama futbol anlamında zorlanmıyorum.

Hakan Şükür'e benziyorum

▼Kendine örnek aldığın birisi var mı? Mesela Wayne Rooney de senin gibi küçük yaşlarda daha üst kategorilerde oynuyordu. Sen hangi oyuncuları beğeniyorsun? ▲Açıkçası Wayne Rooney'yi fazla beğenmiyorum. Futbol anlamında iyi olduğunu inkâr edemem ama bana göre problemleri birisi. Ne kadar iyi futbolcu olursa olsun sahada kontrolsüz hareketleri var. İzlediğim kadarıyla, rahat değil. Sabırlı oynamıyor. Hep bir endişe içerisinde, hep bir korkusu var. Dünya Kupası'nda da takım olarak kötü bir sonuç aldılar. Ben kendime David Villa'yı ve Drogba'yı örnek

alıyorum. Türk oyuncularından da Hakan Şükür. Özelliklerimiz biraz benziyor. ▼Mevkiinin yeni belli olduğu bir yaştasın. Millî Takım'da sağ açık, kulübünde santrfor oynuyorsun. Kendini hangi mevkide daha rahat hissediyorsun? 9 numarada ısrarcı mısın, yoksa farklı mevkilerde de oynayabilir misin? Kendini çok yönlü bir oyuncu olarak tanımlıyor musun? ▲Evet, kendimi çok yönlü bir oyuncu olarak görüyorum. Tabii orta sahanın her yerinde ve santrfor oynayabilen bir oyuncuyum. Farklı mevkilerde oynayabileceğime inanıyorum ama hocalarımın beni nerede oynatacağına ben karar veremem. Onlar beni nereye koyarsa, o bölgede verebileceğim en iyisini vermeye çalışırım. Ama kendimi santrforda daha iyi görüyorum. Farklı bölgelerde oynamanın gelişimime de çok katkısı var. Çünkü orada oynamak için gerekli özellikler de kapabiliyorum. Mesela sağ açıktaki özellikler de kapabiliyorum. Mesela sağ açıktaki özellikler de kapabiliyorum. Mesela sağ açıktaki özellikler de kapabiliyorum. Mesela sağ açıktaki özellikler de kapabiliyorum.

Basketbol oynadığım dönemde Efes'ten teklif gelmişti. Basketbolda başarılı olmam da bana cesaret verdi. İsparta gibi bir yerde basketbolda İstanbul takımının ilgisini çekebiliyorsam, çok daha popüler olan futbolda da yapabilirim diye düşündüm.

A2 Ligi'nde çok zorluk çekmiyorum. Bazen fiziksel açıdan problemler oluyor ama futbol anlamında zorlanmıyorum. Üzerimde bir baskı yok. Hocalarım zaten kendime ve yeteneklerime duyduğum özgüveni korumama yardımcı oluyor.

Rooney'yi fazla beğenmiyorum. Ne kadar iyi futbolcu olursa olsun sahada kontrolsüz hareketleri var. Rahat değil, sabırlı oynamıyor. Kendime David Villa'yı ve Drogba'yı örnek alıyorum. Türk oyuncularından da Hakan Şükür. Özelliklerimiz biraz benziyor.

Orta sahanın her yerinde ve santrfor oynayabiliyorum. Farklı bölgelerde oynamanın gelişimime de çok katkısı var. Çünkü orada oynamak için gerekli özellikler de kapabiliyorum. Sahanın her yerinde oynamış olmak çok yönlü düşünmemi sağlıyor.

Aykut Kocaman'ın Fenerbahçe'ye gelmesinden sonra mantalite ve oyun anlayışı çok değişti. Okan'ın, Gökay'ın A takıma yükselmesi bizim için büyük umut oldu. Daha önceden hocalar altyapı maçlarını izlemezlerdi. Ama Aykut Hoca ve ekibi tüm yaş gruplarındaki maçları takip ediyor.

En iyi özelliğim olmasına rağmen zaman zaman tayming konusunda sıkıntı yaşıyorum. Özellikle hava toplarında zamanlanmayı ayarlamaya çalışıyorum. Son vuruşlarımı düzeltmeye, dar alan ve zor zamanlardaki tekniğimi de geliştirmeye uğraşıyorum.

Kitap okumayı gerçekten çok seviyorum. Şu anda Desmond Morris'in Çıplak Maymun kitabını okuyorum. Ondan önce de kişisel gelişimle alakalı bir kitap okumuştum; Kendi Kutup Yıldızını Bul. Müzik tarzım ise biraz farklı. Rap ve Hip-Hop ağırlıklı şeyler dinliyorum.

Ceyla Kütükoğlu

▼Futbola İsparta'da başladığını biliyoruz ve şimdi Fenerbahçe'nin oyuncususun. Bu süreç nasıl gelişti?

▲İsparta Gençlerbirliği'nde oynadım. Antrenörüm babamdı. Küçük yaşlarda bir süre basketbol da oynamıştım. Ama futbol oynamayı daha çok istiyordum. Danone'nin okul karmaları için Antalya'da seçmelere gittim. Antalya'daki seçmelerin ardından Riva'da yapılacak olan bölge karmalarına seçildim. Akdeniz Bölgesi Karmasıyla orada şampiyon olduk. Ondan sonra Harun Hoca beni Fransa'ya gidecek gruba aldı. Fransa'da üçüncülüğü elde ettik. Sonrasında zaten birçok takımdan teklif geldi. Benim en çok göz önünde bulundurduğum Beşiktaş ile Fenerbahçe'ydi. Önce Beşiktaş'a gittik. Ama benim içimde Fenerbahçe isteği ve sevgisi vardı. Dolayısıyla Fenerbahçe oldu. Dört sezondur da Fenerbahçe'deyim.

▼Baban eski bir futbolcu, annen ise eski basketbolcu. Sen de bir dönem basketbol oynamışsın. Futbola geçişin nasıl oldu? Nasıl karar verdin?

▲Basketbol benim hobimdi. Hâlâ da oynuyorum. Basketbol oynadığım dönemde Efes Pilsen'den teklif gelmişti. Aslında Danone Kupası olmasaydı, basketbolcu bile olabilirdim. O, benim dönüm noktam olmuş olabilir. O kupadan sonra basketboldaki teklifi kabul etmedim. Basketbolda

başarılı olmam da bana cesaret verdi. İsparta gibi bir yerde basketbolda İstanbul takımlarının ilgisini çekebiliyorsam, çok daha popüler olan futbolda da yapabilirim diye düşündüm.

▼Mayıs ayında U17 Avrupa Şampiyonası'nda oynadın. Orada kendinden iki yaş büyük oyuncuların arasındaydın. Senin için nasıl bir deneyimdi, neler yaşadın?

▲Avrupa Şampiyonası'ndan önce U16 Coca-Cola Akademi Ligi finallerinde oynuyordum. U17 Millî Takım Teknik Direktörü Abdullah Ercan ile antrenör Hasan

Gültang o finalleri izlemeye gelmişti. Sanırım oradaki performansından dolayı seçildim. Abdullah Hocaya da çok teşekkür ederim. Çünkü iki yaş büyük bir gruba çağırıldı beni. Hem bana hem de yeteneğime güvendi. Çok fazla oynama şansı bulamadım.

Ama orada bulunmak ve o turnuvayı yaşamak tabii ki çok önemliydi.

Özgüvenim üzerinde de çok olumlu etkisi oldu.

▼Şimdi daha da ileriye giderek A2 Ligi'nde kendine yer buldun. Bu seni nasıl etkiliyor? Üzerinde bir baskı oluşturuyor mu?

▲Baskı yok. Hocalarım zaten kendime ve yeteneklerime duyduğum özgüveni korumama yardımcı oluyor.

yarıyor. Ya da defansif anlamda kendimi geliştirebiliyorum. Çünkü sağ açıktaki görev aldığımızda hem savunmada hem de hücumda oyunun iki yönünü de oynamak zorundasınız. Oyun bilgisi anlamında da çok fayda sağlıyor. Aslında ben küçük yaşlarda okul takımlarında kaleciydim. Kaleciden santrfor oldum ben. Çok dolaştım yani. Sahanın her yerinde oynamış olmak çok yönlü düşünmemi sağlıyor. Mesela arkamda oynayan oyuncunun ne yapacağını daha iyi anlıyorum.

▼Futbol hayatında seni etkileyen, seni destekleyenler kim?

▲İlk önce ailem, özellikle de dedem çok arkamda durdu. Fenerbahçe’deki ilk hocam Semih Özü ve Şenol Çorlu çok arkamda durdu. Millî Takım’da Abdullah Ercan ve Turgay Bıçer, ayrıca Kenan Öner beni destekleyen isimler.

▼TFF’nin Futbol Köyleri projesinin ilk yılında Van Futbol Köyü’ne katıldın. Orada nasıl eğitimler aldın, neler yaşadın?

▲Orada aldığım eğitimlerden çok öne çıkan şey arkadaşlıktı. Türkiye’nin farklı yerlerinden, farklı kültürlerden gelen arkadaşlarım oldu. Onlarla tanışma, arkadaşlık kurma fırsatım oldu. Hep iç içeydik, herkes birbirini tanıdı. Orada olmak çok farklı ve güzel bir duyguydu.

Eski yapı değişiyor

▼Büyük takımlarda genç oyunculara çok fazla yer verilmiyor. Ama son dönemde sanki bu olumsuz atmosferde bir iyileşme gözleniyor. Sence genç oyuncular göze girebilmek için neler yapmalı?
▲Oyuncu yeteneklerine güveniyor ve üst liglerde oynamak istiyorsa, bunu başarabileceğine inanıyorsa engelleri aşabilir. İlk önce çok çalışmak gerekiyor. Çalıştıktan sonra arkası kendiliğinden gelir. Tabii iş sadece oyuncularda bitmiyor. A takımlardaki teknik adamların mantalitesi ve genç oyunculara ne kadar önem verdiği de önemli. Örneğin Aykut Kocaman’ın Fenerbahçe’ye gelmesinden sonra mantalite ve oyun anlayışı çok değişti. Okan’ın, Gökay’ın A takıma yükselmesi bizim için büyük umut oldu. Daha önceden hocalar altyapı maçlarını izlemezlerdi. Ama Aykut Hoca ve ekibi tüm yaş gruplarındaki maçları takip ediyor.

▼Fenerbahçe uzun yıllar altyapısından fazla oyuncu yetiştiremedi. Ama son dönemde Okan Alkan gibi altyapıdan gelip A takımında oynayan oyuncular var. Onların geldikleri nokta senin de hedeflerini etkiliyor mu? Geleceğe dair neler umut ediyorsun?
▲Önceden altyapıdan oyuncular

için bir engel vardı. Oyuncular isteksizdi, “Ne olursa olsun yukarıya çıkamayacağım” diye düşünüyorlardı. “6 senede 2 oyuncu çıkmış, ben mi çıkacağım?” diyorlardı. Ama artık o eski yapı değişiyor. Genç oyuncular çok çalışarak ve inanarak A takımında oynayabileceklerini düşünüyor. Hepimiz “Biz de çıkabiliriz” diyoruz. Bu nedenle daha çok çalışıyoruz, daha iyi olmaya uğraşıyoruz.

▼Türkiye’de genç yaşta parlayıp sonradan kaybolan oyunculara fazlasıyla şahit olduk. Ara sıra o oyuncuların nerede hata yaptığını düşünüyor ve kendine farklı bir yol çizmeye çalışıyor musun?

▲Çok yetenekli olup başarılı olamayan oyuncuların hocalarımız hep bahsediyor. Futbol sadece bilgi veya yetenekle oynanabilecek bir oyun değil. Kişilik de önemli. Hem genel anlamda hem de sahada. Bazı oyuncular sakatlıklar, bazısı kişiliği ve yaşantısı, bazısı da düşünceleri yüzünden iyi futbolcu olamıyor. Düşünceden kastım korku ve endişe. Kendilerine güvenleri yok.

▼Henüz kariyerinin başındasın. Kendinde eksik gördüğün veya antrenörlerinin geliştirmen konusunda seni uyardığı ne gibi unsurlar var? Bunları geliştirmek için neler yapıyorsun?

▲İyi bir futbolcu olmak istiyorsanız, eksik noktalarınızı belirleyip onların üzerine gitmeniz ve geliştirmeniz gerekiyor. En iyi özelliğim olmasına rağmen zaman zaman tayming konusunda sıkıntı yaşıyorum. Özellikle hava toplarında zamanlanmayı ayarlamaya çalışıyorum. Son vuruşlarım biraz kötü. Dar alan ve zor zamanlardaki tekniğimi de geliştirmem gerektiğini düşünüyorum. Bunun için zor pozisyonlarda çabuk düşünme yeteneğimi geliştirmem gerekiyor.
▼Çabuk düşünebilmenin önemine değindin. Top gelirken bir sonraki hamlede ne yapacağını düşünüyor musun? Yoksa topu kontrol ettikten sonra mı düşünüyorsun?
▲Bu zaten Türk futbolcusunun en büyük eksikliği. Top gelmeden

düşünmek lâzım. Bunu çok yapamıyoruz. Çabuk düşünmek gerekiyor. Çünkü bir saniyelik düşünce takıma gol kazandırıp, kaybettirebiliyor. Bu da beyinde bitiyor, çabuk düşünüp hızlı hareket etmek gerekiyor.

▼Hem kendinle hem de futbolumuzla ilgili genel sorunları tespit edebilmişsin. Bu düşündüklerini sahada uygulayabiliyor musun?

▲Tabii ki bazı şeyleri öğrendim deyince öğrenmiş olmuyorsun. Bilgiyi uygulamaya geçirmeyi başardığın zaman senin oluyor, sende kalıyor. Öğrendiğimiz bilgiler bir havuzda ama altında delik var. Tekrar etmezsen, uygulamazsan o delikten düşüyor ve kayboluyor.

Top cambazlığı ile teknik farklı

▼Tekniğini geliştirmek için neler yapıyorsun?

▲Bence Türkiye’de teknik oyuncu ile top cambazı karıştırılıyor. Teknik sadece topu alıp üçü kişiyi geçmek veya güzel hareketler yapmak değil. Oyun bilgisi de bir tekniktir. Pas açısı, top gelmeden bir sonraki hamleyi düşünebilmek, top kontrolü, ara paslar… Bunlar oyuncunun tekniğini belli eden unsurlar. Ben de bunlar üzerine çalışıyorum.

▼Tekniğin için özel çalışmalar yapıyor musun? İki ayağını da kullanabiliyor musun? Ya da diğer ayağına yükleniyor musun fırsat buldukça? Bir de kafa toplarında iddiasısın. Bu sıçrama yeteneği basketboldan gelen bir özellik mi?

▲İki ayağını kullanabiliyor olmak bir forvet açısından çok önemli. Gerçi her oyuncu açısından önemli. Çalışmayı hocalarımızla da yapıyorum, bireysel anlamda da yapıyorum. Geliştirmeye çalışıyorum. Atletik yapım ailemden geliyor. Babam voleybolcuymuş. 17 yaşında futbola başlamış ve profesyonel olmuş. Annem de atletmiş, sonradan basketbolcu olmuş.

▼U17 Millî Takımı ile Avrupa Şampiyonası elemelerini geçtiniz. Sen de Çek Cumhuriyeti maçında üç gol attın. Elit Tur ve finaller için neler düşünüyorsun?

▲Finallere gitmemiz zor olacak demeyeceğim. Çünkü çok iyi bir takımımız var. Çok yetenekli oyunculara sahibiz. Herkes bunu biliyor. Yapabileceğimizi biliyoruz. Elemelerde İzlanda’ya yenilmemize rağmen toparlanmayı bildik ve turu geçtik. Elit Tur’da kimlerle oynayacağımızı henüz bilmiyoruz. Rakiplerimiz Ocak’ta belli olacak. Ama kim gelirse gelsin, rakibimizi ne küçümseyeceğiz ne de kendimizden büyük göreceğiz. İyi ve yetenekli bir takım olduğumuzun bilincinde maçlara çıkacağız. Elit Tur’u geçerek Avrupa Şampiyonası finallerine gitmeyi, oradan da Dünya Şampiyonası’na katılma hakkını kazanmayı istiyoruz.

▼Eğitimine devam ediyor musun?

▲İdmanlar ve maçlar nedeniyle zor da olsa devam ediyorum. Hem antrenörlerim hem de okuldaki öğretmenlerim bu konuda yardımcı oluyor. Liseye başlarken açık öğretim okudum. Gördüm ki okul çok önemli. Liseyi dışarıdan bitirmeye çalışmak bir sene kaybettirdi bana. Millî Takım’da olduğum için üniversitelerin Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu bölümlerine girebiliyorum. Üniversite okumayı tabii ki düşünüyorum. Çünkü eğitim çok önemli. Futbol hayatında her şey olabilir, sakatlık olabilir. Bir mesleğin olması, yapabileceğin başka bir şeyin olması gerekiyor. En kötü ihtimalle BESYO’da okuyacağım.

▼Boş zamanlarında neler yapıyorsun? Kitaplarla aran nasıl?

▲Kitap okumayı gerçekten çok seviyorum. Çok kitap okurum. Şu anda Desmond Morris’in Çıplak Maymun kitabını okuyorum. Ondan önce de kişisel gelişimle alakalı bir kitap okumuştum; Kendi Kutup Yıldızını Bul. Müzik tarzım ise biraz farklı. Yabancı müzik dinliyorum genelde. Rap ve Hip-Hop ağırlıklı şeyler. Jay Z, Reggie, Akon, 50 Cents dinlemeyi seviyorum. Şu sıralar İngilizce kursuna gitmeyi düşünüyorum. Bir de break dans yapmak istiyorum. Futbol haricinde şeyler denemek istiyorum çünkü tek yönlü bir insan olmak istemiyorum.

▼En büyük hayalin ne?
▲İlk önce Fenerbahçe A takımında kalcı olmak, ülkemin Millî Takımı’na hizmet edip hafızalara kazınmak, sonra yurtdışına gidip orada kalcı olabilmek ve unutulmaz bir futbolcu olmak en büyük hayallerim.

Hürmetler bizden...

Türk futbolunun lisanslı ilk futbolcusunu maalesef geçtiğimiz 29 Ekim’de kaybettik. “TamSaha’da yazar mısın?” dendiğinde kendimi Antonio Tabucchi’nin unutulmaz kitabı “Pereira İddia Ediyor”un kahramanı Pereira gibi hissetmem boşuna değil herhalde. İnsanoğlu değişik bir varlık, hasetle yüce gönüllülüğü, günahla sevabı aynı bünyede barındırabiliyor. Kimse ne tam anlamıyla iyi, ne de kötü. Ve ne yazık ki bizler ya ölmüşleri ya da acı çektiğini gördüklerimizi sevebiliyoruz hâlâ. Böyle bir yazının sonunda merhumun o röportajda son söylediklerine yer veriyorum ve sadece “Hürmetler bizden” diyorum.

Cem Zamur

2005 senesinin Temmuz ayının son günleriydi. Gazeteci arkadaşımız Şener Türkmenoğlu, dokuzuncu sayısı çıkan TamSaha’yla ilgili görüşlerini bildirirken araya bir de öneri sıkıştırmıştı. Yaşayan en eski futbolcu lisansının sahibi olduğunu düşündüğü, Eyüplü bir insandan bahsetmiş ve onunla konuşmanın ilginç olacağını belirtmişti. Derginin toplantısında konuşuldu ve röportajın iyi bir fikir olduğu kanısı ortaya çıktı. Ben de kendisinden beni o zatla tanıştım rica ettim. Sağolsun daha fazlasını yapıp hem röportajda bulundu hem de fotoğrafları çekti. Neşet Güriş’le böyle tanıştım. Hakkını teslim etmem gerekir, Nişantaşı’ndaki evinde, gözlerinin içi gülen bu insanla tanışmanın ve konuşmanın müsebbibi Şener Türkmenoğlu’dur. Hatırlanmak ve böyle bir vesileyle bir dergide yer almanın onu mutlu ettiğinin farkına varmamak mümkün değildi.

1909 doğumlu, Eyüplü bu eski futbolcuyla futbol hakkında neredeyse her şeyi konuştuk. 1915’te ayağına değen futbol topuyla 1936 senesine kadar ayrılmamıştı. Eyüp Reşadiye Mektebi’nde futbola başlamıştı. İleri İçtihat Kulübü, ardından o kulübün Eyüp İdman Yuvası’na katılmasıyla beraber orada geçen yılları, İstiklal Harbi sırasında, fakr-u zaruret içinde mezarlıklar arasında top kovalayan gençlerin hikâyatı bir nevi tarih dersi niteliğindedir. İlk sportif dostluklarını Süleymaniye, Vefa, Kumkapı ve Halic İdman Yurdu ile kurduklarını, en kuvvetli rakiplerinin Kasımpaşa ve Anadolu olduğunu sıklıkla hatırlatmıştı bizlere Neşet Güriş. 1926-27 senesinde Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakına dâhil olduklarını büyük bir gururla anlatmış, onları mahalle takımı diye almak istemediklerinden dolayı bunu büyük bir başarı olarak nitelemişti. İlk maçlarında da Nişantaşı kulübüyle Kadıköy İttihat Spor sahasında karşılaşmış ve rakiplerine 12 gol atmışlardı. Neşet Bey tüm bunları anlatırken de asla tevazuu elden bırakmadı. Tüm bu süreçte kaptan olarak görev yaptığını neredeyse röportajın sonlarında söyledi. Sağ iç mevkisinde yıllarca oynadığını, çok başarılı olduğunu, özellikle Zeki Rıza

Beyin kendisini Fenerbahçe’ye götürmek için çok uğraştığını, lâkin bunun hiçbir zaman gerçekleşmediğini anlatmıştı. Hatta bunu öyle güzel bir dille ifade etmişti ki, bugün bile o sözleri hatırımdan gitmez: “Allah rahmet eylesin Zeki Rıza Bey, Eyüplü Sadettin Heper isminde bir zat vardı, ona çok baskı yaptı; ‘Neşet’i ikna et, Fenerbahçeli yapalım, o çocuğu yükseltelim, yetiştirelim’ diye. Fakat ben bu şeyleri düşünmedim. Dedim ki topsa top, muhitse muhit. Beni pekiştiren muhitti çünkü. Öyle bir takımılık ki, babamız da birbirinin ahbabı, annemiz de birbirinin ahbabı. Ben zaten çıkıp nasıl diyebilirdim ki, ‘Fenerbahçe’ye gidiyorum, orada maç yapacağım’ diye. Bana ‘A evladım, burada saha yok mu?’ diyeceklerdi.”

O dönemdeki futbolcuları sorduğumuzda bile kendisini pas geçerek takım arkadaşlarını ve rakip takım oyuncularını örnek vermişti. Onların bugünkü koşullarda çok daha başarılı olabileceğinin altını çizmişti. Lâkabının Büyük Neşet olduğunu, bunun da hem kaptanlık hem de takımda Neşet isminde bir arkadaşı daha olduğundan yerleştiğini anlatmıştı. Biraz sonra gülerken bunun yanında taraftarın kendisine “Küriş” dediğini, bunun da “Biz aramızda beşer kuruş toplayalım da bir top alalım” dediği gün Kuruş değil de Küriş demesi sonucunda olduğunu anlatmıştı. Hatta kendisi de bunu öyle benimsemiş ki, soyadı kanunu çıktığı zaman gidip onu yazdırmış ama küçük bir yanlışlık, soyadının Güriş olmasına sebebiyet vermiş. Bu vesileyle soyadının bile futboldan geldiğini büyük bir mutlulukla belirtmişti. Büyük takımlara gitmemesinin tek handikapını ise millî olamamaya bağlamıştı. Fakat o dönemki Millî Takım’ın hazırlık maçlarında hep kendisinin de yer aldığı muhtelitlere karşı oynadığından bahsetmişti. Ayrıca Eyüp Kulübü’nün Millî Mücadele sırasındaki büyük katkılarında da söz etmiş, Reşadiye Mektebi’nde Millî Mücadele sırasında İngilizlerden saklanan mühimmatı bu vesileyle belirtmişti. Eyüp Kulübü’nün ve takımının çok büyük bir sevgiyle anılmasının sadece başarılarla değil, centilmenlikle, iyi insan olmakla alakalı olduğunun altını da çokça çizmişti.

Mişli geçmiş zamanda anlattığım bu buluşma yaklaşık beş sene önce gerçekleşmişti. O sıralar Türkiye Futbol Federasyonu’nda Genel Sekreterlik görevini üstlenen Lutfi Arıboğan röportajı okuduğunu ve kendisini misafir etmek istediğini belirtmişti. Neşet Güriş’i arayıp bunu söylediğimizde büyük bir memnuniyet duymuştu. Lutfi Arıboğan gerçekten de kendisiyle yakından ilgilendi. Ardından 2006 Dünya Kupası elemelerindeki Danimarka maçı geldi. Başkan Levent Bıçakcı ve Genel Sekreter Lutfi Arıboğan, Neşet Güriş’i bu maça davet etti. Seve seve kabul etti, fakat bir şartı vardı, maça beraber gidecektik. Maç günü geldiğinde birlikte yola koyulduk, stadın önüne geldiğinde heyecandan titriyordu. Kolkola içeri girdik, Levent Bıçakcı, Lutfi Arıboğan ve diğer yönetim kurulu üyeleriyle sohbet etti. En ilginç ise dönemin Spordan Sorumlu Devlet Bakanı Mehmet Ali Şahin’le yaşanan diyalogdu. Şahin bu ihtiyar delikanlıyı görür görmez yanına geldi ve hatıranı sordu. Onun elinde muska gibi taşıdığı eski Türkçe lisansını aldı ve okudu. Güriş o kadar memnun oldu ki, tarifi zor. Sonra maçı izlemeye geldi sıra, tribündeki yerimizi aldığımızda elime sıkı sıkı sarılmıştı. O kalabalık, ışık, ses düzeyi onu fazlaca etkilemişti. Sormadan edemedim, “İyi misiniz?” diye. “Çok heyecanlandım,

dayanamayacağım galiba” dedi. Biz henüz millî marşlar okunmadan, dönüş yolundaydık. O geceden sonra telefonlaşmaya başladık, sıra gözetmeden kendisi de arıyordu. Hatta beni bulamazsa TamSaha’daki diğer arkadaşlarla konuşup hallerini hatırlarını soruyordu. TFF’ye geldiğinde, iki-üç kez ofise de uğradı ziyaretimize. Aradan uzun yıllar geçti... TamSaha ilk çıktığındaki kadrosuyla değil artık, çekirdek kadrosuna eklenen yeni arkadaşlarımızla daha derin, daha nitelikli bir dergi haline geldi. Elinizde 74. sayısını tuttuğunuz derginin 11. sayısında bir röportaj yapmıştık Neşet Güriş’le. Üzerinden kaba bir hesapla 63 ay geçmiş. O günden sonra başka yerlerde de demeçleri, röportajları çıktı ki, ben o yaştaki bu insanın popüler amaçlar için fazlaca kullanıldığını düşünüyorum. O ilgi kendisine de biraz ağır gelmiş olabilir yıllar sonra. Yoksa kibar ve zeki bir insandı Neşet Güriş. Röportajında bir

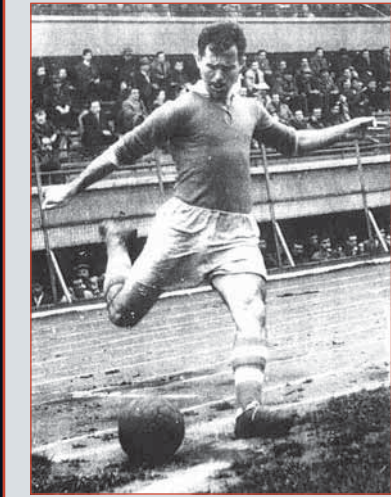

takım beratlarını bana da göstermiş, alakamın o beratlarla değil de futbolla olan mesaisine olduğunu görünce üstünde durmamıştı bile.

Bu asırlık çınarı maalesef geçtiğimiz 29 Ekim’de kaybettik. Hayat galesi içinde kenara atıp beklettiğim bir gazetenin vefat ilânlarının arasında ismini gördüğümde, üzüntüm daha da büyüdü çünkü önceki gün toprağa verildiği yazıyordu. “TamSaha’da yazar mısın?” dendiğinde kendimi Antonio Tabucchi’nin unutulmaz kitabı “Pereira İddia Ediyor”un kahramanı Pereira gibi hissetmem boşuna değil herhalde. İnsanoğlu değişik bir varlık, hasetle yüce gönüllülüğü, günahla sevabı aynı bünyede barındırabiliyor. Kimse ne tam anlamıyla iyi, ne de kötü. Ve ne yazık ki bizler ya ölmüşleri ya da acı çektiğini gördüklerimizi sevebiliyoruz hâlâ. Böyle bir yazının sonunda merhumun o röportajda son söylediklerine yer veriyorum ve sadece “Hürmetler bizden” diyorum.

“Hatırlanmanın iyi bir şey olduğunu biliyorum fakat beni niye hatırlamıyorsun diye kimseye de sitem edecek halim yok. Hatırlamak isteyen, lütfeden hatırlar. Hatıranı sorar, ben onun hatıranı sorarım. Velhasıl kimseye gerçek anlamda kırgın değilim. Herkes benim dostum, ben de herkesin dostuyum. Şu yüz senelik hayatın içerisinde sığdırabildiğim iyilikler var, sığdırabildiğim sportif hayatım var, sosyal hayat var. Onlarla övünüyorum, onlarla yaşıyorum. Herkese selam ediyorum, herkese hürmetler ediyorum.”

Futbolun baletini de kaybettik

Sadece Neşet Güriş’le sınırlı kalmadı Kasım ayındaki kaybımız. Millî Takım ve Fenerbahçe’nin eski futbolcularından Selahattin Torkal’ı da toprağa verdik. 1940 ve 50’li yıllara bir efsane olarak damgasını vurmuştu Selahattin Torkal. Uzun süredir çekiyordu yakalandığı amansız hastalıktan. Ne konuşabiliyor ne yemek yiyebiliyordu. Futbol sahalarının üzerinde uçar gibi koşan o koca adam yatağına çakılıp kalmıştı.

1925 yılında, İstanbul’un tarihi semtlerinden Fatih’te dünyaya gelen Torkal, Kolağası olan babasını Ankara’daki görevi sırasında Cebeci Çayırı’nda tanışır futbol topuyla. Ankara Atatürk Lisesi’nde okurken, takımını Türkiye Şampiyonluğu’na taşır. Ankara’nın futbol meraklılarından Niyazi Sel, cebine bir tavsiye mektubu koyup onu İstanbul’a, Fenerbahçe’ye yollar. 1944 yılında böyle başlar Selahattin Torkal’ın Fenerbahçe günleri. Aynı zamanda komple bir sporcudur. İyi bir jimnastikçi, başarılı bir atlet. Lise talebesi olduğu yıllarda adeta rüzgârla yarışır, 100, 200 ve 400 metrelerde liselerarası Türkiye birincilikleri elde eder. 1944 ile 1952 yılları arasında Fenerbahçe’de 208 maç çıkar ve 2 İstanbul Ligi, 3 Millî Küme, 3 de Başbakanlık Kupası şampiyonluğu yaşar. Ancak 1952’de kaybedilen lig şampiyonluğunun faturası ona ve birkaç futbolcuya kesilir.

Erol Keskin ve Halil Özyazıcı ile birlikte Adalet Mensucat’ta işe girip Adalet takımında oynamaya başlar Selahattin Torkal da. Adalet’te 7 sezon oynadıktan sonra yeniden Fenerbahçe’ye döner ve Cihat’lı, Suphi’li, Halit’li, Lefter’li takımda 1961’e kadar forma giyer. Fenerbahçe’den ayrıldığında, dile kolay tam 36 yaşındadır. Onu canlı izleyenlerden Eyüp Karadayı, “Futbolu bale yapar gibi oynayan süper klas” diye tanımlar Selahattin Torkal’ı.

1973’te Tercüman gazetesinin kurduğu büyük jüri, futbol tarihimizin altın on birini seçtiğinde, Selahattin Torkal da efsane kadroda yer alır. Aynı yıl Milliyet gazetesinin 22 branşta 50 yılın en büyük sporcuları anketinde de büyük jürinin seçtiği futbol on birinde yine onun adı vardır. İşte böyle bir ustadır Selahattin Torkal. Keşke yaşarken kıymetini bilebilseydik.

Menajerlik sistemine çekidüzen

Türkiye Futbol Federasyonu, yetkisiz menajerlerle ilgili çalışma başlattı. Bu çalışmada, TFF Futbolcu Temsilci Talimatı'nın "Futbolcu Temsilcisinin Yükümlülükleri" başlıklı 19. maddesine şu bentleri temel alındı: a) Mevzuata, FIFA, UEFA ve TFF'nin statü ve talimatlarına, Mesleki Ahlak İlkeleri Taahhütnamesi'ne, FIFA ve

TFF'nin yetkili kurulları tarafından verilen tüm kararlara uymak, h) Futbolcu temsilcisi faaliyetini bizzat yürütmek, i) Gerçek kişi olarak faaliyetlerini tek başına sürdürmek ve futbolcu temsilciliği faaliyeti ile bağlantılı idari işlerinin yürütülmesi amacı dışında başkaca bir kişi istihdam etmemek (sadece futbolcu temsilcisinin kendisi kulüpleri veya futbolcuları temsil edebilir, başka kulüpler veya futbolcular nezdinde temsil ettiği kulüp veya futbolcunun menfaatine çalışabilir), j) Kendi lisansı ile lisanssız kişilerin futbolcu temsilciliği faaliyeti yürütmesine veya lisansının sağladığı haklardan yararlanmasına engel olmak.

Ayrıca iki menajerlik şirketinin internet sitesi ve Türkiye Futbol Federasyonu kayıtlarında yapılan inceleme sonucunda söz konusu şirketlerle irtibatlı olduğu belirlenen futbolculara, 3 Kasım 2010 tarihinde yazı yazılarak konu hakkında bilgilerine başvuruldu. Konunun üzerine gitmeyi sürdüren Türkiye Futbol Federasyonu, Kulüpler Birliği Vakfı ile de İstanbul'daki merkezinde bir toplantı yaptı. Toplantıya TFF Başkanı Mahmut Özgener, 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan, Yönetim Kurulu üyesi Yunus Egemenoğlu ve kulüp yöneticileri katıldı. Toplantıda Futbol Federasyonu'nun, son günlerde futbol kamuoyunda tartışma konusu olan Futbolcu Temsilcilerinin talimatlara aykırı bir şekilde menajerlik faaliyetleri içinde bulunmalarına karşı alınabilecek önlemleri içeren çalışması, Kulüpler Birliği temsilcilerine sunuldu. Toplantı sonrasında Türkiye Futbol Federasyonu 1. Başkanvekili Lutfi Arıboğan ile Kulüpler Birliği Vakfı Başkanvekili Göksel Gümüşdağ, ortak basın toplantısı düzenledi. Lutfi Arıboğan, futbol kamuoyunu meşgul eden talimatlara aykırı olarak menajerlik faaliyetinde bulunan aktif sporcu ve antrenörler konusunda, kulüp başkanlarıyla Türk futbolunun geleceği açısından önemli olduğunu

düşündükleri bir toplantı yaptıklarını söyledi. Yapılan çalışmalar hakkında Kulüpler Birliği'nde yer alan kulüp başkanlarına detaylı bir sunum yaptıklarını belirten Arıboğan, "Bu toplantıda bundan sonra üzerinde ehemmiyetle duracağımız noktalar belirlendi. Bundan sonra da kulüpleri bilgilendirme toplantılarını daha da sık aralıklarla yapacağız. Kulüplerimizi, futbolcuları ve teknik adamları bu konuda etik dışı, talimatlara aykırı davranışmaları konusunda bilgilendirip gerekli uyarıları yapmaya devam edeceğiz. Mağduriyetlerin önüne geçmek için gerekli değişikliklerin neler olabileceğini de TFF'nin ilk yönetim kurulu toplantısında detaylı bir şekilde konuşacağız. Türkiye Futbol Federasyonu olarak FIFA lisansına sahip olmayan menajerlerle işbirliği yapılmasına karşı olduğumuzu vurgulamak isterim" dedi. Daha önce başlattıkları "şike ve manipülasyonu önleme" konusundaki çalışmaların devam ettiğini kaydeden Arıboğan, "Bu konu devam ettiği gibi menajerlik konusundaki çalışmalar da sürecek. Yeni bilgiler geldikçe kararlılığımız devam edecek. Her türlü bilgiyi değerlendireceğimizi söyleyebilirim" diye konuştu. Kulüpler Birliği Vakfı Başkanvekili Göksel Gümüşdağ da çok faydalandıkları sunum için Futbol Federasyonu'na teşekkür ederek, "Aynı bilgilendirme sanırım Aralık ayının ilk haftasında kulüpler bünyesinde çalışan profesyonel yöneticilere de yapılacak. Toplantıda yeni yürürlüğe giren menajerlik talimatındaki değişiklikleri de bir kez daha gözden geçirme fırsatı bulduk. Bu tip buluşmalar Türk futbolu için çok faydalı olacaktır" diye konuştu.

Göksel Gümüşdağ, Kulüpler Birliği olarak FIFA lisansı olmayan menajerlerle işbirliği yapmayacaklarını ve futbolcularının da bu tip menajerlerle çalışmaması için özen göstereceklerini belirtti.

Oğuz Sarvan şampiyonun maçında

UEFA, Merkez Hakem Kurulu Başkanı Oğuz Sarvan'ı, İngiltere'nin Tottenham Hotspur ile Şampiyonlar Ligi'nin son şampiyonu İtalya'nın Inter Milan takımları arasında 2 Kasım'da oynanan UEFA Şampiyonlar Ligi karşılaşmasına gözlemci olarak atadı. Sarvan, Londra'daki White Hart Lane Stadı'nda oynanan maçın gözlemciliğini yaptı.

Bülent Yıldırım Sevilla-Karpaty maçını yönetti

FIFA kokartlı hakemimiz Bülent Yıldırım, UEFA Avrupa Ligi J Grubu'nda Sevilla ile Karpaty Lviv arasında oynanan müsabakayı yönetti. Ramon Sanchez Pizjuan Stadyumu'nda oynanan ve Sevilla'nın 4-0 kazandığı maçta Bülent Yıldırım'ın yardımcılığını Mustafa Emre Eyisoy ve Cem Satman yaptı. Hakan Özkan maçın dördüncü hakemi olurken, Tolga Özkalfa ve Barış Şimşek ilave yardımcı hakem olarak görev aldı.

Hüseyin Göçek Arnavutluk-Makedonya karşılaşmasında

FIFA kokartlı hakemimiz Hüseyin Göçek, Arnavutluk ile Makedonya arasında oynanan A Millî Takım hazırlık maçını yönetti. 17 Kasım Çarşamba günü Arnavutluk'un Korca şehrinde oynanan maçta Göçek'in yardımcılıklarını Bülent Gökçü ve Erdinç Sezertan yaptı.

UEFA'dan TFF'ye üçüncü yıldız

UEFA 2006 yılından beri ülkelerin Grassroots etkinliklerini değerlendirdiği bir sistem yürütüyor. Bu sisteme üye olan ülkeler, bir yıldızlık temel seviyeden başlayarak bayan futbolu gelişimi, engelliler başta olmak üzere sosyal sorumluluk projeleri, katılan kişi sayısı ve grassroots faaliyetlerinin teşvik edilmesi konularındaki çalışmalarını birer yıldız almaya hak kazanıyor. Futbolun ve Fair Play olgusunun yaygınlaşması ve yerleşmesi adına UEFA'nın büyük önem verdiği HERKESİÇİN FUTBOL programı kapsamında hayata geçirilen sosyal sorumluluk projeleri ile Türkiye, Grassroots Charter'ında üçüncü yılında üçüncü yıldızını almayı başardı. UEFA tarafından 2004 yılında oluşturulan Grassroots Charter yıldız sisteminde, ülkelerin Grassroots faaliyetleri değerlendiriliyor. 2007 yılında bu sisteme üye olan Türkiye'nin, üçüncü yılında üçüncü yıldız alması HERKESİÇİN FUTBOL programının kat ettiği yolun önemli bir göstergesi.

Üçüncü yıldız sosyal sorumluluk projelerinden

TFF, Grassroots Charter'ına üye olduktan sonra, HERKESİÇİN FUTBOL programı kapsamında farklı kategorilerde, farklı coğrafyalarda yüzlerce turnuva ve etkinlik gerçekleştirdi. 2009 yılında ülkedeki tüm futbol faaliyetlerinin sağlıklı bir şekilde gelişmesi için kayıt altına alınması gereğiyle ortaya çıkan HERKESİÇİN FUTBOL lisansı sayısı 240 bine ulaştı. HERKESİÇİN FUTBOL'un ana sponsoru Ülker'le birlikte ise çocuklara yönelik pek çok proje geliştirildi. Bu çalışmalar sonunda Türkiye Futbol Federasyonu ikinci yıldızını aldı. TFF, 2010 yılında düzenlenen "Kardeşlik Engel Tanımaz",

"Engel Tanımayanlar", "ŞÇHEK Şenliği", "Özel Olimpiyatlar Karma Futbol Turnuvası" ve "Haydi Kızlar Futbola" gibi sosyal sorumluluk projeleri ile üçüncü yıldız almaya hak kazandı.

Hedef dördüncü yıldız

HERKESİÇİN FUTBOL'un bundan sonraki hedefi ise dördüncü yıldız. Bayan futbolunu geliştirmeye ve katılımcı sayısını artırmaya yönelik projelere hız verilmesiyle bu hedefe de kısa sürede ulaşılması planlanıyor. TFF Futbol Genel Direktörlüğü, 2011 yılında kız çocuklarına yönelik düzenlenecek futbol okulları, küçük saha ligleri ve ilköğretim okulları etkinlikleri ile kızların futbola katılımının artırılmasını hedefliyor. HERKESİÇİN FUTBOL faaliyetleri ile futbol oynayan kişi sayısını artırırken futbolu çeşitlendirmeye amaçladıklarını belirten TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal, "HERKESİÇİN FUTBOL ile her zeminde ve her koşulda insanımızı spor yapmaya teşvik ediyoruz. Aynı zamanda ülke sathında, mevcut durumdan daha büyük ve kalıcı değerler yaratmamızı sağlayacak bir 'spor kültürü' oluşturulmasına katkı yapıyoruz. Çocukların futbola katılım sonrası gelişimi de

önemli. Bu nedenle hem mevcut liglerin gelişimi hem de yeni ligler düzenlenmesi üzerinde çalışıyoruz. Özellikle kızlarımızı bu oyunun bir parçası yapmak istiyoruz. Türkiye'de bayan futbolunu sağlıklı bir şekilde geliştirerek dördüncü yıldız almak istiyoruz" diye konuştu. Yanal, tüm ülkede sağlıklı bir HERKESİÇİN FUTBOL yapılanması yaratmak ve kitlelerin futbola gönüllü olarak katılımı için faaliyetler yürüttüklerini de sözlerine ekledi.

Bayan Ligleri başladı

2010-2011 Sezonu Bayan Futbol Ligleri fikstür çekimi Ataköy Olimpiyat Ev'i'nde yapıldı. TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal'ın katılımıyla gerçekleşen toplantıda Bayanlar 1. Lig, 2. Lig ve Bölgesel Lig fikstürü belli oldu. Bayanlar 1. ve 2. Lig karşılaşmaları 14 Kasım 2010 tarihinde başlandı, Bayanlar Bölgesel Ligi ise 5 Aralık 2010 tarihinde start alacak. TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal, kura çekiminde yaptığı konuşmaya, Türk kadınının ufkunu açan ulu önder Mustafa Kemal Atatürk'ü anarak başladı.

İlk olarak Singapur'daki Gençlik Olimpiyat Oyunları'nda ülkemize broz madalya kazandıran Bayan U15 Millî Takımı'nı örnek veren Yanal, Türk kadınının büyük başarılarına imza atacağını belirtti. Türkiye Futbol Federasyonu'nun futbolu geliştirme ve tabana yayma çabalarının sonuçlarını almaya başladıklarını kaydeden Yanal, bunun bir aşamasının da bayanlar ligi olduğunu söyledi ve şöyle devam etti: "Her yaş ve bölge kategorisinde bayan sporcularımızı futbola kazandırarak bayan futbolcu

havuzunu geliştirmeye çalışıyoruz. Böylelikle bayan futbolunu tabana yayarak kulüplerimize ve Millî Takımlarımıza iyi futbol eğitimi almış daha fazla oyuncu kazandırıyoruz. Ayrıca bayanlarımızın futbola katılımını yükseltmek için bayan antrenör ve bayan hakem sayısını da arttırmak istiyoruz. Bu nedenle bayanlara yönelik UEFA B Lisansı kursları açacağız." Yanal, uzun süredir üzerinde çalışılan bayan ligleri statüsünün yürürlüğe girdiğini ve liglerin daha kaliteli futbola sahne olacağını dile getirdi. TFF Futbol Genel Direktörlüğü Yetkilileri, Bayan Millî Takımları antrenörleri ile Bayan Ligleri'ne iştirak edecek olan kulüplerden birer yönetici ve antrenörün de katıldığı kura töreninde Yanal tüm kulüplere ve sporculara başarılı bir lig diledi.

Kura çekimine katılan TFF Futbol Genel Direktörü Yardımcısı Zeynepgül Ene de bayan futbolunu "gözbebekleri" olarak değerlendirdiklerini kaydederek şöyle konuştu: "Bayan futbolunun yeni doğmuş bir bebek olduğunu, emekleme devresinde olduğunu kabul ediyoruz. Öyle hedefler koyup planlamalar yaptık. Bugün çok memnuniyetle söyleyebilirim ki beklediğimiz, planladığımız noktalara yaklaştığımızı görüyorum." Bayan futbolunda sporcu sayısının bin civarında olduğunu kaydeden Ene, 2013 itibarıyla lisanslı sporcu sayısını 6 bin, kayıtlı katılımcı sayısını ise 40 bine çıkarmayı hedeflediklerini, bayan futbol branşındaki 54 olan kulüp sayısını ise 100'e çıkarmak istediklerini söyledi. Ene, liglere katılım payının kalkmasını şu an için mümkün görmediklerini, ilk defa kurulan kulüplere Federasyonun antrenman malzemesi yardımında bulunacağını dile getirdi. Bayan Futbolu Geliştirme Yönetmeni Necla Güngör ise 11-12 yaş grubu kız çocuklarına yönelik olarak 81 noktada futbol okulu açtıklarını, bunu 100 noktaya çıkarmayı hedeflediklerini söyledi.

Hakemler eğitimden geçti

TFF Merkez Hakem Kurulu tarafından organize edilen "Sezon İçi Değerlendirme Semineri"nin dördüncüsü, Silivri Klassis Golf Resort'ta yapıldı. İki günlük seminere Spor Toto Süper Lig'de görev alan yardımcı hakemler ile Bank Asya 1. Lig müsabakalarında görev alan hakemler katıldı. Seminerin ilk gününde yardımcı hakemlerin grup çalışmaları ve kritik yardımcı hakem kararlarının analizi gerçekleştirildi. Grup çalışmaları ve kritik hakem kararlarının analizi MHK Başkanı Oğuz Sarvan ve Başkanvekili Yüksel Okçuoğlu tarafından yapıldı. İkinci gün, yardımcı hakemlere uygulamalı olarak sahada yer alma ve pozisyon takibi konusundaki eğitimi ve ilk gün programını UEFA yardımcı hakem eğitmeni Philip Sharp ile MHK üyesi Turgay Gülü yönetti. Philip Sharp, yardımcı hakemlerin müsabakalardaki performansını canlı takip etmek için Hakem İşleri Müdürü Dr. Sürhat Müniroğlu ile beraber Fenerbahçe-Eskişehirspor ve Trabzonspor-Galatasaray müsabakalarını da izledi.

78 TamSaha

Cumhuriyet Kupası coşkusu

Türkiye Futbol Federasyonu Futbol Genel Direktörlüğü tarafından hem Millî Takımların bünyesine oyuncu kazandırmak hem de kulüplere bir seçme havuzu yaratmak adına düzenlenen bölge karmaları organizasyonunun ilk etabı olan Cumhuriyet Kupası'na TFF'nin Riva Tesisleri ev sahipliği yaptı. Türkiye genelinden 7 bölge karması ve Avrupa karmasının katılımı ile yaklaşık 148 seçilmiş futbolcu turnuvada yer aldı. Cumhuriyet Kupası'nda sekiz takım iki grup halinde mücadele etti. A Grubu'nda İstanbul Anadolu Karması, Ege/Akdeniz Karması, Karadeniz Karması, Anadolu Karması, B Grubu'nda ise İstanbul Avrupa/Trakya Karması, Güney Marmara Karması (Bursa-Sakarya), İç Anadolu Karması ve Avrupa Karması mücadele etti. 1996 doğumlu futbolcuların katıldığı ve maçların 30 dakikalık iki devre halinde oynandığı turnuvanın ilk gününde İstanbul Anadolu Karması, Ege-Akdeniz Karması'nı 5-0, Karadeniz Karması Anadolu Karması'nı 2-1, İstanbul Avrupa/Trakya Karması, Güney

Marmara Karması'nı 3-0 mağlup etti. İç Anadolu Karması ile Avrupa Karması ise 2-2 berabere kaldı. İkinci gün maçlarında ise İstanbul Anadolu Karması, Karadeniz Karması'nı 4-1, Ege/Akdeniz Karması, Anadolu Karması'nı 6-1, Avrupa Karması da Güney Marmara Karması'nı 2-1 yenerken, İstanbul Avrupa/Trakya Karması ile İç Anadolu Karması 1-1 berabere kaldı. Cumhuriyet Kupası'nın son gününde ise Anadolu Karması, İstanbul Anadolu Karması'nı 1-0, Ege/Akdeniz Karması, Karadeniz Karması'nı 2-0, İstanbul Avrupa/Trakya Karması, Avrupa Karması'nı 3-0, İç Anadolu Karması da Güney Marmara Karması'nı 4-0 yendi.

Grup maçları sonunda İstanbul Anadolu Karması ile İstanbul Avrupa/Trakya Karması final oynamaya hak kazanmıştı. Diğer takımlar ise çapraz olarak sıralama maçları oynayacaktı. Ancak yoğun yağış bu karşılaşmaların yapılmasını engelledi.

Önemli ziyaretçiler
Cumhuriyet Kupası maçlarının önemli ziyaretçileri vardı. A Millî Takım Teknik Direktörü Guus Hiddink turnuvanın ikinci gününde

yardımcılarıyla birlikte Riva'ya gelerek karşılaşmaları takip etti. Yaptığı açıklamada genç oyunculara daha fazla şans vereceğini söyleyen Hiddink, Ersun Yanal'ın genç oyuncuların gelişimi konusunda önemli çalışmaları olduğunu ve onlarla yakından ilgilendiğini, bu nedenle kendisiyle sürekli genç oyuncular hakkında fikir alışverişinde bulunduğunu belirtti. 8 bölge karması arasında gerçekleşen turnuvayı TFF Futbol Genel Direktörü Ersun Yanal da izledi. Bölge karmaları turnuvaları ile tüm ligleri taradıklarını vurgulayan Ersun Yanal, bu turnuvalarla hem Genç Millî Takımlar hem de kulüpler için bir seçme havuzu yarattıklarını ifade etti. Yanal, "Yıl içinde 6 tane düzenlenmeyi planladığımız bu turnuvalarla oyunculara seçilme imkânı yaratmanın yanı sıra onlara kaliteli eğitimler de veriyoruz. Elit ligler ve Avrupa'da oynayan oyuncularla birlikte yerel amatör liglerdeki oyuncuları da bu turnuvalara dâhil ederek oyuncu havuzumuzu genişletiyoruz" dedi. Turnuva boyunca FGD tarafından davet edilmiş elit ve yerel liglerde görev alan "Scout"ların maçları

izlemesi, bölge karmaları organizasyonunun hedefine yönelik önemli bir gelişme oldu. Trabzonspor Futbol Koordinatörü ve A Millî Takım eski teknik direktörü Özkan Sümer de organizasyonu takip edenler arasındaydı. "Oynuyorlar, eğleniyorlar, eğitiliyorlar ve seçiliyorlar" sloganıyla gerçekleştirilen turnuvada, futbolculara yönelik çeşitli eğitimler düzenlendi. Bu kapsamda, Eğitimden Sorumlu Futbol Genel Direktör Yardımcısı Tefik Eroğlu, "Yetenek nedir, nasıl korunur", "İdealinizdeki futbol nasıl olmalı?" ve "Nasıl bir antrenörünüz olsun istersiniz?" başlıklarını içeren interaktif bir eğitim çalışması gerçekleştirdi. TFF Hakem ve Çözlemci İşleri Müdürü Sürhat Müniroğlu, "Oyun Kuralları ve Etik", Genç Millî Takımlar mentörü Turgay Biçer, "Takımdaşlık" ve Öğretim Üyesi Mehmet Özçağlayan, "İletişim" konularında eğitim verdi.

UEFA'ya antrenör eğitimi sunumu yapıldı

01-04 Kasım 2010 tarihleri arasında Hollanda'nın Zeist şehrinde bulunan Hollanda Millî Takım Tesisleri'nde UEFA tarafından organize edilen "UEFA Study Group Scheme" Antrenör Eğitimi konulu çalışmalarda Türkiye Futbol Federasyonu, Eğitimden Sorumlu Futbol Genel Direktör Yardımcısı Tefik Eroğlu başkanlığındaki 11 eğitmenin katılımı ile temsil edildi. Bu organizasyona Türkiye'nin yanı sıra Ukrayna, Slovenya ve Hollanda federasyonlarından eğitmenler de katıldı. Teori ve uygulamalı alanda paylaşımların gerçekleştirildiği etkileşim sürecinde, Necat Gürpınar tarafından Türkiye Futbol Federasyonu Futbol Genel Direktörlüğü'nün antrenör eğitimindeki yeni felsefesi ve eğitime bakış açısı hakkında sunum yapıldı.

Macheda'yı durduramadık

Yeniden yapılanma sürecindeki Ümit Millî Takımımız, özel maçta İtalya'ya 2-1 mağlup oldu. İtalya'nın Fermo şehrindeki Bruno Recchioni Stadı'nda oynanan karşılaşmada Millî Takımımızın golünü 89. dakikada İsmail Haktan Odabaşı kaydederken, İtalya'nın gollerini 41 ve 57. dakikalarda Manchester United'ın genç santrforu Federico Macheda attı. Bu karşılaşmayı değerlendiren Ümit Millî Takım Teknik Direktörü Raşit

Çetiner, "İlk yarıda oyuna hâkim olan taraf bizdik, çok müsait bir pozisyonu değerlendiremedik ve bir topumuz da direktten döndü. 2-0 geriye düştüğümüz maçın sonlarına doğru bir gol bulduk. Oyuncularımı, özverili ve iyi oyunlarından dolayı kutluyorum ve kendilerine teşekkür ediyorum. Güzel oyunumuzun süresi uzamaya başladı, mutluyuz. Ümit ediyorum Mart ayında başlayacak 2013 Avrupa Şampiyonası eleme grubu maçlarımıza kadar hazır olacağız" değerlendirmesini yaptı.

Bayanların rakipleri belli oldu

2011-12 U17 Bayanlar Avrupa Şampiyonası 1. Tur Eleme, 2010-11 U19 Bayanlar Avrupa Şampiyonası 2. Tur Eleme ve 2011-12 U19 Bayanlar Avrupa Şampiyonası 1. Tur Eleme kuraları çekildi. UEFA'nın İsviçre Nyon'daki merkezinde yapılan kura çekimine TFF adına Dış İlişkiler Müdürü Metin Tuncer katıldı. 2011-12 U17 Bayanlar Avrupa Şampiyonası 1. Tur elemeleri kura çekimi sonunda U17 Bayan Millî Takımımız, Sırbistan, Danimarka ve Yunanistan ile birlikte 7. Grup'ta yer aldı. Sırbistan'ın ev sahipliğini yapacağı grup maçları 29 Eylül-4 Ekim 2011 tarihleri arasında oynanacak. 40 takımın 10 grupta mücadele edeceği 1. Tur Eleme maçları sonunda gruplarını birinci sırada tamamlayan takımlar ile tüm gruplar arasındaki en iyi dört ikinci takım 2. Tur'a çıkmaya hak kazanacak. 16 takımın mücadele edeceği ve gruplarında birinci olan takımların bir üst tura çıkacağı 2. Tur maçlarına Hollanda ve Almanya direkt katılacak. 2011-12 U17 Bayanlar Avrupa Şampiyonası finalleri Ağustos 2012'de İsviçre'de yapılacak. 2010-11 U19 Bayanlar Avrupa Şampiyonası 2. Tur elemeleri kura çekimi sonunda U19 Bayan Millî Takımımız, Almanya, İzlanda ve Galler ile birlikte 3. Grup'ta yer aldı. Galler'in ev sahipliğini yapacağı grup maçları 31 Mart-5 Nisan 2011 tarihleri arasında oynanacak. 24 takımın 6 grupta mücadele edeceği 2. Tur eleme maçları sonunda gruplarını birinci sırada tamamlayan takımlar ile tüm grupların en iyi ikincisi finallere katılmaya hak kazanacak. İtalya ev sahibi olduğu için finallere direkt katılacak. Türkiye'de oynanacak 2011-12 U19 Bayanlar Avrupa Şampiyonası finallerinin 1. Tur eleme kuraları da çekildi. Şampiyonaya ev sahipliği yapacağımız için finallere direkt katılacak U19 Bayan Millî Takımımızın mücadele etmeyeceği 1. Tur elemelerinde 40 takım 10 ayrı grupta mücadele edecek. Gruplarını ilk iki sırada tamamlayan takımlar ile tüm gruplar arasındaki en iyi üçüncü takım, Almanya, Fransa ve İngiltere'nin direkt katılacağı 2. Tur'a yükselmeye hak kazanacak.

U18'lere Panzer engeli

Teknik Direktörlüğünü Kemal Özdeş'in, antrenörlüğünü ise Tahir Karapınar'ın yaptığı U18 Millî Takımımız, Almanya ile oynadığı iki özel maçtan da yenilgiyle ayrıldı. 16 Kasım günü Bingen Stadı'nda oynanan maçta Almanya 4-2 kazanırken, U18 Takımımızın gollerini 50. dakikada Okan Derici ve 61. dakikada Artun Akçakın kaydetti. Almanya'nın gollerini ise 19. dakikada Shawn Parker, 36. dakikada Sonny Kittel, 76. dakikada Johannes Geis ve 82. dakikada Roussel Ngankam attı. 18 Kasım günü Rüsselsheim şehrinde oynanan ikinci maçtan da Almanya 4-0 dakikada Ngankam ve 80. dakikada Mendler'in gollerıyla 2-0 galip ayrıldı.

U16'lar Romanya'ya yendi

U16 Millî Takımımız, Romanya ile oynadığı iki özel maçtan birinde berabere kalırken, ikinci karşılaşmayı kazandı. Bükreş şehrindeki Victoria Stadı'nda oynanan ilk maç 0-0 sona erdi. Teknik Direktörlüğünü Abdullah Ercan'ın yaptığı U16 Millî Takımımız, Juventus Stadı'nda oynanan ikinci maçta 42. dakikada Tufançan Göçe, 48. dakikada Serhat Çakmak ve 68. dakikada İbrahim Devrilen'in gollerıyla 3-1 kazandı.

U15 Bayanlar Rusya'ya iki maç yaptı

Teknik Direktörlüğünü Taygun Erdem'in yaptığı U15 Bayan Millî Takımımız, özel maçta Rusya'ya 6-2 yendi. Şanlıurfa GAP Arena Stadyumu'nda oynanan karşılaşmada gollerimizi 1, 73 ve 80+2. dakikalarda Ebru Topçu, 16. dakikada Umran Özev, 27. dakikada Eda Duran, 35. dakikada Kader Doğan kaydetti. Millilerimiz, Rusya ile 25 Kasım Perşembe günü GAP Arena Stadı'nda oynadığı ikinci maçta ise 3-1 kaybetti. Kızlarımızın bu maçtaki golü 19. dakikada Ebru Topçu'dan geldi.

Mehmet Ali Aydınlar'ın baba acısı

Türkiye Futbol Federasyonu Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet Ali Aydınlar'ın babası Hami Aydınlar vefat etti. Hami Aydınlar'ın cenazesi, Malatya'nın Arapgir ilçesi Şehir Mezarlığı'nda ikinci namazının ardından toprağa verildi. Merhum Hami Aydınlar'a Allah'tan rahmet, ailesi ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

Tarık Vedat Sığındere'yi kaybetti

Eski hakemlerimizden ve Merkez Hakem Kurulu eski üyelerinden Tarık Vedat Sığındere, hayatını kaybetti. Sığındere'nin cenazesi 11 Kasım Perşembe günü Ankara Kocatepe Camii'nde kılınan öğle namazını müteakip Karşıyaka mezarlığına defnedildi. Merhum Tarık Vedat Sığındere'ye Allah'tan rahmet, ailesi ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

Yıldıray Çıktı babasını yitirdi

TFF Genç Millî Takım İdari Uzmanı olarak görev yapan Yıldıray Çıktı'nın babası Kamil Çıktı vefat etti. Kamil Çıktı'nın cenazesi Kartal Soğanlık Ulu Camisi'nde ikinci namazını müteakip kılınacak cenaze namazının ardından Giresun'da toprağa verildi. Merhum Kamil Çıktı'ya Allah'tan rahmet, ailesi ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

Genç Bayanların Şampiyonu Gölçükspor

Marmara Üniversitesi Spor Akademisi 1 No'lu sahasında oynanan Genç Bayanlar Türkiye Şampiyonası final maçında İzmit Belediyespor'u 3-1 yenen Gölçükspor şampiyon oldu. İzmit Belediyespor'un ikinci olduğu şampiyonada Konak Belediyespor üçüncü, Zonguldak Karadeniz Ereğlispor da dördüncü oldu. Şampiyonada verilen diğer ödüller şöyle:

Gol Kraliçesi: Filiz Işkırık (Gölçükspor)

En İyi Kaleci: Cansel Durmuş (Zonguldak Karadeniz Ereğlispor)

En Değerli Oyuncu: Gülbin Hız (Gölçükspor)

Fair Play Ödülü: Zonguldak Karadeniz Ereğlispor

İdeal performans

Oyuncu ve takım performansındaki düşüşlerin farklı nedenleri vardır. Eğer ortada fizik, taktik veya teknik bir sorun yoksa, mesele zihinsel demektir. Yüksek motivasyon, konsantrasyon, özgüven ve stres kontrolü, sporcuların performanslarını arttıran psikolojik faktörlerdir. Konunun uzmanlarından James E. Loehr, kişinin "İdeal Performans Düzeyi"ne ulaşması için bir yol haritası çizer.

Ömer Ateş / Spor Psikoloğu

Bazı takımlar ve sporcular neden bazı haftalar çok iyi performans gösterirken bir sonraki hafta çok düşük performanslar sergiler? Neden performanslarında devamlılık sağlayamaz ve inişli çıkışlı bir grafik izlerler? Bunların elbette belirli sebepleri vardır. Sporda başarılı olmanın altında bir takım faktörler yatmaktadır. Bu faktörler, fiziksel (kondisyon, koordinasyon, kuvvet ve çabukluk), teknik, taktik ve zihinsel faktörlerdir. Eğer sporcular fizik, taktik ve teknik olarak yeterli oldukları zaman başarısız performans gösteriyorsa, bunun sebebi zihinsel faktörlere bağlıdır. Yüksek motivasyon, konsantrasyon, özgüven ve stres kontrolü, sporcuların performanslarını arttıran psikolojik faktörlerdir. Bu faktörlerde yaşanan olumsuzluklar sporcuların performanslarını olumsuz yönde etkilemektedir. James E. Loehr'e göre kişinin "İdeal Performans Düzeyi"ne ulaşması için belirli durumların oluşması gerekir. Bu özellikleri şöyle sıralayabiliriz:

Olumlu ve gerçekçi olmak

Sporcu olumlu düşünürse duyguları olumlu olur. Duyguları olumlu ise davranışı olumlu olur. Başarısızlık karşısında aşırı bahane bulan sporcular gelişime kapalıdır. Müsabaka sırasında üç gol kaçıran oyuncunun maçın hakemini veya rakip oyuncuların sertliğini bahane etmesi buna örnektir. Olumlu düşünen sporcular için başarısızlık kavramı yoktur. Her şey tecrübedir.

İstekli ve hazır olmak

Sporcu koşullar ne olursa olsun her zaman kendini maça yüzde yüz hazır tutmak

zorundadır. Her maç önemlidir ve oyuncu maç seçmemelidir. Sporunun içindeki istek ve arzu üst düzeyde olmalıdır.

İyi motive olmak

Sporcu maça çıkmadan önce belirli hedefler belirlemeli ve bunlara ulaşmak için kendi sorumluluklarını en iyi şekilde sahaya yansıtmaya çalışmalıdır.

Kararlı olmak

Sporcu üstüne düşeni koşullar ne olursa olsun yerine getirmek için müsabaka bitene kadar mücadele etmelidir.

Özgüvenli olmak

Sporcu yetenekleriyle takımı için bir şeyler yapabileceğine her zaman inanmalıdır. Özgüveni arttırmak inançlarla bağlantılıdır. Eğer sporcu olumlu düşünürse ve devamlı kendini geliştirirse özgüveni üst düzeyde olacaktır.

İyi odaklanmak

Sporcular müsabakalara iyi odaklandıkları zaman performansları üst düzeylere ulaşır. Sporcular yapmaması gereken şeylerden ziyade, yapması gereken şeylere odaklanmalıdır. Çünkü hata yapmamaya odaklanmak daha çok hata yapmanıza yol açar. Konsantrasyonu üst düzeydeki sporcular, müsabaka içinde buldukları zaman dilimine odaklanır. Müsabaka içinde geçmiş ve gelecek zamana odaklanmak bize bol bol hata yaptırır. Bazı sporcular gol kaçırdığı veya yediği zaman yaptıkları hatayı maç içinde düşünür veya müsabaka bitmeden kazandığını hayal edip kutlama planları yapmaya başlar. Bu da performanslarının düşmesine sebep olur.

Sorumluluk almak

Sporcular sorumluluk almak zorundadır. Yaptıklarını ve yapmadıklarını kabul etmeli ve kendini devamlı geliştirmelidir.

Oyunun tıkanıdığı zamanlarda baskı altında bile sorumluluk alarak takımına katkı sağlamaya çalışmalıdır. Uzun yıllar önce Millî Takım Teknik Direktörü Sepp Piontek iki genç takım arasında oynanan maçı izler. Maçın sonlarında penaltı olur ve o penaltıyı hiçbir oyuncu atmaz istemez. Sonunda içlerinden biri elini kaldırır ve penaltıyı atmaz istediğini söyler. Gidip penaltıyı dışarı atar ve maç berabere biter. Fakat Piontek bu oyuncunun cesaretini ve sorumluluk duygusunu beğenerek Genç Millî Takımlara alınmasını ister. Daha sonra bu oyuncumuz büyük bir takıma transfer olur ve lig şampiyonluğu yaşar.

Fiziksel olarak rahat olmak

Sporcular müsabaka öncesinde gergin ve kaygılı olabilir. Eğer bu kaygı düzeyi az olursa performansa olumlu etki yapar. Her sporcunun kendisini maça motive edecek ideal kaygı düzeyi vardır. Bu seviye iyi ayarlanmalıdır. Bunun için belirli derin nefes teknikleri kullanılabilir.

Zihinsel olarak rahat olmak

Sporcular en iyi performans gösterdikleri zamanın, zihinsel olarak rahat oldukları devreler olduğunu belirtmiş ve bu dönemlerde her şeyin otomatik olarak geliştiğini belirtmişlerdir.

Fırsatçı olmak

Sporcuların maçın getireceği olumsuz koşullardan ziyade getireceği fırsatlara odaklanmaları, kendilerinin ideal performansla ulaşmalarını sağlayacaktır. Yukarıda belirtilen özelliklerin sporcular tarafından geliştirilmesi halinde yüzde 100 maksimum performanslarına ulaşmaları kaçınılmazdır. Bu tür zihinsel becerilerin geliştirilmesi ise düzenli ve devamlı bir çalışma gerektirir.

